

AKSAY KURBAN

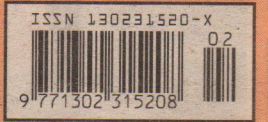
NO: 10

AĞUSTOS

1999

450 Bin TL

KDV dahil

ZORUNLU KONSANTRASYON DERGİSİ

azize

HILLARY CLINTON

ALICE LIDDELL

"Alice Harikalar Diyarında" kitabına konu olan ALICE LIDDELL.
Fotografı çeken, kitabın yazarı LEWIS CARROLL.

HEPİMİZ PORNO
OYUNCUSUYUZ...

ŞEŞİVET
MELEĞİ

Gerald Scarfe'in
"Yedi Ölümcül Günah"
kitabından.

Aksamsefası

Monica ile Bill'i bir porno filmde oynamak sıkı iş olurdu. Az sayıda kopyalanabilir, korkunç zenginlere astronomik fiyatla satılabilirdi.

Bir atın organı altında iç organları parçalanarak can veren kadını, ya da iki erkeğin seviştikten sonra boğazından kasap çengeline asarak öldürdükleri kadını gösteren özel yapımlar 1970'lerden beri kabak tadı vermişti zaten. Bizzat Bill'in oynayacağı bu muazzam filmi yapma fırsatı kaçırıldı. Oval ofis gibi herhalde dünyanın en güvenli yerinde Monica ve Bill bu halı yiyerek herşeyi berbat etti.

Aptal Bill, bir de canlı yayında olup biteni anlatarak milyarlarca insanın zihninde canlandırdı olayı. Böyle bir fiyasko, böyle bir acımasız fantezi enflasyonu olmamalıydı. Bu akla hayale gelmeyecek konuyu filme çekme şansımız kalmadı artık.

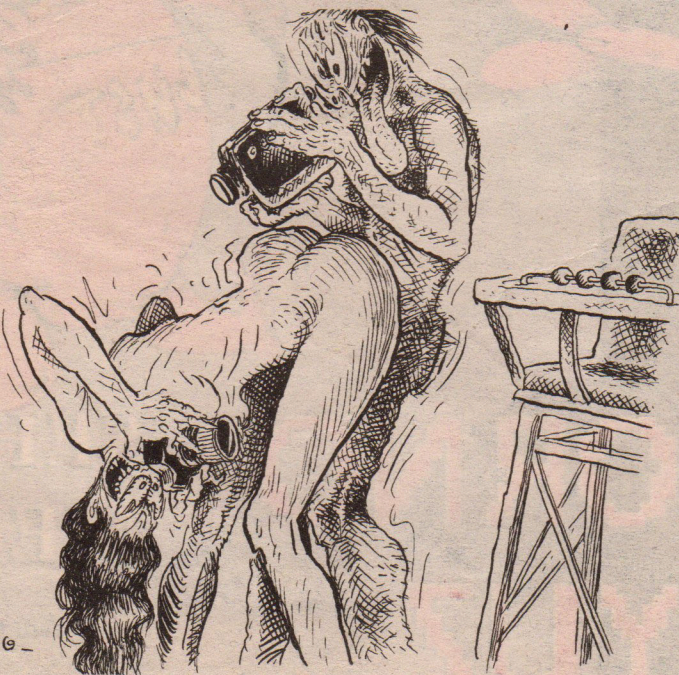
Monica kitabıyla para basıyor şimdi. Yeni bir proje bulmalıyız. Çok uluslu dergiler sabırsızlanıyor, işe girmek istiyorlar, cinselliği kaşımak yetmedi onlara. Bill'in dişleri arasına Monica'nın

genital tüylü posterini basmakla tehdit ediyorlar.

Onlara pazarın yeterince geniş olduğunu söylüyor ve önlerinden yemelerini istiyoruz. Ama onlar şehvet yalağından beslenen domuzların kafalarını kaldırmalarından korkuyorlar. Oval ofis işi onları korkuttu. Pazarın zihinsel işgal edilişi mide bulandırdı. Bir anda ultra bir porno, kimse birşey kazanmadan denetimsizce dünyaya yayıldı.

Kimse mayolu kadın resmi basmak istemeyecek artık. Monica ve Bill şehvetin değerini düşürdüler. Şehvet yalağında usul usul gezinen domuzlar gerçekten kafalarını dikiyorlar. Her yerde, herkesin rahatça düzüşebildiği gerçeği hoş değil. Salağın biri yüzünden özenle tıkadığımız tıpa aralandı. Basınç azaldı.

Oysa başlangıçta iş ne güzel başlamıştı. Masum erotik stratejileri domuzlara enjekte etmek için 18. yüzyıldan beri romanlar tezgahlıyorduk. Yolumuzu açan atalarımız babasız peygamberlerinin ve baki-re analarının o korkutucu özgürlüğünü boşanma ya-

Dergiye gelen bazı mektuplar geçen sayının kapağının ne anlama geldiğiyle ilgiliydi. Herkes önce anladığı şeyi söylüyor, sonra da soruyor; "Ne demek şimdi bu?"

Biz bunların tartışmasını yaparken açılan başka bir mektupla biraz ayılır gibi olduk. "Hepimiz porno oyuncusuyuz" diye bitiyordu mektup. Böylece kapağın cevabı geldi bize. Sessizce yapılan bu yorum doğruydı ve kapağa dairde söylenmemişti. Sonuçta buna inandık.

Aksak Kurbağa'yı bayilerde göremiyorsanız bize bildirin.

(0212) 230.68.17 / 234.46.69
vs. vs...

sagıyla yağmalamayı başarmışlardı. Günah dinleme odasından aldığımız ilhamlar unutulmasın. Bu enfes miras bir kez daha zedelenmemeli. Kimsenin pornonun beslendiği kirli damarları bulandırmaya hakkı yok.

Sektör hepimizin sektörü, dikkat edin.

Cinselliği istismar eden zavallı kurnaz tilkileri eleştirmeyi bırakın. Sektörü koruyun. Zehirli ihtiraslarla dolu milyonlarca kadın ve erkeği bir arada tuttuğumuz o metropollerini oluşturmak uzun ve yorucu bir işti. Eğer şehvetin riski olmasaydı daha iyisini istemezsiniz. Mesleğinizde yükselmek, daha çok kazanmak, böylece daha geniş bir cinsel alana hakim olmak aklınızın ucundan geçmezdi. Ellerinizi kıpırdatmaz, şarkı bile söylemezsiniz. Yollarınız çamur içinde olur, bütün lağımlarınız tikanırdı. O kentlerde palmiyeli yollarda yürüyen, ırk ırk kadınlar ve erkekler vardır. Hepsi en iyisini ister. Sizin cinselliğinizi tehdit eden tüm rakiplerinizi para kazanarak tepelemeniz için gerekli sistemi biz kurduk Monica kardeşimizin en iyi penise ulaşmak için ne acılar çektiğini neleri göze aldığını unutmayın!

Bu güvenli yolu izleyesiniz diye şehveti sizin için vazgeçilmez kıldık. Evlerinizde

oturun ve dergilerinizi okuyun. Aldatılmayışınız için nasıl kolaylaştırdığımıza bir bakın. Bunun ahlaki sinsi geçiş yollarını dergilerden öğrendiniz. Kur yapmayı bilmiyordunuz da dergiler elinizden tuttu. Televizyondan satın aldığınız inceltici aletlerle hoş kıvrımlar açıyoruz bedeninizde. Yine de yetinmiyor uyarılmak için daha çok şey istiyorsunuz. Sakınmanız ve ölçülü olmanız için üzerinize AIDS'i gönderdik. Porno için gizlilik şarttır.

Yaşamamız için gerekli sektörlerin çarklarını şehvet yağdanlığıyla dolaşan biziz!

Boşalmanız diye tıkanmış penislerinize viagrayla kudret verdiğimizizi, prezervatifleri takmayı öğrenesiniz diye yeryüzüne elçiler yaydığımızı unutmayın!

Hiçbir zaman tatmin olamayacaksınız... Buradan çıkıp nereye

gidebileceğinizi sanıyorsunuz?

Sonsuza dek masturbasyon yapacaksınız... Hepiniz porno oyuncusunuz!

Bir kauçuk kadının olsa şimdi Stockholm'de işçilerin ürettiği Saçları başak rengi, gözleri laciverdi...
IZZET YASAR

SEX EDUCATOR

— İşte prezervatif böyle takılıyor...

Çok satan, saygın magazin dergilerinden birinin seçtiği konu !

kadınlar penisi ele aldı!

Kadınlar, şu meşhur Bay Penis'i bir de bizden duyun, diyerek biraraya geldiler ve onu tatlı tatlı çekiştirdiler. Belden aşağı muhabbet konusunda bizi aratmadıklarını bildirdik de bu kadarını ummazdık!

Oturuma katılan kadınlar, oldukça açık konuşmak için sıkı sıkı tembihlenmiş, sonra da yüzleri sansürlenmiş. Sıkı iş doğrusu...

imani olmaz ki!

Aslı: Ama o penis rahat durmadığında bozulmayacağından emin misin?

Ceylan: Bana öyle geliyor ki, bir penis ihanetiyle karşılaştığımda pat diye onu terk edemem. Sürünürüm evet ama ondan soğumam, sürünme katşımaya bağlıdır.

Aslı: Evet, çiftte standart!

Ceylan: Bana iradi müdahale lafı, zorlama geliyor. İradi müdahaleyle, yani kalktığımda bile -ki kalkacaktır- istediği sen olduğun için başkasıyla birlikte olmayacaktır.

Didem: Bir de erkeklerin durakları var. Kadının göğüslerinde mesela. Erkeğe ne yapacaksın? Sarılırsın, sırtını okşarsın... Elini atabileceğin bir cinsel organ olarak erkeklerin yalnızca penisi var.

Aslı: Ya 2-1 galibiz, ya da 2-1 mağlubuz bu durumda.

Esra: Oral seks?

Berna: Oral seks sırasında gerçek iktidar kadındadır. Adamın en kıymetli organı dişlerinin arasında, düşünsene!

Ceylan: İktidarı dişliyorsun sürekli aslında!

Didem: Düşün ki, o koskoca adam, 15 santimlik bir şeye odaklanıyor, 15 santimlik birşey haline geliyor, akıbeti de senin elinde.

Aslı: Bir şeyi unutmamak lazım ki o anda senin iktidarın da o 15 santimden ibaret ama.

Berna: Fakat, oral seks anındaki o kadifemsi deri çok hoşuma gidiyor. Sonra farklı, daha hayvani, topraklı bir koku vardır.

Ceylan: Acıtma endişesi?

Didem: Ben acıtmamak için kendimi zor tutarım.

Esra: Bazen bilerek acıtmak isterim.

Berna: O anda tek olmayan şey orgazm. Olmamayı tercih ediyorsun.

Esra: Evet. Ve o tercih hoşuna gidiyor. Psikolojik bir orgazm yaşadığın bile söylenebilir. Ertesi sabah da, ben o adamla yatmadım diye düşünmüyorsun. O da başka bir yol. Siz yutma konusunda ne düşünüyorsunuz? Bana hiçbir şekilde iğrenç ve tiksindirici gelmiyor. Çok yoğun ve garip bir tat. Tuvalette gidip de onu kusmak daha iğrenç.

Aslı: O durum bana her şeyi yapıp da bekaretini ısrarla vermemek kadar kötü geliyor.

Didem: Bana bir erkek arkadaşım, boşaldığı zaman spermini yutan bir kadının erkekler için çok bağlayıcı bir şey olduğunu söylemişti.

Berna: Eğer o bir yolsa, bütün kadınlar bunu öğrenirdi.

Aslı: Eh, işte şimdi öğrenecekler.

Esra: Kahretsin! Çok kötü bir şey yaptık!

PICASSO'SUZ YAŞAMAK

Berna: Düşünsenize hepimizin sevgilileri oturmuşlar, vajinalarımızdan bahsediyorlar!

Didem: Kadınlarda gözle görülür bir ölçüt yok ki. Ama erkekler için her zaman penis boyu muhabbeti vardır. Bu boyla başladı, sonra kalınlığa geçti.

Ceylan: Kadınlar mı kaydırdı acaba işi biraz kalınlığa?

Didem: Bir ara işlevsel olması önemli, ebat önemli değil, diye bir şey çıktı piyasaya. Yalan!

Aşlı: Ama önemlidir. It's how you use it! Tabii büyük olsa daha iyi olur da, nasıl kullandığı da bir o kadar önemli.

Ceylan: Penisi nasıl kullandığını, diğer yönlerden penis yeterli olmadığı zaman çok önemli.

Berna: Siz hiç yeterli olmayan bir büyük penis gördünüz mü?

Didem: Büyük penisler zaten kullanmayı da biliyorlar. Büyük bir penise sahip olmanın ve o penisin nelere kadir olduğunu bilmenin getirdiği bir güven var herhalde!

Ceylan: Biz penisleri kıyaslayabiliyoruz. Erkekler başka erkeklerin penislerini bilmiyorlar ki. Neyle rekabet ettiklerini de bilmiyorlar.

Didem: Taocu sekste, vajinalar da penisler de boylarına göre hayvan adları alırlar. Hadi hayvan adlarını boşver, sonuçta büyük, orta, küçüktür. Sonuçta, uyumlu seks dediğin zaman, o penisin, vajinayla ne kadar uyumlu olduğu önemli asıl. Bana vasat gelen bir penis, sana ya da başka birine çok iyi gelebilir.

Aşlı: "Oh, my god!" yok mu Taocu sekste?

dum, duyuyorum, fakat "içimde" bir penis olsun istiyorum. Yani içime girip çıksın istiyorum.

Berna: Bir penise sahip olmak istemiyorsun, bir erkeğin penisini içine almak istiyorsun.

Ceylan: Evet. Ama çocukken de, penisi bilmezken de, hiçbir zaman iki bacağımın arasından bir penis sarksın istemedim. İçime bir penis girerse nasıl bir şey olur, onu merak ettim.

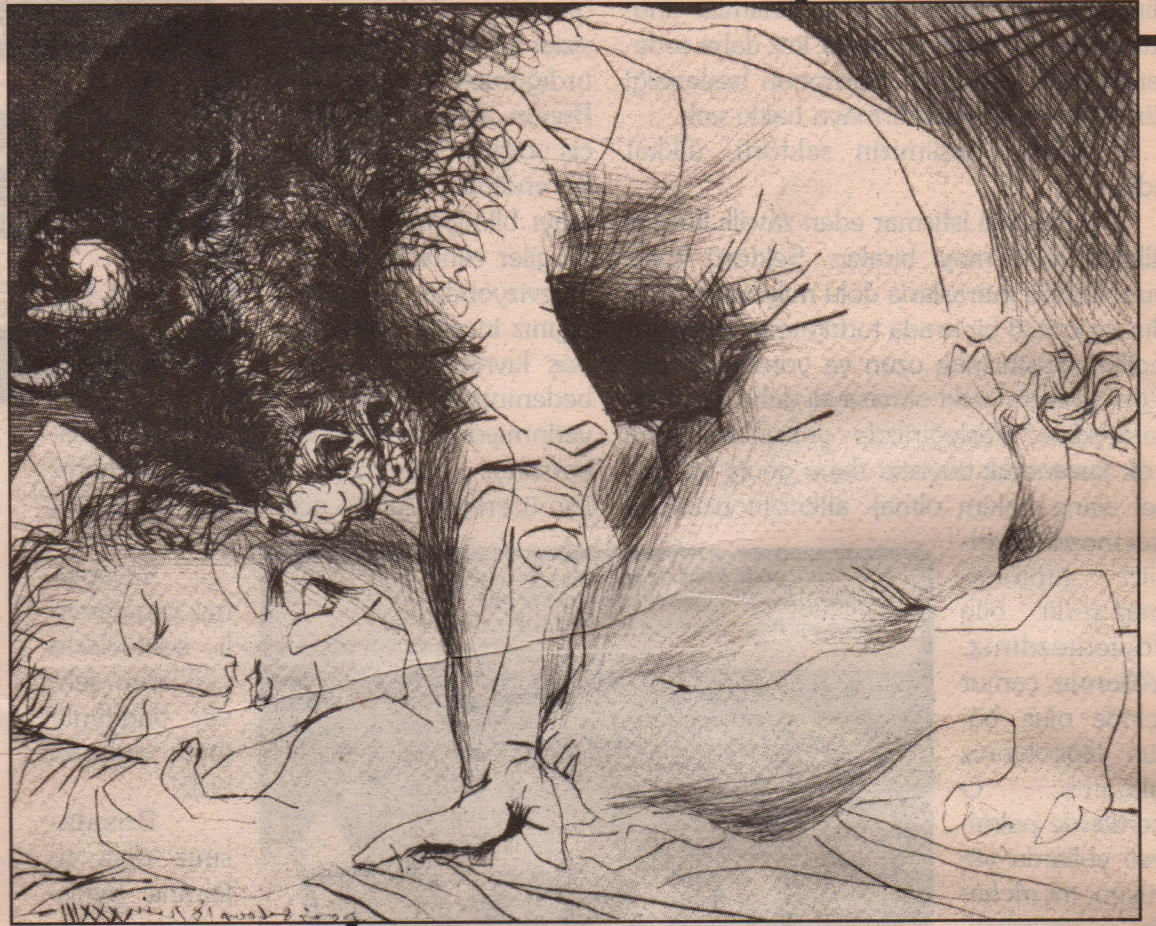
Esra: Benim için duygusal bir anlamı var. O ilk giriş anından bahsediyorsun ya, benim için o anda 20 santim filan olmasının tek başına hiçbir anlamı yok. Ama kalınlık önemli tabii.

Aşlı: Tebrik ederim, çok duygusal bir yaklaşımla!

Didem: Sen de ebatları bahsediyorsun sonuçta.

Berna: 5x5 cm'lik bir şey uyar mıydı?

Esra: Hayır, kendimi ne kadar açabildiğimi hissedebiliyorum ve o kadar doldurulmak istiyorum.

"Picasso'yu bilmeden de yaşayabilir insan" diyen bir resim öğretmeniyim ben. Öyleyse diyeceksiniz ki, "İzmir'in en boktan semti olan Zeytinlik'te oturup üç beş fena olmayan el etüdü çizen on beş yaşındaki bir oğlan Picasso'yu bilse ne olur? Ben de dedim ki, oğlana verdiğim desenleri sırasının altından nefretle alıp idareye beni ihbar eden coğrafya öğretmenine; İzmir'in en boktan semti olan Zeytinlik'te oturup üç beş fena olmayan el etüdü çizen on beş yaşındaki bir oğlanın Picasso'yu bilmemesi ne işe yarar?"

O'na ben, oğlana ben, oğlan bana verse... The Minotaur desenlerini, hani şu boğalara kadınları düzdürdüğü resimleri Picasso'nun.. karınca kaderince.. Görsek, bilsek, sevişsek... Aşık da olur muyuz

dersiniz sayın coğrafya öğretmeni? Yollarda, aralarda, otobüslerde bakışır, gülüşürmüyüz? Korkar mısınız gençliğimizden, yalın ve çıplaklığımızdan.

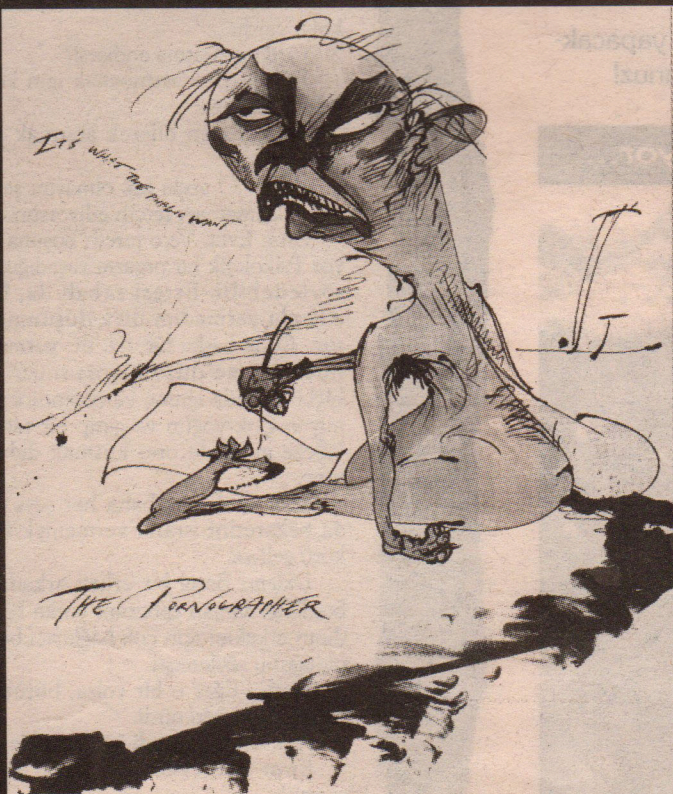
Ölüm oyunları boğalar için mi yazılır hep? Sayın demeye dilim varmıyor ama sayın coğrafya öğretmeni, size inat ben boğadan yanayım. Picasso'nun resimlerinde bizi düzen boğadan yana. Bakın söylüyorum oğlana, diyorum ki "biliyorsun sen benim memelerimin olduğunu. Ben de biliyorum senin organının işlemekten başka manevraları olduğunu."

Ama matador sizsiniz, illa ki siz düzeceksiniz bizi. O iğrenç kırmızıyı sokup gözlerimize nerelerimize kanatacaksınız onun hesabındasınız. Ama hala bir şansınız olabilir sayın coğrafya öğretmeni.

Sevişmek bir ayındır. Siz de Picasso'yu sevebilirsiniz, sizi de bir boğa düzebilir.

Dedim ya ben boğadan yanayım. Kulağını kaptırmayan boğadan.. İstedim ki ona ben, oğlana ben, oğlan bana versin.

PİA

Pornografikçi - **HALK BUNU İSTİYOR!**

PORNOGRAFINİN ENDÜSTRİLEŞMESİ

"Yaşama enerjisi" ne olduğuna dair yüzyılın başında Freud tarafından ortaya atılan libido kavramıyla birlikte ciddiye ele alınmaya başlamıştı. Öldürme ve cinsel içgüdü diye iki ayağı bulunan libido; arzularımızın kaynağını buz gibi gerçeklerle yüzümüze vurmuş bazı tutucu çevrelerde ciddi tahribatlara yol açmıştı. Olan biten herşey bir varoluş savaşıydı; var olmak için yok et, var olmak adına çoğal.

Varoluş problemleriyle ilk düşünürlerden günümüze kadar tüm filozoflar uğraşmışlardır. Fakat Existentiplizm denince aklı ilk olarak Jean-Paul Sartre gelmektedir. Bu gözlüklü ve kısa boylu adam bir dönem gençliğini peşinden sürüklemiştir.

Varoluşçuluğun temelinde Nietzsche'nin hastalıklı felsefesi, Husserl'in fenomenolojisi, Diltley'in yaşam felsefesi ve Ozan Rilke'nin Düşsel şiirleri yatar. Varoluşçuluk gençliği ya da gençliğin bir bölümünü bilgisizlikleri nedeniyle etkilemiştir.

Dünyanın hemen her yerinde kendi kendilerini varlaştıran genç hipiler türemiştir. Topluma baş kaldırmak, yerleşik kültürü reddederek ve her türlü değeri alaşağı ederek varlıklarını oluşturduklarını sanmışlardır. Fakat bambaşka bir kültürün içine düşmüşlerdir. Hiç bir yasa, hiç bir determinizm, hiç bir buyruk yoktur. Yasaları de-terminizmleri ve buyrukları olmuştur. Uyuşturucu ve özgür seks de bu oluşmanın baş yardımcısıdır. Libidonun bir ayağını dışlayıp "Savaşma Seviş" parolasıyla ortada dolaşan bu total felsefe cinselliği özgürleştirerek (Eskiden köle miydi tartışma konusu) devrim yaptıklarını sanarken sadece bebeklerin ve uyuma yollarının çoğaltması-na sebep olmuşlardır. Bu total felsefe pek kısa zamanda devrili vermiş. Hipi genç-lerden bir kısmı evrim geçirecek yuppyleşmiş diğerleri etkisizleştirilerek yok edilmiş-lerdir.

Yazılı olmayan yasaları erozyona uğratmış olan bu moda felsefenin cinselliği ulu orta yaşamayı bir transendens olarak kabul etmiş olan gençliği; önceden un-dergrounda yaşayan pornografiyi bu felsefenin sanatçılarıyla birlikte on the ground hale getirmiş cinsellik tabusunun yıkılmasına eskiden kapalı kapılar ve perdeiler ar-kasında olanı renkli cama, kuşe kağıtlara ve beyaz perdeye taşımıştır ve doğal so-nucu olarak emperyalizmin egemen olduğu dünyaya yenilerek kapitalistlerin alınıp satılır meta haline dönüştürebilecekleri bir hale gelmişler ve karşı koydukları bu dü-zenin çok güzel işleyen çarkları arasında onurlu yerlerini almışlardır.

Bir varmış bir yokmuş gökten üç şeftali düşmüş. Erken zamanlarımızdan beri dinleyerek büyüdüğümüz saf masum ufak tıfıl hayat dersleri veren cici masalların satır aralarında gerçekte neler anlattıklarına ilişkin bu alamet-i farika eserimizi gurur-la sunarız.

Güzelliğinden öttürü üvey annesinin gazabına uğrayan genç, masum prensesi-miz celladın koca baltasından son anda kurtulmuş olmanın korkusuyla ormanın teh-likli hayvanlarının arasına kaçmış aradan da herşeyleri küçük olan cücelerin ara-sında kendini güven altına almıştır.

Fakat gel gör ki mevlam herşey böyle ufak ufak devam etmeyecektir. Kötu üvey anne intikamını alamamanın hırsıyla cadiya dönüşmüş ve elmanın o hoş içi tit-reten, baygınlıklar geçirten tadıyla onu taştırmış baygın bir kıvama getirmiştir. Ar-tık küçük cüceler genç prensesimizi uyandıramamaktadırlar. Birgün genç ve güçlü prensimiz gelene dek uyandırabilmenin imkanı olmayacaktır. Prens gelir, bir öpü-cükle prensesimizi uyandırır ve gözlerini açar. Prens gerçek mutluluğun bir erkek-te olduğunu görüp artık gerçek ilişkiler yaşamak üzere genç prensle gerçek hayatın içine dalmıştır. Şeftaliler cücelerin kafasına düşer.

Kırmızı şapkasını başına geçirir bakire kızımız, kırmızının olanca kışkırtıcı etki-sine aldırmadan, hele de şapkanın içine girilebilir analitik bir obje olduğu gerçeğini hiçe sayarak. Bütün masalların erkek yaşayışını simgeleyen tehlikeli ormanına gi-rer. Sinsi tilkilerin, akıllı kurtların arasından elini kolunu sallayarak, ormanın tehli-keli dünyasında tek başına yaşamaktan hiç bir şikayeti olmayan büyükannesine, ka-dınların cinsel hazlarını bir arada yaşayışlarını hatırlatan pasta ve meyvelerini ulaştır-mak... O'nu kurt ve tilkilerle sürdüğü heteroseksüel yaşayışından caydırmak adına ilerler

Akıllı kurdumuz kızımızın kıpkırmızı başlığınan etkilenmiştir elbette. Büyükan-nenin evine girer ve onu bir solukta yutmakta nedense hiç zorlanmaz.. Ancak kır-mızı başlıklı kızı yutmak için büyükannenin sesini taklit etmek zorunda kalır. Kızı bir kadın olduğuna inandırmadan yutamayacağını bilecek kadar gün görmüş bir deli-kanlıdır. Tam kızı kıvama getirip ikna etmişken ortaya çıkan avcı işi bozar.

Avcı kurdun pipisini kesmiştir simgesel olarak ancak masal içerisinde bu olay karnı yarma olarak ele alınır ve büyükanne kurtanır şeklinde anlatılır. Avcı, büyü-kannenin de kadınlar arasına dönmek konusunda karar vermesine neden olurken güvenlik adına kullanıldığını bilememekten kaynaklanan... Tanrım ne erkeğim ne si-lahım var.. Kurtların pipilerini kesecek kadar güçlüyüm şeklinde anlamsız bir övgü içine girer. Gökten üç şeftali düşer aramızdaki avcılann başına..

Uzatmadan kısa kısa bir kaç masala daha değinmek gerekirse; kurbağa öpen prensesin gerçek amacının prensi bulmak değil de o çirkin kurbağayı öpmek olma-sı da apacık ortadadır. Oral fetişleri olan annelerin küçük kızlarına anlattıkları şık bir masaldır. Bu konuda anne demişken masalların genelde kadın çıkışlı olmaları dik-kat çekicidir ve küçük kızlarına alttan alta hayat dersleri vermek için bilinçsizce sim-gelerle donatılmıştır.

Babaların küçük ve toy oğullarına uydurdukları birkaç masala da rastlanır Sim-bad, Ali Baba ve Kırk Haramiler gibi

Simbad halısıyla uçmadan başka birşeyi tanımayan genç oğlanın okşaya bile-ceği bir objeye sahip olduğunu farkettiren, fakat bu şeyin başını da belaya kolayca sokabilecek kadar tehlikeli olduğu konusunda simgesel bir dille uyarıcı bir baba ma-salıdır.

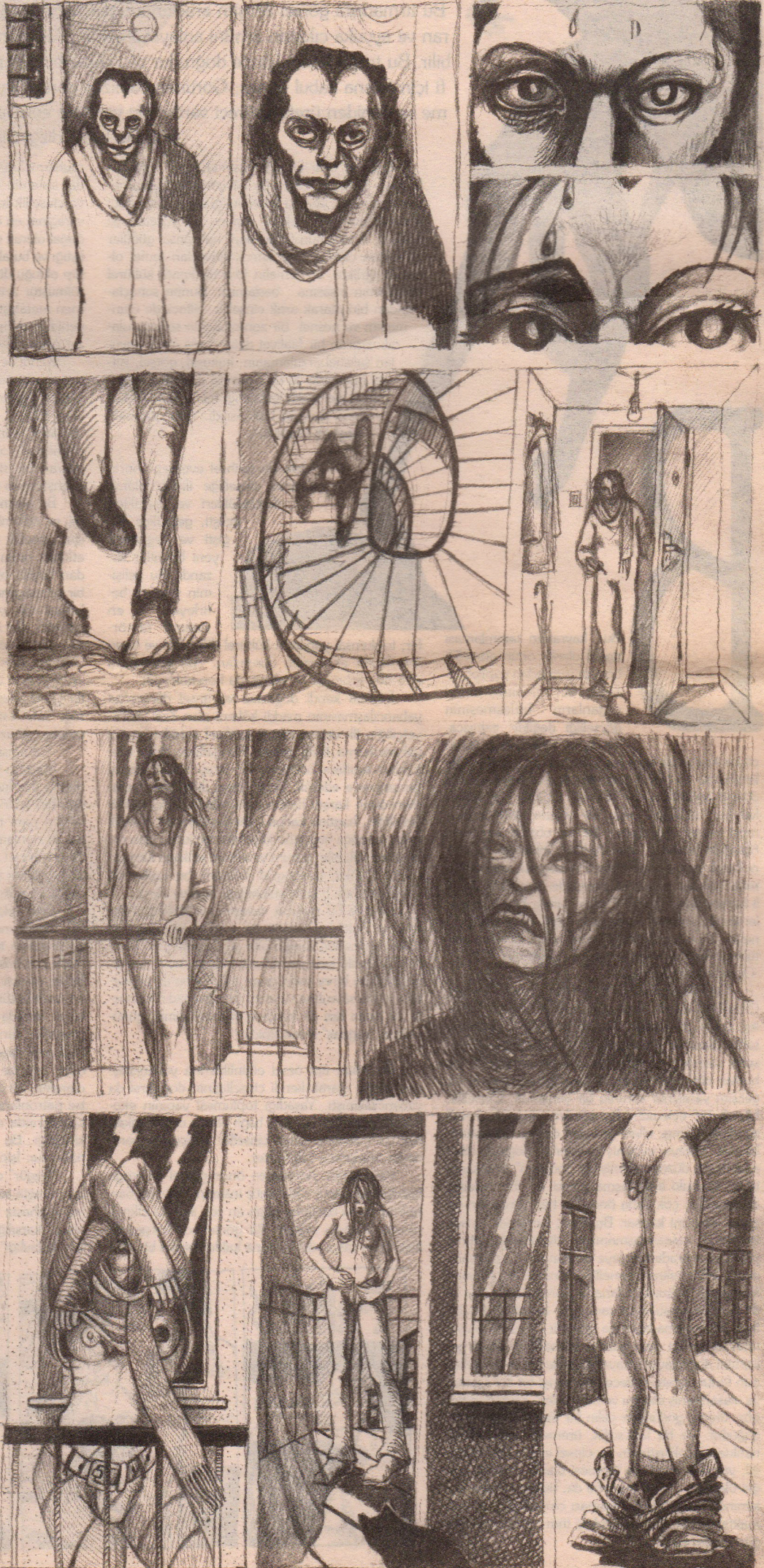
Ali Baba ve Kırk Haramiler ise susam gibi, girilebilecek bir mağaranın olduğun-da ama, açma şifresini Haramiler isimli çapkınlardan şifreyi öğrenip mağaraya gi-rebilen genç oğlanın içersinin sıcaklığı ve güzelliği ile sarhoş olup şifreyi unutabilme konusunda uyarıldığı ve eğer çıkış şifresini hatırlayamazsa mağarada iskeleti olana dek kalabileceğini ve mücevherlerden sadece sol elinin işaret parmağına uyan bir halka takabileceğini anlatan güzel eğitici bir baba masalıdır.

Şeftaliler genelde şifreyi unutanın kafasına düşer.

FRANCIS

METAMORFOZ

- B E N C E M -

TATMİNSİZ ÇAĞIN TATMINKAR MASALI

ERGIN ALTAY

Pornografi kavramı, son otuz yıl içinde gelişimin doruğuna tırmanmaya başladı. Bu tırmanış pek duracağı da benzemiyor. Bu tırmanışta-görsel iletişim araçlarının gelişmesi, işin yalnızca bir yanını oluşturuyor. Fakat işin esası bu fenomeni varlaştıran ve ayyuka çıkaran zemini anlayabilmektir. Pornografi, dolaysız olarak, cinselliğin görsel bir dışavurumu olarak düşünülebilir. Bu tespit kendi içinde doğrudur da. Fakat bu yalnızca görünendir. Evrendeki her form için geçerli olan yasa, pornografi için istisna kabul etmez; Görünen yalnızca görüntüleşendir. O görüntünün gerisinde sınırsız bir zıtlasma, kopuşma, birleşme ve yeniden üretim süreci vardır. Bu varolma eyleminin abece'sidir. Konu, pornografi olunca bu eylemin ereği, kendi ka-buğunu kırıp, dizginsiz bir haz fırtınasını körtüklemektedir.

Evrimin belli bir aşamasında artık, doğanın edilgen değil de, etken bir parçası durumuna gelen insanoglu, tam da bu etkinliği sayesinde kendi anatomisini geliştirirken, ruhunu da yüceltmeye başladı. Artık onun faaliyetleri, hayvansal güdüler olmaktan çıkmış, yine kendi ihtiyaçları temel olmakla birlikte, bu temelin üzerine kendi kültürel dünyasının inşasına başlamıştı. Bunun sonuçlarından biri olarak artık cinsellik, bilincinde olunmadan ve nesnel bir zorunluluğun sonucu olarak yapılan bir faaliyet değil; karşı cinse duyulan seksüel arzuların; kokusal, görsel, işitsel imgelerle ve en önemlisi de tensel doku-nuşla gerçeklik kazandığı haz yoğunlaşması olarak ifadesini bulmasıydı. Yani insanoglu orgazm olmuştu!..

İşte bu tarihsel evreden sonra, insanın cinselliğe ilişkin olarak düşündükleri ve ürettikleri gelişti, geliştikçe değişti ve değişikçe yeni boyutlar kazandı. Bu gelişimin yönünü belirleyen en önemli faktörler;

toplumsal yapıların kültürel düzeyleri ve bunu koşullayan ekonomik durumları. Asıl görünenin ötesinde fırtınalar bu alanlarda kopmaktaydı.

İnsanın kendi doğasına ve tinsel dünyasına yabancılaşmasının maddi kökeni olan özel mülkiyetçiliğin ilk ortaya çıktığı tarihsel evreden sonra yabancılaşma hızla gelişti. Bu gelişim değil toplumları sınıflara bölmeyi, bir birey olarak insanı paramparça ederek; onun tinsel dünyasını tamamen onun karşısı haline döndürdü. Özel mülkiyetçiliğin, bugüne kadarki gelişim evresini gözardı edip, yalnızca bugünün kapitalist toplumundan örnek vererek bile, durum yeterince açıklığa kavuşacaktır. Çünkü, pornografi kavramı bu toplumsal yapı içerisinde bugün bulunduğu düzeye ulaştı.

Sınırsız bir rekabet savaşının körtüklediği kar-hırının hüküm sürdüğü bir toplumda insan, ya emek vermeden zengin olur ya da emeğinin kölesi olur. Bu iki kategorinin arasında duruyormuş gibi gözüken birey yada grup, aslında bu iki cephe-den birine savrulma sürecini yaşamaktadır. Sonuçta iki insan tipi de kendine yabancılaşmış, günümüzün "çağdaş" insan tipidir.

Bu insan tipi özel etkinliklerine yabancılaşmış, doğal olarak kendi cinselliğinin doğasına da yabancılaşmıştır. Yaşadığı toplumsal yapının ekonomik çarpıklığı ve buna bağlı olarak ortaya çıkan kültürel yozlaşma onun cinsellik anlayışının neredeyse tamamına hükmeder.

Pornografi, herşeyden önce görsel bir imge bombardımanıdır. Günümüz insanının en çok bastırılmış ve bu bastırılmışlığın en çok ayyuka çıkmış olduğu arzulara saldırır. Bir görsel şov karşısında insanların salya sümkük dona kaldığı başka bir alan

muhtemelen yoktur. Kendi yabancılaşmışlığı dışında, sistemin de özel olarak pompaladığı erotizm ve cinsellik karşısında bu doğaldır. İnsanın, kendi varlığının en özsel edimlerinden biri olan cinsellik, doğal olarak onun kendisini en çok varetmeye çalıştığı ve bu alanda en çok özgür olma hakkına sahip olduğu düşündürülen desanj aracına dönüştürülmüştür artık. Orgazmdan alınan hazın tamamen metalaştığı bugün, bu hazzı yeniden ve yine yeniden sahip olma arzusu pornografinin bir pazar olarak beslediği yaşam zeminidir.

Kendi benliğine yabancılaşma, dolaysız olarak tenine de yabancılaşmayı getirir. Pornografi bu yabancılaşmayı doğrulamanın dışında bunu teşvik eder. Çünkü bedenlerin sınırsız bir "özgürlük" ve "rahatlık" içinde birleşmesini izleyen kitleler için pornografi, onlara "insan" olduklarını hatırlatan ve uyarıcı bir sinyal sistemidir. Zil sesinin yiyeceği çağıştırması gibi!

Bu aşamada pornografi artık, kitlelerin özlemi ve özlemlerin ifadesi olmuştur. Çünkü insan için cinsellik onun doğasında vardır. Sonuçta bu etkinlik onun dolaysız özgürlük alanıdır, en azından böyle "olmalıdır". Bir tarafta düzenin bilinçli bir propagandası olan cinsellik, diğer tarafta toplumsal etik yargılarının yasaklanıp bastırıldığı yine cinsellik. Bu iki çelişkinin beyinlerdeki yansıması ise, cinsel yönlendirmeye tam bir uyum ve ona ulaşma çabası, diğer taraftan ise yasakları delmek ve yine ona ulaşma arzusu. Cinsellik alanında bu iki genel bileşenin yönlendirdiği insan, amacı gereği "sınırlı" tanımayacaktır. Etik değerler ve estetik yasalar yalnızca iman tazelemek için vardır artık.

-Tatminsiz çağın "tatminkar" pazarı
İşte tam bu sayede pornografi sektörü bugün dünya üzerindeki en gelecek vadeden piyasalardan biri haline gelebilmiştir. Bu piyasada bir yılda dönen para miktarı, gelişkin birkaç ülkenin yıllık askeri harcamaları toplamını oldukça aşmaktadır. Bu piyasanın büyümesinde bir diğer bileşen ise doğal olarak tekellerin, geleceği parlak bu sektörü gözden kaçırmamalarıdır.

Artık sektör durumundaki pornografi, bir pazar piyasasının kurallarına göre üretilmektedir. Ve bu üretimin temel nesnesi olan insan teni, bütünüyle çok basit bir meta durumuna indirgenmiştir. Böyle olması da zorunludur. Çünkü kapitalist toplumlardaki tüm pazar piyasaları için geçerli temel kural burada da kendini gösterir; Ekonomiklik prensibi. Yani ucuz hammadde ve ucuz iş gücü. Kullanım dayanımı ve çeşitliliği itibarıyla insan bedeni, tam bir ucuz hammadde materyalidir. İkinci olarakta, bu işe "gönüllü" insan sayısının çokluğu ise patronların diledikleri en ucuz ücretle "ağır" iş koşullarında diledikleri kadar insanı çalıştırabilme kolaylığı. Bu söylenenler içerisinde ironi aramak hata olur. İşin gerçeği tastamam bu durumdadır.

"Özgür" olma hakkını sonuna dek kullanmak için, aracı sınır tanımayan talep sahibi karşısında hiç şüphesiz üreticide bu sınırsız arzuların "biraz olsun" karşılığını verebilmek amacıyla elinden gelen "kolaylığı" gösterir ve tüm "yaratıcılığı"nı sefer-

ber eder. Ve bu karşılıklı arz-talep yoğunlaşması içinde akıl almaz içgüçlükler belirir. Ve burada da sınır yoktur. İnsan bedeninin bu kadar metalaştırılıp aşağılandığı başka bir sektör olmasa gerek. Metalaşma ve basite indirgenen yalnızca bedenler değildir. Aşk, sevgi, arzu, tutku, yani insanı algı ve tasarım adına ne varsa bir psikolojik travmanın sapkınlığı olan ürünler, insanlara hayallerinin ve arzularının ifadesi ve tatmin aracı olarak sunulmaktadır. Bu hummalı çalışmanın nihayi amacı da, insanların cinsel yaşamlarına "renk" katmaktır.

Metalaşmanın doğrudan bir sonucuda, haz duyusunun nesnesini, bir film ekranında ya da dergi yapraklarında bulmasıdır. Duyuların öznel-den nesnele doğru olan bu geçişi, cinsel arzularının doğasını çarpıtır. Çünkü özne, nesnesinin "yerrinde" olmak istemektedir. Halbuki tüm duyumsal ve psikik faaliyet nesneden özneye giden bir yol çizer. Duyum algısının bu şekilde çarpıtılması, insanı algıyı hayvansal güdüden ayıran tasarımlama yeteneğinde de bir deformasyon ve yozlaşmaya sebep olur. Sonuçta insanı yön körelir.

Görsel boyutunun ön planda oluşu nedeniyle pornografide sanattan söz edilebilir mi?

-Pornografi "sanatı"

Herşeyden önce sanat, nesnel gerçeğin yani doğanın, insan imgeleminde bir yeniden üretimidir. Bu yalnızca doğadan alınan işitsel ya da görsel tasarımın üretimi değil, en genel anlamıyla her varlık sürecinin yeniden üretimidir. Bu üretim, ilkin imgesel oluşu nedeniyle birebir değil, çoğu zaman model olarak özü çarpıtılıp değiştirilmesiyle ortaya çıkar. İnsan usunun sınırsız derinliği karşısında bu sonuç normaldir. Her ne kadar çarpıtılma söz konusu olsa bile, o çarpıtma aslında doğal olanın bir dışavurumdur. Son tahlilde kendi doğallığı içinde sayılmalıdır.

Tüm sanatsal üretim, kavramları her ne kadar insan usunda işlenip boyutlandırılma da, somut verilerini ilkin doğadan alır. Bu sayede doğal "olmayan" kavramlaştırıp üretebilir. Sonuçta doğadan alınan tasarımlar oluşu itibarı ile daima estetik yasalara içerisinde gerçekleştirilen bir üretim olmaktadır/olmalıdır. Sanat-saçmalık ayrımının kriteri de ancak cevabını burada bulabilir. Tabii ki bu, üretilen her ne olursa olsun, bir estetik yasaya uyacağı anlamına gelmez. Bu kriterin somut ifadenişi ise, üretilen nesnenin, doğallığı çağıştırdığı çağıştırmadığı olabilir/olmalıdır.

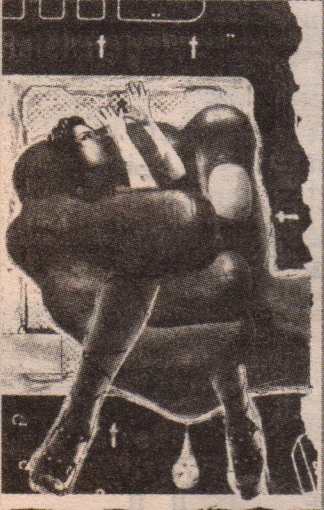
Pornografinin sanatta olan başını, bu çerçeveye içerisinde değerlendirmeye çalışırsak, sonuç pek de iç açıcı görünmez. Fakat erotizm burada pornografiden ayırmak gerekir. Cinselliğin, estetik bir ifadesi olarak erotizm, kabul edilebilir hiç şüphesiz. Fakat erotizmi hangi düzeye ulaştığında bu geçerliliğini yitireceğini burada örnekleyip tartışabilmenin pek imkanı yok. Masuk bir öpüşme sahnesi, derin bir erotizm içerebilir.

Peki pornografi, neyin estetik ifadesi ve üretimidir?

Hiç bir şeyin.

PORNO GAFİNİN ORTA YUNU

Turizmle ilgili; bu yıl beklenilen çok altında bir faaliyet olduğu, yatak kapasitesinin halen % 80'inin boş olduğu, birçok yatırımcı ve işletmecinin iflasını eşine geldiğini anlatan karamsar bir ekonomi haberinde sererepe yatmış üstsüz güneşlenen bir kadın fotoğrafının kullanılması mutlakla bir açıklaması vardır... Ama önemli olan açıklamalar değil ekonomi haberi ile böyle bir fotoğrafın aynı yerde buluşması..

Böyle buluşmalar artık her yerde var ve rutine, yani kabul edilen normlar arasına girdi... Çünkü bütün yayınlar artık kadın vücudunun üzerinden ağızlarının suyunu akıtarak bir tren gibi geçiyor ve kadının ticari kokusu uzun uzun ciğerlere çekiliyor.

Bu ahlaksızlık değil, yanlış bir davranış hiç değil. Aksine bütün bütün anlayışını paraya endekslemiş bu deforme sistemde yapılan en doğru şey bu. Bu anlayış büyük bir ciro vaat ediyor ve bu ciroyu da gerçekleştiriyor. Alıcısı olduğu sürece bu ucuz porno anlayış hep var olacak. Sistem içinde bir sorun yok. Alan memnun satan memnun.. Çünkü hepimiz ucuz bir porno estetiğine sahip olan bu sistemin oyuncusuyuz. Emmeye de geliriz gömmeye de. Çünkü ahlak artık metinlerden, geleneklerden, düşünürlerin vs. tanımlarının standartından çıkıp her insanın kendi ikiyüzlülüğüne göre tanımladığı bir kelime formatına girdi. Emilenin de kendine göre bir ahlak tanımı var, gömenin de... Modernizm denilen şeyin sunduğu nimetlerin özüne geldi iş. Yani iki hastahkları birbirini yalamasına...

- T. Y. -

FEMİNAM SAHİBİNİN SESİ

ADEM'LE HAWWA'NIN, KENDİLERİNE YASAKLANAN MEYWEYİ YİYEREK SİNDİRİM SÜREÇLERİNİ BAŞLATMIŞ OLMALARI, ASLOLAN GÜNAHIN ANAL TATMIN YAŞAMIŞ OLMALARI YOLUYLA İŞLENDİĞİ KONUSUNDA ŞÜPHE UYANDIRIR.. TEOLOJİK YOLDAN PORNOGRAFI LİTARATÜRÜNE GİREN ELMANIN, SEKİL İTİBARIYLA ANALİTEYİ TEMSİL ETMESİ OLASIDIR...

YILANIN FALLIK YAPISI; ÖNCELİKLE SEYTAN WE İDİ TANIMILAYARAK, ERKEĞE ULAŞIRKEN.. HAWWA'DAN GOK, ADEM'İN YASAK OLANA KARŞI DİRENÇSİZLİĞİNİ CİDDİYE ALIR.. YASAKTAN SORUMLU TUTULANIN ADEM OLDUĞUNU, YINE FALLUK BİR SEMBOLLE İMA EDER GİBİDİR...

AĞACIN ÜREMİYİ TEMSİL ETTİĞİ BU WAKOLUŞ ÖYKÜSÜNDE, KADIN CİNSELÜĞÜNÜN ÜREMİYE OLAN KATKISI DIŞINDA, BİR BAŞKA SEMBOLLE DESTEKLENMİYOR OLUŞU.. DÜŞÜNDÜRÜCÜDÜR...

NEHAİYET SEYTAN, ÜREMİYE ENDEKSLENMİŞ KADIN WE ERKEĞİ, ÜRETİMİ TEHDİT EDEN YASAK MEYWEYİN TADNLA TANIŞTIRMIS.. TANRI'YA İSYAN ETMELERİNE NEDEN OLARAK, CENNETTEN KOWDURMUŞTUR...
ARTIK YASAK OLAN ŞEY KENDİNE SEMBOLİK TATMIN YÖNTEMLERİ BULACAKTIR

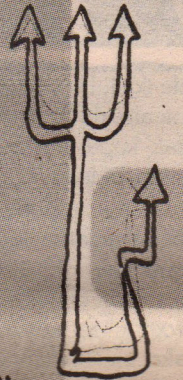
VERMEK..HEM KARŞISINDAKİNİN, KENDİ ERKEKLİĞİNDEN ETKİLENİP, UYARAN OLABAK ALGILANMAK..HEM DE KADIN OBJESİNİLE BAŞLAYAN CİNSEL AKSİYONUN, GERÇEK TATMINE ULAŞMASINI SAĞLAMAK ANLAMINDA, KAÇINILMAZ BİR ZORUNLULUK OLARAK, YAKALANINA YAPISIR..DÜNYA ÜZERİNDEKİ TÜM KADINLARIN HER BİR AĞIZDAN WERECEKLERİ OLAN, BİR TEK ERKEĞİN, YILUŞIK GÜLÜM SEMESİ YANINDA, HİÇ BİR ANLAM İFADE EDEMEZ..ÇÜNKÜ ONLAR, KADINA HER HANGİ BİR PORNOGRAFIK MALZEME OLARAK, UYARAN OBJE ANLAMINDA DAWRANIR.. TATMIN OLMAK İÇİN BİRBİRLERİNİ KULLANIRLAR!...

...ONLARI, AÇIK AÇIK EŞCİNSELLİKLERİNİ YAŞAMAKTAN AUKOYAN "KADINLARA GELİREK, SOKARAK, DÜZEK KÖTÜ BİRŞEY YAPINOR..AŞAĞILIYOR OLUKLARI MANTIKLARIDIR Kİ ONLAR BİRBİRLERİNE BU TÜRDE BİR KÖTÜLÜĞÜ YAPMAYACAK KADAR SIKI DOSTLARDIR!...

PORNOGRAFIK MALZEME WE YAYINLARIN, ÖNCELİKLE GÜNLÜK PRATİKLERİNİ ERK WE KASTRASYON BASKILARI ALTINDA YAŞAYA GELEN ERKEK TÜKETİMİNE SUNULMASI, BU BASKILARI BİR ÖLGÜDE HAFİFLETMESİ AÇISINDAN, İLAHİ BİR HİZMET GİBİ ALGILANMASINI SAĞLARKEN; BERE YANDAN, ORTALIGIN "ELMA ELMA" KOKMASINA NEDEN OLUR. SEX FİLMLEERİNİN GÖSTERİLDİĞİ SİNEMALARDA BİR ARADA BULUNABİLMELEERİNDEKİ..EW

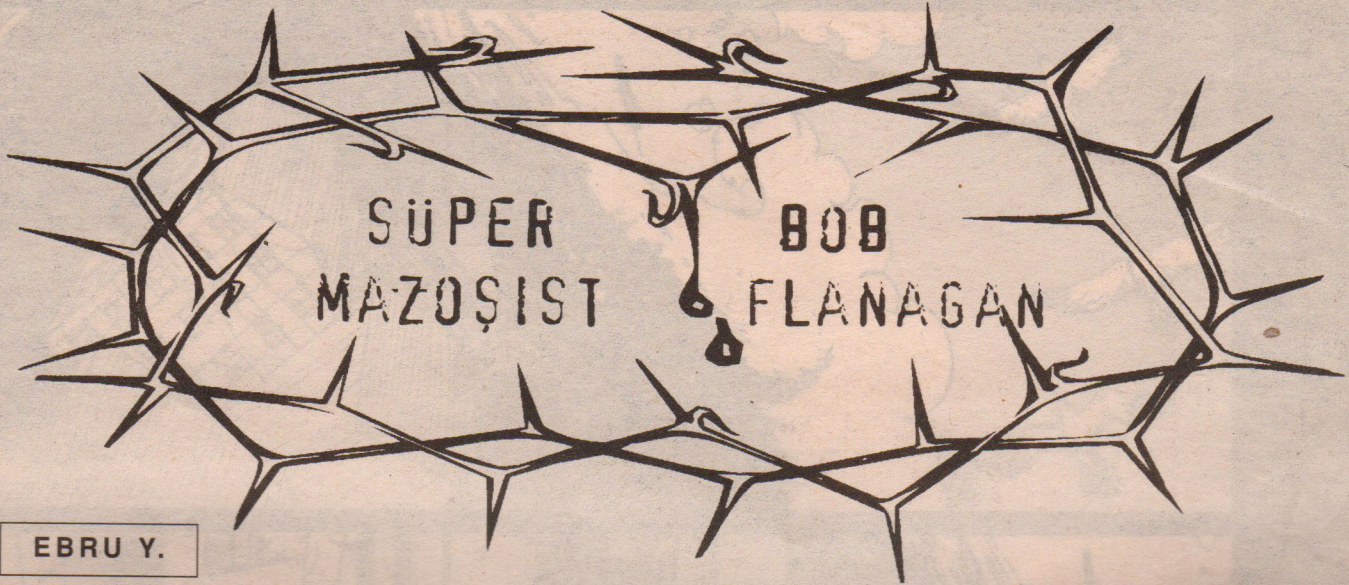
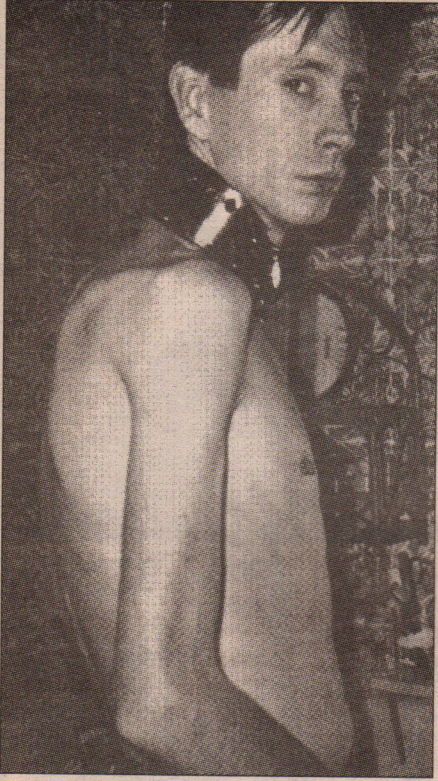
LERDE TOPLASIP, PORNO KASET İZLEYEBİLMELEERİNDEKİ..DERGİ, FOTOĞRAF GİBİ MATERİYALEERİNİ DEĞİŞ TOLUŞ EDEBİLMELEERİNDEKİ GERÇEK; TOPLUCA KİŞİRTMKTAN ÇEKİLMEDİKLERİ CİNSELLİKLERİNİ, HER HANGİ BİR PORNOGRAFIK YAYIN ARACILIĞIYLA BİR ARADA YAŞAMA ARZULARINDA GİZLİDİR..

UYARICI OBJE'NİN YERİNE, HEMEN HERŞEYİ KUYABİLEN CİNSELLİKLERİ, TATMIN ARACI OLARAK, BİR BİRLERİNİN TANIKLIĞINDAN ÖTE HİÇ BİR ŞEYE İHTİYAC DUYMAZ. ...KADINLARLA YAŞADIKLARI CİNSEL DENEYİMLERİ BİRBİRLERİNE ANLATMA ARZULARI; HEM KARŞISINDAKİ ERKEĞE, KENDİSİNİN DE BİR ERKEK OLDUĞUNUN MESAJINI

1989
18em

EBRU Y.

nemaya, alışverişe gidiyor ve dostlarını ziyaret ediyor.

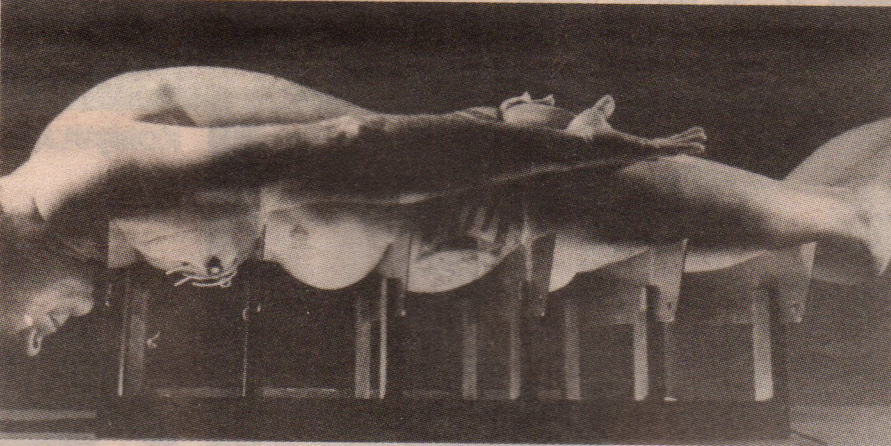
Flanagan'ın doğuştan cystic fibrosis hastalığı var. Ve kendi ifadesine göre bu hastalığın sadomazoşist olmasına büyük katkıları var. Bu hastalık; vücudun normalden fazla mukozaya üretmesinden ibaret. Fakat Flanagan hayatının büyük bir bölümünü bu yüzden hastanede geçirmek zorunda kalır. Tedaviler sırasında acı dolu anlar yaşar fakat bu acı çekişler esnasında ailesinin daha çok ilgi ve sevgi gösterdiğini keşettikten sonra çektiği tüm acılar zevke dönüşür.

Örneğin; doktorlar ciğerlerinde biriken fazla mukozayı almak amacıyla ken-

görüyor acı çekmeyi. Belki de tüm bunların kaynağı kendine sürekli acılar veren, okula gitmesini engelleyen hastalığı ile başa çıkabilmenin o kuvvetli isteğinden başka bir şey değildi.

Epey uzun bir süre bu aktivitelerini ve hislerini gizleyen Flanagan bunun kendisini mutlu etmediğini aksine suçlu hissettirdiğini anlayanca hayata ve insanlara karşı açık ve net olur. Hatta bu aktivitelerini sanat adına sürdürür. Video filmler çeker, müzik yapar, kitaplar yazar, sergiler açar, ve sadomazoşist performanslarını ve tattığı cinsel

uyarılmayı sergileyerek ve anlatır. Her denemesi yeni bir keşiftir Fla-

disine bir takım iğneler batırır bu esnada kırırdamaması gerektiğinden kendisini yatağa bağladıkları sırada etraftan görüldüğü yoğun ilgi ve sevgi çok hoşuna gider ve çok küçük yaşlarda acıdan zevk almayı öğrenir.

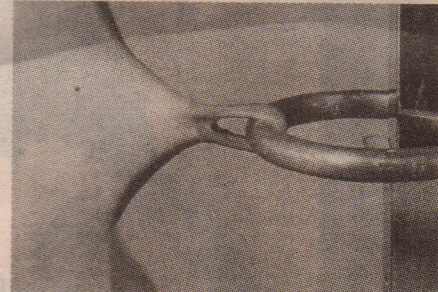
Flanagan kendisini Üsa'ya benzetiyor ve acı çekmenin bir tür azizlik olduğunu düşünüyor. Kendi çektiği acıyı Üsa'nın çarmıh üzerindeki acılarıyla eşleştiriyor.

Ve bir tür günahattan arınma olarak

nagan için. Her yeni deneyde sınırlarını araştırır, zorlar ve aldığı cinsel hazzı doruklara çıkarır.

Flanagan'ın zamanında henüz günümüzün modern sadomazoşist eylemlerinde kullanılan aletler icad edilmemiş olduğu için hayal gücüne uygun düşen çekiç, uhu tabancası, çivi, kırbaç, kelepçe, kemer, mandal, ağırlık vb. nesneler kullanır.

14 yıldır birlikte olduğu partneri Sheree Rose'un da kendisiyle aynı heye-

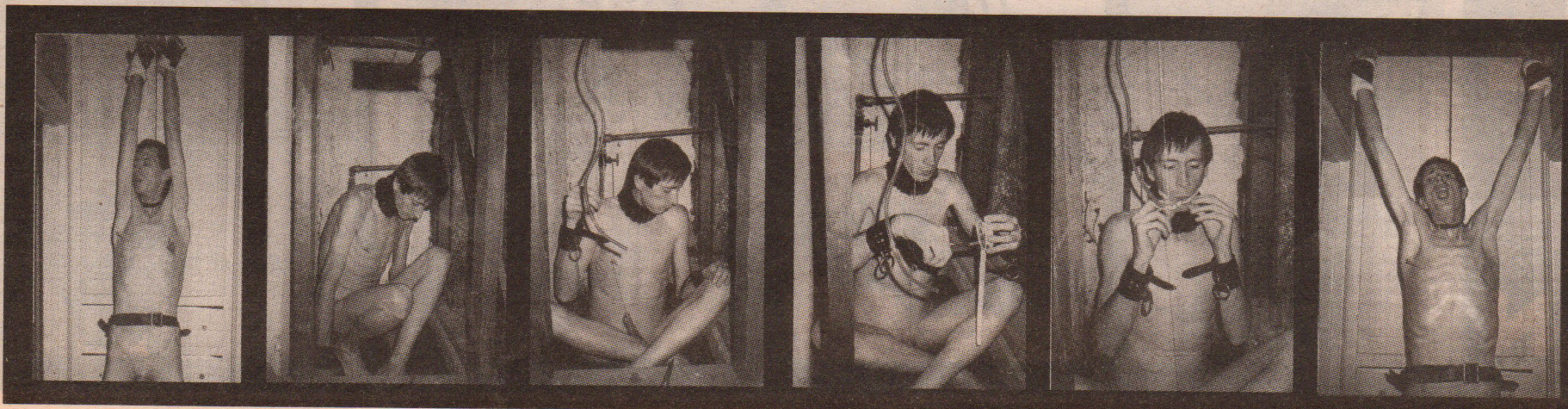

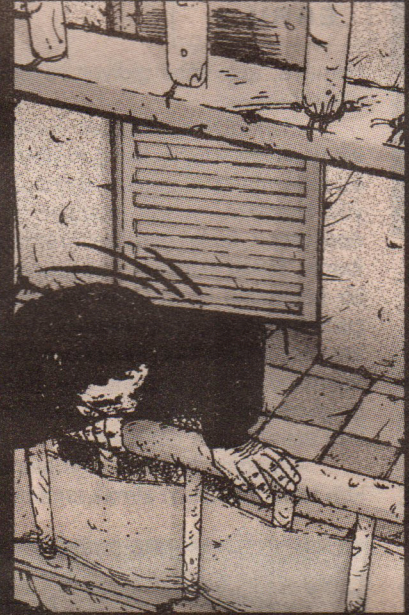
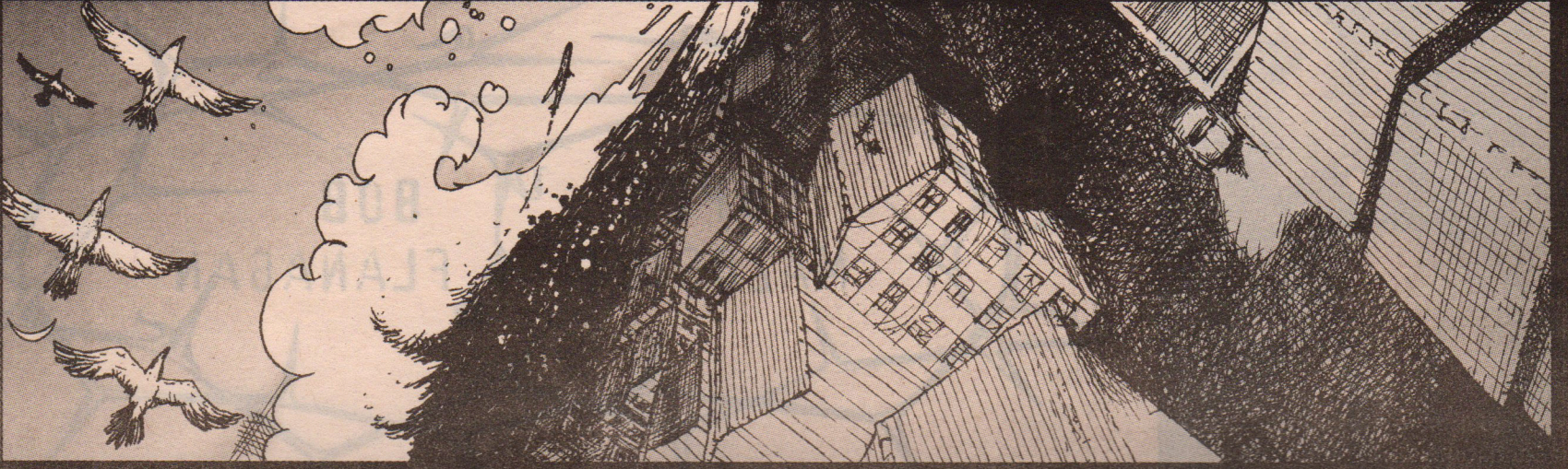
canları paylaşması belki de en büyük şanslı Flanagan için. Ne de olsa sevdiği ve güvendiği bir insanla ortak zevklerinin olması, yeniliklere aynı derece de açık olmak istedikleri ve hayal ettikleri hayatta daha mutlu olmalarını sağlar. Rose ile birlikte hiçbir gizlilik, güvensizlik ve utanç olmadan sadomazoşizm dünyasında her gece sabahlara kadar fantastik yolculuklara çıkıp bundan müthiş bir cinsel haz alırlar. Ruhsal ve bedensel olarak tatmin olan Flanagan ve Rose birlikte ve ayrı ayrı pek çok sanat performansına imza atmışlardır.

Flanagan denediği aktiviteleri hiçbir zaman sapkınlık olarak görmez. Sadomazoşizm de sapkınlık partnerinin "dur" emrine uyulmadığı an devreye girer. Esas "dur" uyarısından sonra yapılan eylemlerin sonucu acı verici olarak kabul edilir. "Dur" noktasında zevk biter ve acı başlar. Asıl anormallik işte budur sadomazoşistlere göre. Onlar için acı beklenen ve planlanan acıdır sadece. Kurgulanmış acının dışında gerçekleşecek olan acı, zevk vermeyen gerçek bir acıdır.

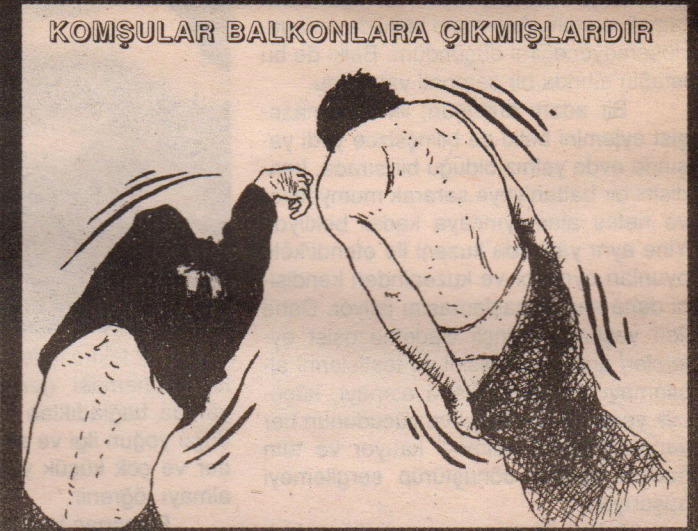
1960'lı yıllarda bu hastalığa yakalananların arasında en uzun yaşayan, istisna hastalardan bir olan Flanagan geçtiğimiz yıllarda hayata veda etmiştir.

Bob Flanagan ile yapılmış geniş röportajları önümüzdeki sayılarda yayınlayacağız.

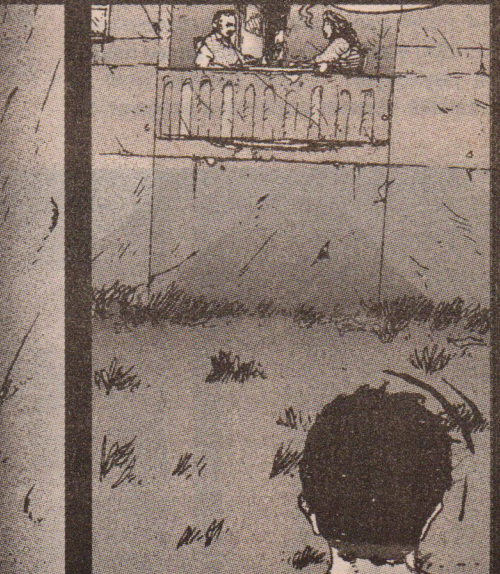
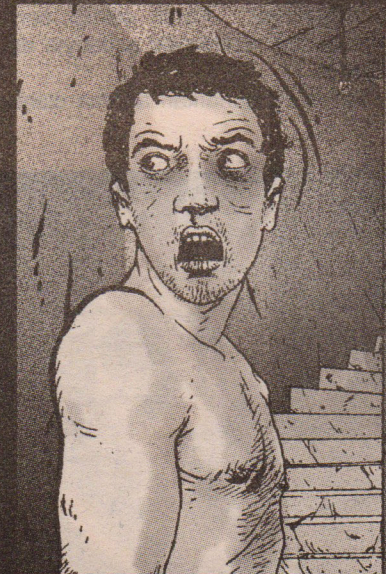
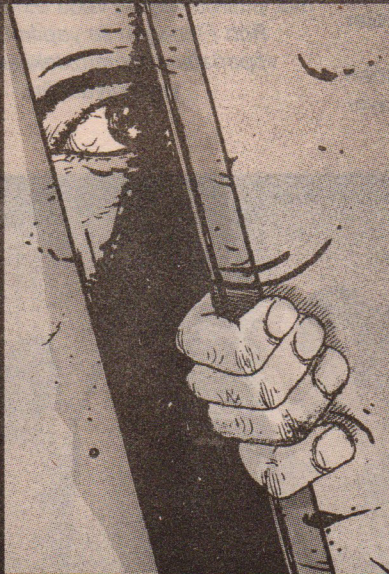

ŞİMDİ TAM
ZAMANI

KOMŞULAR BALKONLARA ÇIKMIŞLARDIR

K

V

E

N

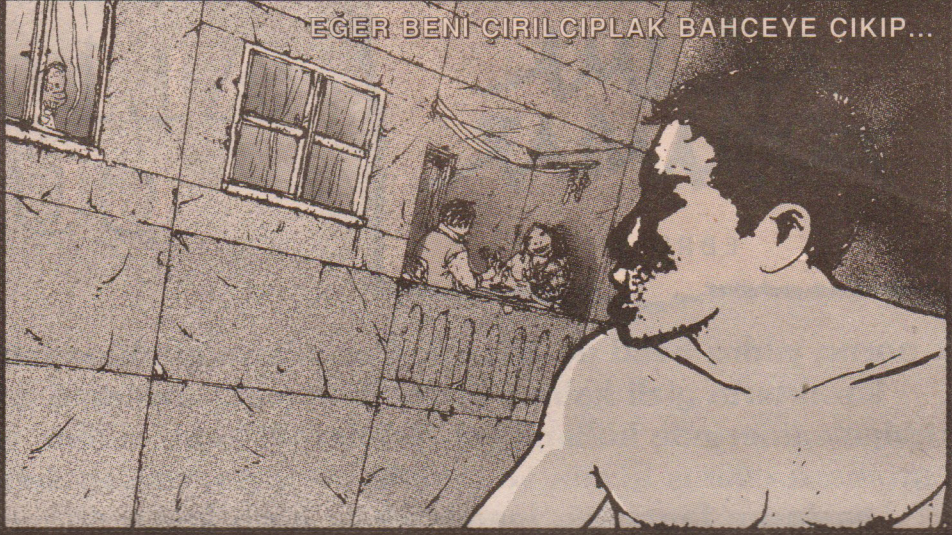
10

Akşamsefası

HER AN BENİ GÖREBİLİRLER

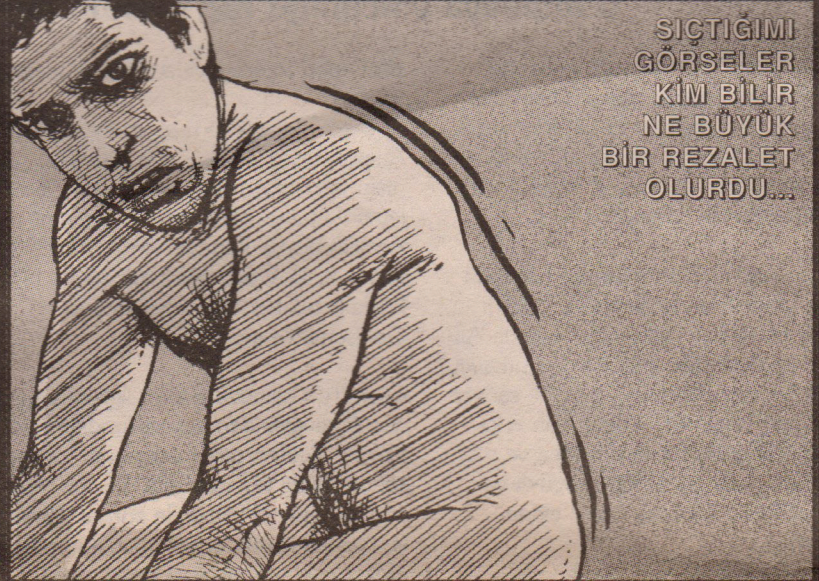

EGER BENİ ÇIRILÇIPLAK BAHÇEYE ÇIKIP...

Aybars GÜRLÜ

SIĞIĞIMI
GÖRSELER
KİM BİLİR
NE BÜYÜK
BİR REZALET
OLURDU...

TANRIMI!...

NE MUHTEŞEM

BİR DUYGU BU...

HER AN GÖRÜLEBİLİRİM

EGER YAKALANMIŞ OLSAYDIM NE KORKUNC
ŞEYLERE MARUZ KALIRDIM KİM BİLİR

SÜPER
MAZOŞİSTİM
BEN

(Bob Flanagan'ın
bir anısı)

BİTTİ

AKLIMA TAKILANLAR

EBRU Y.

ALICE'İN GÜCÜ

İlk porno yıldızı belki de Alice'ti. Çocukların gönlüne taht kuran bu sevimli karakterin gizli kalmış Pedofilinin (sübyancılığın) desifresinde ve imlgelenmesinde kullanılmış olabileceği kimin aklına gelirdi? Köpeğini aramaya çıkmış küçük ve sevimli bir kızın, tavşan deliğine düşmesiyle başlayan fantastik, inanılmaz ve bir o kadar da muhteşem olan o dünyaya yolculuğu hiç masum değildi belki de.

Lewis Carroll takma adını kullanan Charles Dodgson'ın masum bir yazardan gizli bir sübyancı ve çapkın bir karaktere dönüşmesi Anthony Goldschmidt isimli parlak bir üniversite öğrencisi ile akıllarda kalmıştır.

1862 yılında bir arkadaşının kızı olan Alice Liddell'dan etkilenerek yazdığı "Alice Harikalar Diyarında" aslında Alice ve kardeşlerine anlatılan bir hikayeydi ve Alice'in özel isteği üzerine sadece Alice için yazılmıştı. Fakat romancı Henry Kingsley kitabı görünce ve mutlaka basılması gerektiğini söyledi ve Carroll kitabı basmak üzere elden geçirdi.

Goldschmidt, Carroll'u "küçük kızlara olan ilgisi, kendi izolasyonu ve hayatında hiç yeri olmayan erişkin bağlantıları" ile deşifre etmiştir. Ve çıkardığı sonuç Carroll'un aslında bir peri masalı yazarı değil de sadece bu örtüye bürünmüş gizli bir sübyancı olduğudur.

Goldschmidt bu görüşlerine 4 sayfalık "Alice Harikalar Diyarında-Psikanalizi" başlıklı bir makalesinde yer vermiştir. Goldschmidt'in teorisi, Alice Harikalar Diyarında'nın ilk bölümünün aslında Carroll'un bilinçaltından gelen gizli bir mesaj olduğunu ileri sürer. Bu bölümdeki olaylar, modern psikanalizin ışığı altında yazarın bilinçaltını ve kişiliğini

şifre eden imgeler ve semboller içerir.

Örneğin; küçük ve masum kahraman Alice'in tavşan deliğinden düşmesi; penisin penetrasyonunu, koridoru çevreleyen kapılar; kadın cinsel organını ve Alice'in büyük kapı yerine küçük kapıyı seçmesi; kadınlığı reddedip küçük bir kız kalma isteğini sembolize eder Goldschmidt'e göre.

Carroll'un çocuklara olan ilgisinin genel çocuk sevgisinden kaynaklandığını ve fiziksel ilgiden çok masumane duygusal bir ilgide temellendiği fikrine inanmak iki gerçek yüzünde zordur. Birincisi; Carroll küçük erkek çocuklarından nefret ediyordu ikincisi ise; Carroll'un arkadaşlıkları, çocukluk döneminin kapanması ile birlikte sona ermişti.

Goldschmidt'in bu iki gerçeği'nin ne kadar doğru veya aldatıcı kavramlar olduğuna dair herhangi bir kanıt olmamasına rağmen günümüzde hala onun fikirleri biyografi yazarları tarafından tekrarlanmaktadır.

1933 yılında Goldschmidt'in çıkarımlarını reddetmek için bulunmuş herhangi bir kanıt yoktu. Böylece onun yeni ufuklar açan makalesi, Carroll mitini, bomboş seksüel hayatının küçük kızlara adanması hastalığına dönüştürdü.

Toplumdan gelen tepkilere rağmen, bu makaledeki iddiaların gerçek olabileceği bile hatırı sayılabilir bir görüştü. Başka bir görüş ise Goldschmidt'in makalesinin sadece bir şaka olabileceği doğrultusunda idi ki eğer bu bir şaka ise "en iyi şakalardan biriydi"

Bir şaka ya da değil bu makale, Carroll'un psikanalistler tarafından parçalara bölünmeden, bir bütün olarak yutulmasını sağladı. Hatta kitabın analizinden sonra Alice karakterinin bir penis sembolize ettiğini bile iddia ettiler. Zaten her halikarda çocuklar için sakıncalıydı kitap.

Aynı zamanda bir fotoğrafçı olan Carroll küçük kız çocuklarının (çıplak) fotoğraflarını çekme bahanesi ile ailelerle samimi olup sınıf atlamayı sevdi. Fakat daha sonraları, Alice'in ailesi Carroll'un kızlarına olan sürekli yakın ilgisinden hoşlanmadığını iyice belirtti ve 1880 yılında çıplak kız çocuğu merakı ufak çapta bir skandala neden olunca birdenbire fotoğraf çekmeyi bıraktı Carroll.

Bazıları Carroll'un erişkin kadınlara olan nefretini dile getirdiğini söyledi. "Lewis Carroll duygusal bir çocuk seviyesinde kalmıştır. Kendi erişkin, erkeksi karakterinden hoşnut olmayıp kendini küçük macera perest bir kız çocuğuna dönüştürmüştür" görüşleri hakimdi.

Kimine göre, Carroll erişkin kadınlardan korktuğu için çocuklara yaklaşmıştır. Gerçekten de, Carroll'un bilinen bir aşk ve cinsel hayatı hiç olmamıştır, hiç evlenmemiştir. Ve kız çocuklarına yönelik fiziksel tarafı ağır basmayan dikizci ve gözlemci yönü gelişmiş bir ilgi duymuştur.

Başka bir görüş ise; Carroll'un ailenin en büyük çocuğu olduğundan dolayı annesinin gözünde önem taşıyan kardeşlerini kıskanıp onlar hakkında yamyamsal fantaziler ürettiği idi. Hatta kitapta Alice'in yemek esnasında birbiri ardına yediği yemeklerin Alice'in yemek istediği çocukları sembolize ettiği dile getirildi. Fakat Carroll'un hakkında ortaya atılan bu iddiaların hiç biri kanıtlanamadan sadece birer fikir olarak kaldılar. Ta ki 1945 yılında ilk biyografisi yayınlanana kadar. Bu biyografi Carroll'un gizli bir sübyancı olduğu görüşünü nezaketle ama vurgulayarak ele alıyordu.

Bu biyografinin yazarı zeki bir gözlemci ve başarılı bir edebi karakter olan Florence Becker Lennon'du. Elinde olan kut bilgileri Carroll'u "tarafsız olarak

CARROLL'UN KALEMİNDEKİ ALICE

analiz edilmemiş, saygısız dünyanın en son azizi" olarak tanımladı. Carroll'ın dünyasında çocukluğun büyük bir önemi vardı, erişkinlerin ve erkeklerin dünyasına yer yoktu. Aksine erişkin hayatı reddetme vardır O'nun eserlerinde. Kendisine Carroll'un ailesi tarafından verilmeyen bilgilere rağmen araştırmasını tamamlayarak Carroll'u bir günah keçisi durumundan çıkartarak tarafsızca ele aldı ve bu fantastik ama, arap saçına dönüştürülmüş yazarı inanılası bir insan haline getirdi, sevapları ve günahlarıyla bir Peter Pan yarattı Carroll'dan. Ulaştığı sonuç ise Carroll'un bir erişkin aşk hayatına sahip olmadığı ve eserlerinde erişkin duygusunu yansıtmadığıydı. O sadece küçük kızları seven bir adamdı.

Lennon, Carroll'un diğer kitaplarını ve şiirlerini incelediğinde doğal olarak erişkin sevgisine rastlamadı. Kendi küçük dünyasında sıkışıp kalmış ebedi bir çocuk erişkin tutkusunu nasıl yansıtabilirdi ki? Bir Peter Pan seksüel aşkı tanımlayabilir miydi?

**Carroll'un eserleri
olgunlaşmamış bir aklın
eseri olan mürekkep
lekeleri idi sadece.
Ve eğer hayat bu kadar
basit olabilseydi en iyi
eser en samimi
olanı olurdu.**

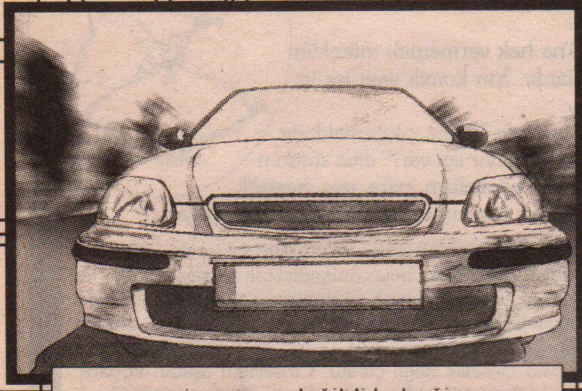
e-mail: castlerock11@hotmail.com

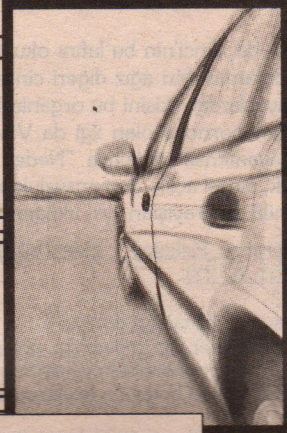
LEWIS CARROLL TARAFINDAN FOTOĞRAFI
ÇEKİLEN GERÇEK ALICE LIDDELL

BU SENİN SUÇUN DEĞİLDİ BEBEĞİM...

T. YÜKSEL

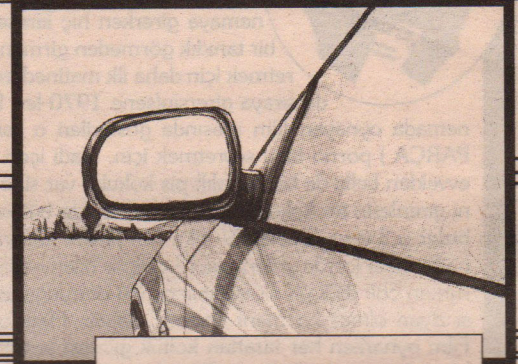
senin suçun değildi bebeğim

bütün bir yıl
bu tatil için yaptığın
planları biliyorum

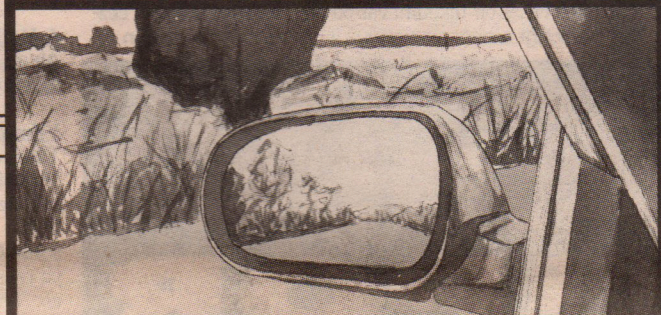
işlerini ayarlama. tatil
yerini belirleme. zamanlama.
rezevasyon. bütün bunları ince
ince hesaplamıştın...

isteki detaylar üzerindeki
üstünlüğünü ve başarısını
burada da ortaya koymuştun

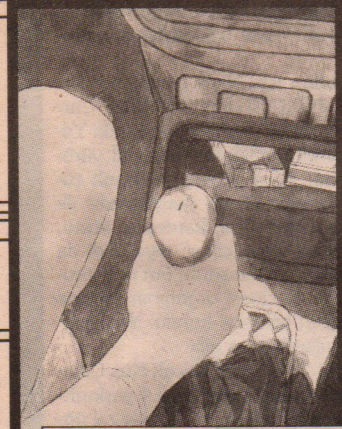

ama seni he-
yecanlandı-
ran şeyin
bütün bir yıl
beklediğin
bu onbeş
günlük başı-
boş geçire-
ceğin tatil
olmadığını
da biliyor-
dum

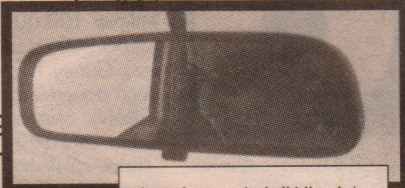

seni asıl heyecanlandıracak olan. arabanla yılan
gibi kıvrılan o yollar üzerinde tatile giderken

dikiz aynasında
ardında bıraktı-
ğın gün batımını
izlerken ve ara-
banın kadrını
200'ü gösterirken
yapacağın mas-
turbasyondur...

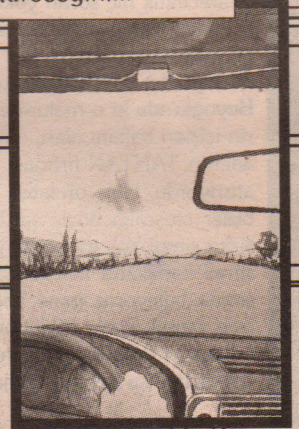
herşey planladığın. kurguladı-
ğın gibiydi.. gün batımı. sürat
ve ellerinin rutin hareketleri...

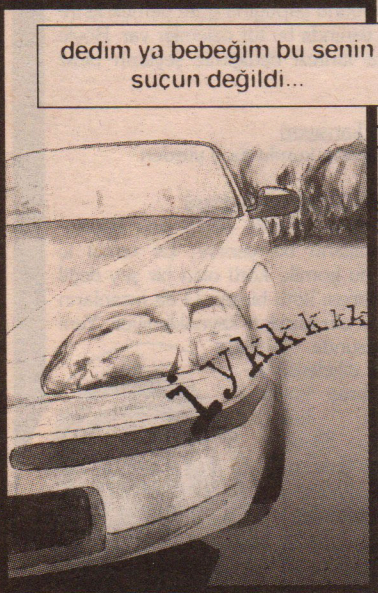
başlamıştı bütün bir
yıl beklenen an.
belli noktadan çıkıp
dalga dalga bedeni
saran haz...

ve kelebeğin bıraktığı sarı lekenin rüzgarın
etkisiyle cama yayılırken senin bütün
heyecanını alıp götüreceğini...

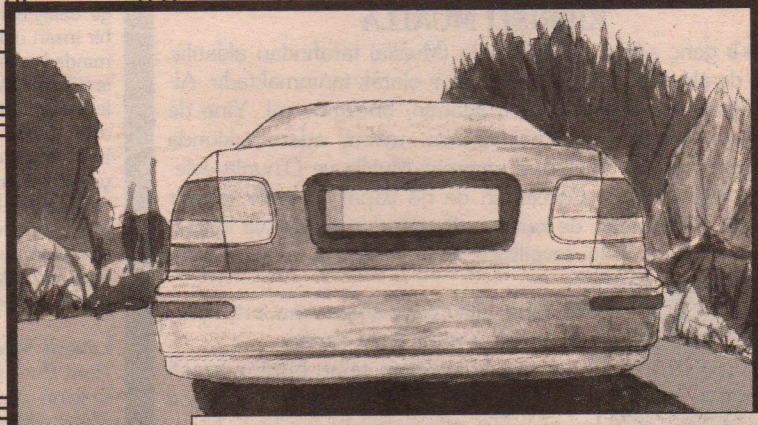
ama nereden bilebilir-
din ki: tam zevk
dalgalarının üzerinde
sörf yaparken minik
bir kelebeğin arabanın
ön camına çarpıp
yapışacağını

dedim ya bebeğim bu senin
suçun değildi...

sadece bütün
bir yıl
yaptığın o
kusursuz
planının
aslında minik
bir kelebeğin
bozabileceği
kadar zayıf
olmasıydı
bütün suç

neyse bebeğim... durmaya gelmez yaşam..
devam yola yeni kurgulara ve fantezilere doğru

PORNO ARTIK AYAGA DÜŞTÜ

Sizler hiç sinema'da, kahvede veya sadece porno film oynatan yerlerde seks filmi seyrettiniz mi? Mesela bizim zamanımızda sinemada seks filmi seyretmek için önce sinemaya girerken hiç kimseye çaktırmadan, bir tanıdık görmeden girmen lazım. Film seyretmek için daha ilk matineden itibaren sinemada sıraya girersin(sene 1970 ler) Bütün zahmet sinemada oynayan film arasında gösterilen o zamanın tabiriyle (PARÇA) porno filmi seyretmek için. Hadi içeri girdiniz. Bir gün evvelden belki de bir haftalık pis kokular var sinemada. Bir de yeni girenlerin ter kokuları, ayak kokuları işte bütün bunlara rağmen bizler o 3 veya 5 dakikalık film için nelele katlanıyoruz durun daha bitmedi içinde sizleri neler bekliyor bilemezsiniz. Yerinize otururken çok dikkatli olmalısınız çünkü oturduğunuz yere bir başkası ziyan olmuş bir meni attırmış olabilir. Hadi o olmadı diyelim. Film oynarken her taraftan koltuk gıcirtısı sesleri anlayan ki herkes çalışmaya başlamıştır. O andan itibaren arkanızdaki kişilerden sizin çeketinize veya ensenize bir kaç damla sıvı gelebilir. Hadi bu da olmadı yanınıza bir hütöref oturmuş olabilir başlar sizin aletinize saldırmaya, mücade ederseniz sizi eliyle boşaltabilir. Ha bu arada sizi en rahatsız eden de sinemada yer gösteren şahıs var ya iki de bir fenerini yakar masturbasyon veya başka bir şey yapanları yakalamaya çalışır o bile size ayrı bir zevk verebilir. Bütün bunlara rağmen sinemada film arasında gösterilen o parça için sinemaya ilk matinede gene gidilir, son matinede çıkılırdı. Sinemada hiç bir hareket yapmadıysan doğru eve banyoya gidilir. Hem yıkanır hem de o parça hayal edilir işte o an filmin baş kahramanı sen olursun ve başlarsın masturbasyona. Bir rahatlırsın ki sormayın dünyanın en mutlu kişisi sensindir. Bir film parasına o paraçada ki artisti veya o an hayal ettiğin kişiyi halletmişsin.

Gelelim kahvede seyredilen porno filmlere o sinemadaki gibi zevkli değildir. Çünkü karanlık değildir kahveler. Onun için kahvede hiç hareket yapamazsın, sadece seyrederisin. Kahve de ki seyretmek biraz pahalıdır. Diyelimki çay 50 kuruş filmleri bir kahve ise 5 TL. dir yani10 çay parasına seyrederisin. Ama sadece seyrederisin. Ondan sonrası size kalmış nerede indirirsiniz o bilinmez. Yalnız kahvede babanıza veya abinize yakalanma riski daha fazladır. Onun için pek tercih edilmezdi. Çünkü bizler genellikle belli saatlerde evimiz de olurduk. O saatlerde gelmedik mi bizleri ararlardı yakalandık mı yarıydık. Rezil olduğuna mı yarıydın dayak yediğine mi bizler ne yapacaktık bu kalkanı nerede indirecektik hiç soran yoktu. Babalarımız rahatı çünkü onları evde bekleyen var dı ya da biz gençler ne yapacaktık işte bu hiç umurlarında değildi. Bizler de filmi seyreder ya masturbasyon yada paramız varsa Karaköy'e ya da Beyoğlu'nda ki o malum evlere giderdik. Ha o zamanlar şimdilerin içişleri bakanı olan, o zamanın asayiş ekipleri müdürü olan Sadettin TANTAN fırtınası vardı bu gibi yerlerin tozunu dumanını attınıyordu. Hele oralarda Tantan'a yakalanmaya gör yandın. İşte bizler cinselliği böyle şartlar altında öğrendik sevgili gençler. Ya sizler şimdi Yok interneti yok CD kaset'ti Yok seks filmi oynatan şifreli kanalları inanin sizler çok rahatsızsınız. Ha bizler de arada sırada bakıyoruz gene nede olsa gençlikten gelen bir açlık var. Son olarak şunu söylüyorum biz seksi veya seks filmlerini çok heyecanlı yaşadık ve seyrettik. Hem sarsıla sarsıla hemde korka korka'da olsa her şey zamanında güzeldi. Herkese başarılar.

Bir ağabeyden gençlik anıları.

KIBRISLI MUALLA

Kıbrıs'lı genç adam sevdiği kadın (Mualla) tarafından aldatılır. Hem de aldatıldığı adam çevrede .bne olarak tanınmaktadır. Al-datıldığına mı üzülün yoksa adamın .bneliğine mi. Yine de Mualla'yı kaybetmek istemez ve O'nu uyarır, adam hakkında bildiklerini anlatır. Hiçbirine inanmaz Mualla ve O'nunla evlemek isteğini söyler. Gerçekten de ne yapar ne eder evlenir O'nunla. Evlenmekle de kalmaz, ilk gecelerini videoya kaydederek eski sevgilisine verir: "Al bak .bne dediğin adama".

Bir kez daha yıkılır genç adam ama, artık elinde öç almak için bir fırsat vardır.

Porno film kopyalayıp satan birisine kaseti verir ve bu sayede gerdek gecesini binlerce kişi seyrederek günümüze kadar. Hala İstanbul'da da el altından satılmaktadır Kıbrıs'lı Mualla'nın kaseti...

HAKSIZ ÇIKMANIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI

"Çiftleşme olayı ve o işe yarayan organlar aslında o kadar çirkindir ki eğer yüzün güzelliği, güdülerin gücü ve çiftleşenlerin süsleri olmasaydı insan soyu kısa zamanda tükenirdi."

Leonardo da Vinci'nin bu lafını okuyup da O'na hak vermemek mümkün mü? En çirkin organlardan biri ağız diğeri cinsel organlardır. İşin komik yanı ise insanlar en temel ihtiyaçlardan ikisini bu organlarla giderir.

Tüm bunlara rağmen pornoya olan ilgi da Vinci'yi de beni de haksız çıkartmaktadır.

Haksız çıkmanın dayanılmaz ağırlığıyla "Neden pornoya bu kadar ilgi var?" diye sordum herkese. Eğitimsizlik, cinsel açlık, doyumsuzluk, merak, zevk, kapitalizm, para, güç, hastalık, şiddet, sapıklık, yenilik (!) arayışları vs. aldığım bazı yanıtlardı işte konuştuğum insanlardan birkaçı:

AYLİN CEVİK (Danışman Psikolog - İçkin Psikolojik Danışmanlık-0212 251 10 22)

Soru: Hard Porno niye bu kadar ilgi görüyor?

A.Ç.: Porno, her yaşta her kesimden ilgi görüyor. Çünkü birincil sürece, belli bir adrenalin yükselmesi gibi fiziksel katkısı var. Bu fiziksel boyut da heyecanı artırıyor.

Porno, masum bir cinsel birleşmeyi göstermesinden ziyade şiddet içeriyor. Bu yüzden de ilgi görüyor. Çünkü insanlardaki şiddet dürtülerini çok açık bir şekilde motive ediyor. Yani kolaycı bir yöntem. İnsanlar oturdukları yerden, hiçbir riske girmeden hatta belki de günlük hayatta yapacakları şeyleri rahatlıkla görebiliyorlar. Hem sosyal açıdan hem biyolojik açıdan hiç bir riske girmiyorlar. Bu noktada da ilgi çekici bir hale geliyor. Ayrıca doğal olarak cezbedici hale getiren şeylerden biri de sunum şekli. Artık günlük hayatımızın her noktasında zaten pornoyu görüyoruz. Ama gittikçe daha rahat satın alınabilecek noktaya geliyor. Mesela bilgisayar. Yani daha rahat bir tüketimi var bu işin. Orada da olayın cezbediciliği artıyor ve ucuzluyor. Hatta satıcıyı aradan çı-

Yani bu insanların önlerinde toplumsal ya da insani sorunlar gibi onları heyecanlandıracak birşey yoktur. Ve herşey çok plastik bir hale dönüşmüştür. Aşk ya da seks duygusallıktan kurtulduğu için çok plastik, çok sıradan bir iş haline gelmiş, had porno çok gelişmiştir. Hard porno cinsellik değil çünkü. Cinselliğin aşktan koparılması, çok plastik gıdelerden vahşete dönüşen yani cinselliğin. O nedenle kapitalizmin ciddi bir sorunu bu bence. Yani kapitalizm bu kadar vahşi olursa, insanları bu kadar ezere ve de bir takım gelirli insanların da artık yapacak birşeyleri yoksa yani sürü haline gelmişlerse, herşeyi devlet ya da kapitalistler hallediyorsa, insanlara yapacak mücadele edecek birşey yoksa, kafaları apışaralarına sıkışıyor, o zaman da hard pornoya doğru gidiyorlar.

V. S. (Porno dergi ve kaset koleksiyoncusu)

Güzel olan şeyi paylaşmak, arkadaşlarına göstermek hoştur. Ayrıca evli olursan karınla değişik şeyler üretebilirsin, evli değilsen de aynı amaçla kullanabilirsin.

A.K. (Porno dergi satıcısı)

Abi niye ilgilendikleri beni hiç ilgilendirmiyor. Ama iyi ki ilgileniyorlar da ben de kazanıyorum.

Yılmaz Okumuş (Mizah Yazarı)

Tükenmez Kalem'in ilk yıllarında bir gün Gani Müjde "Arkadaşlar ben internete girdim" dedi. O yıllarda internet pek bilinmiyor, 3-5 kişide var. Hemen masada O'nun arkasında toplandık. Sık sık sık birkaç işlem den sonra Gani Müjde'nin ısrarla hard porno sitesine girmeye çalıştığını gördük. Hiç kimse o uzun bekleme süresince "haydi ya!" diyip ekranın başından ayrılmadı. Bunlardan biri de bendim tabii. Yani bir mizahçı olarak belki Woody Allen'in sitesine falan girebildik. Ama nedense hard pornoyu istedik ve yarım saat beklediğimizi anımsıyorum.

Mizah dergilerindeki boyutları için şöyle yargıları var: Mikrop 100.000, Gırgır 400.000, Fırt 200.000, Çarşaf 50.000 satarken olamazdı bu. Türk sinemasında Yılmaz Güney filmlerinin kendi naifliğiyle kör-topal yürüdüğü dönemlerde olamazdı. Ama sinema ve mizah çuvaldığı zaman porno başladı. Mizah dergilerinde ilk Tekin Aral 1990'da yaptı. Oğuz Aral, kardeşine küstü. "Bizim sülaleden böyle birşey nasıl çıkar" diye. Adı da Horoz'du galiba. Ama, softtu. Daha sonra Fırt'ın Yavrunuzun Sayfası gibi, bir kadının cinsel organının üzerine Miki Mauser çizildi, falan-filan balonlar kondu. Yani çaktırmadan mizah suyuna bulandırılmış gibi. "Ah Ne Adem Dilli Badem", "Cıvıv Çıkacak Kuş Çıkacak" gibi filmlere gittiğimi hatırlıyorum. 13-14 yaşlarındaydım. Kadının horlandığını gördüm. İyi bir şey mi öğrendim? Hayır.

Dursun Ali Sarioğlu (Tiyatro Sanatçısı)

Hayata normal baktığımızda olmaması gerektiğini söylüyoruz ama, insanlar bunu yaptığna göre demek ki insanın gizli kalmış bir yanında bu tür özelemler var. Böyle şeyleri yapmak, yani fantezi dediğimiz şeylerin biraz aşırıdır belki.

Yıldız Kaplan (lafa karışıyor)

Hayatımız cinsellik üzerine kurulu da o yüzden

Dursun Ali Sarioğlu (Tiyatro Sanatçısı)

Hayatımız cinsellik üzerine kurulu deyip onu küçümsemeye. Bu bütün canlıların bir yanısıdır. En temel iç güdüdür. Dolayısıyla bu komik, kötü olan bir şey değil ama, sapıklığa varınılması kötü birşey. O da insanların bu konuda doyumsuz olmasından kaynaklanıyor. Yani insanlar seks konusunda özellikle bizim gibi geri kalmış ülkelerde açtır. Mesela ben altmış küsur yaşındayım ama, hala bakıyorum kadına. Niye? Demek ki benim de bir tarafım eksik kalmış. Ayrıca madem yapıyor demek ki insanlar seviyor bunu.

BUĞULU CAMDAKİ YAZILAR

- HAKAN KARAKAŞOĞLU -

Aptal olmadığını bildiğin halde sırf başkaları sana o gözle baktığı için kendini yıllardır aptal hissediyorsun. Gerçekte zeki birisin ama, başkalarının söylediği senin hayatın olduğu için kendi beynini bile doğrudan kullanamıyorsun. Ah biraz kendini dinlesen n'olurdu hiç değilse kişiliğini bulurdun di mi ama...

Gereksiz bir rock barın gereksiz muhabbetinden bunaldığında sıcaıcık evinde olmayı düşlersin sen. Her ne kadar bir evin olmasa da... Bütün gecelerin "acaba bugün kimin evinde yatıcam" diye düşünerek geçiyor senin. Bu bence korkunç bir durum ama, sen nasıl olsa KAY-BETMEYE alıştın sana hiç birşey kolay kolay dur diyemez, bunu çok iyi biliyorum...

Kendi kendinden sıkıldığın anlar muhakkak olmuştur, başkalarını aradığın zamanlar. İşte o anda hayatının kararını vermek üzere olduğunu düşün, ona göre hareket et. Bir yanda sana gerçekten arkadaşlığı tattırarak insanlar olacak, bir yanda ise arkadaş kisvesi altında senin sırtına en sevdiği bıçağını saplayacak olanlar...

Bilgi işlem sektöründe çalışan bir kadınla evlenmek ne kadar kötü olabilir acaba? Her gece sana prezantabl bir şeyler söyler. Sen de onun karşısına özünden kopardığın cümleler sunarsın. Kim galip gelir sence? Bana soracak olursan globalleşme safhasındaki Türkiye'de senin pek şansın yok gibi...

Ne zamandan beri adımlarını sayıyorsun sen? Adımlarını saymak seni gideceğin yere yakınlılaştırır. Saysan da saymasan da yine aynı zamanda bitirirsin yolculuğunu. Peki sen hiç "bütün yolculuklar sadece başlangıç noktasına varmaya yarar" lafını duymadın mı ya da bunun gibi başka sözler? Burçlara da inanmıyorsundur sen şimdi, yazık...

Karaktersiz ve düzensizliğinle karşındakinin tüm asabını bozduğunun farkındasın değil mi? Bunun hoşuna gitmesindeki tek sebep yalnız kalma isteğin, bunu da biliyorsun. Lütfen yalnız başına bağırarak konuşma, herkes sonra buraya bakıyor. Yanında BENİM olduğumu sakın ha unutma, bu senden daha önemli...

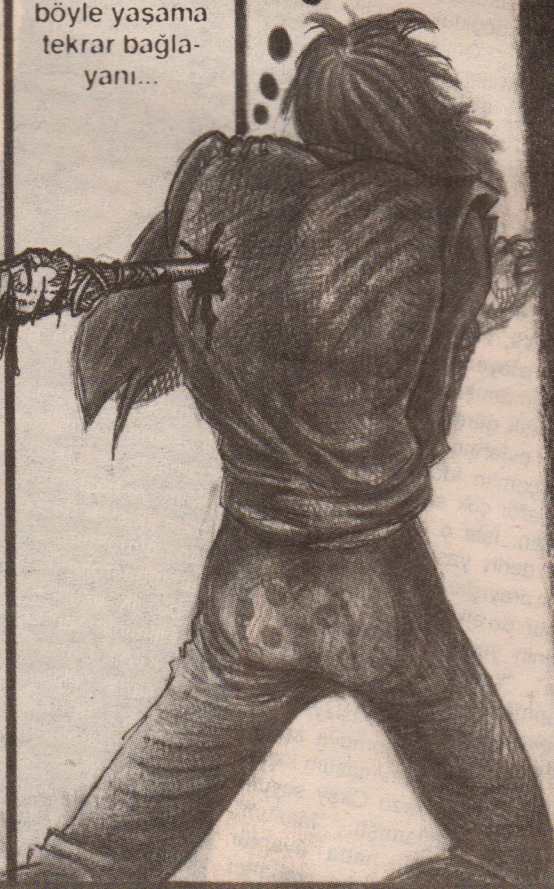
Tekrarlardan oluşan bir tekdüzelik yüzünden yaşamı kovalamak artık senin için sıkıcı olmaya başlar. Hayata karşı isteksizleşirsin.

İşte tam bu sırada yaşamın kendisi sana öyle sürpriz soklar ki..

Sen dört elle sarılırsın tekrar o sıkıcı hayata. Ve tanırsın seni böyle yaşama tekrar bağlayanı...

...EROOOS!

BUĞULU CAMDAKİ YAZILAR

- HAKAN KARAKAŞOĞLU -

☞ Kendine ayırdığın zamanın çoğunu başkaları için kullandığının farkında mısın? Bunun senin hayatının yaklaşık %30'u olduğunu biliyor musun peki? Oğlum bence sen daha SEN olduğunun bile farkında değilsin. Kendine gel, sonra otur karşıma salak herif!

☞ Hiç kanının ağzından dışarı ılık ılık akmasını istemez misin? İstersin tabii kim istemez ki? Ama ben seni biliyorum oğlum, sen o anın zevkini çıkar-madan aman ölmüyim umuduy-la kanını avuçlarına alıp geri koymaya çalışırsın. Bu o anın tüm büyüünü bozar ve ben o tip saygısızlıklardan nefret ederim. Eğer öyle birsey olursa benden uzak dur en azından avuçlarını da kaybetmemek için...

☞ Biçimlendirilmemiş kaygılarla yaşıyorsun. İstanbul sokaklarında yürürken her zaman bir paranoyaklık hali hakim üzerinde. Bundan kurtulmak istiyor musun peki? Bence isteniyorsun çünkü sen paranoyaklıktan sonra depresyonun geleceğini ve finish'in mutlu bir ölüm olduğunu biliyorsun...

☞ Gözlerini kapattığında hissettiğin ısıtıcı maalesef gözlerin açıkken alamıyorsun. Karanlık artık senin aydınlığını kapatıyor, eziyor tamamiyle önüne geçiyor ve sen bu ikisinin kışmasından hoşlanmıyorsun. Her ne kadar onların kavgası senin aydınlığın olsa da...

☞ Resim yapmaya başladığından beri seni bir tuhaf görüyorum. Bir kasıntı bir artistlik hali hakim üzerinde. İstiklal'de gördüm seni selam bile vermedin. N'oldu ki sana böyle? Entel alemine girdi diye eski arkadaşlarını unuttur mu insan? Aslında unutmalıdır. Çünkü insanı insan yapan en belirgin özellik bencillidir. Bunu yaz bir kenara unutma!

☞ Hadi oğlum silkelen de kendine gel! Zaman başkalarının kabusları olma zamanıdır. Hep onlar seni ezdi ama bundan sonra böyle olmayacak. Artık bilinçlendir kendini, eğit, sonuza kadar böyle yaşamazsın. N'oldu lan neden yatıyorsun. KALK HADI LANET SÜNEPE HERİF KALK!

Yaşlı bunak, kör tanrı!

Ruhu karanlık tanrı!
Seni lanetliyorum!
O yalan oklarını lanetliyorum!
Ey Eros!
Bizler, kör gözleriyle fırlattığın o iğrenç okların yüzünden sahte duygulara kapılırız
Bir yalan uğruna evrenin en dayanılmaz acılarını çekeriz.
Bu acı yüzünden yapamayacağımız saçma sapanlıklar yoktur:
Bir kere lanetli oklarınla vurulmaya görelim.
Öylesine şiddetli arzularla yanarsın ki onun ızdırabında cehennem işkenceleri bile hayret eder.

Ve biz insanların en erdemlisi en onurlusu dahi bu dayanılmaz acı karşısında boyun eğ ve tüm karakterini ayakları altına alır.
Senin zavallı kurbanların çıkarı için bazen iki yüzlü yalancı, bazen de korkunç intikamcılara dönüşürler.

Tarih senin sebep olduğun savaşlar, yıkımlar, cinayetler, işkencelerle doludur. Nice uygarlıklar bir aşığın kaprisi ya da kıskançlığı yüzünden yok olmuştur.

Kin, nefret ve kıskançlık duygularının efendisi! Şimdi beni avladın. Okun kalbimi parçalarken zehirini kanıma ya-
pıyor.

Bu öyle bir zehir ki tutkularım hayatımın amacı haline gelecek ve beni yönetecek. Lanetli bir esire dönüşecek olan ruhum acıdan yanacak. Sonra tatmin ve doygunluğa ulaştığında bu ateş yavaş yavaş sönecek, okunun açtığı yara kapanacak. Vücudum zehirini dışarı atacak. Ve ben bir zamanlar uğruna herşeyi feda edebileceğim tutkumun bos bir hayale dönüştüğünü görecek. Tüm bunları bilmeme rağmen yine de senin yarattığın sahte duyguya kölelik yapmaktan kendimi alamayacağımı görüyorum.

Sen Eros, bu gücünde biz insanların ve diğer tanrıların şüphesiz efendisisin.

Oysa senin bu gücün sadece türümüzün çoğalmasına ve ilerlemesine hizmet etmek içindi. Senin Evrensel görevin buydu. Fakat sen çılgınlık derecesine varan iktidar hırsın yüzünden bu masum içgüdüğü biz insanların var oluş amacı haline getirdim. Amacının dışına çıkan aşk. Bizleri ve herşeyi korkunç pençesine alıp yönelttikçe sen en korkulan tanrı oldun. Şüphesiz Evrendeki, acıların ve içinden çıkılmaz kaosların tek mimarisin. Bu yüzden Eros sen insanoğlunun en büyük düşmanısın.

Tatminsiz, acımasız ve ızdıraplı ruhların yaratıcısı özgür ruhlarımızı birer zavallı kuklaya çevirmeye ilk insanla başladı. Adem ile Havva'nın birbirine olan aşkı değil mi bizi sonsuz huzur ve denge ortamı olan cennetten kovduran? Yeryüzünün çılgın karmaşasına ve akıldışı dengesizliğine mahkum oluşumuzun tek sorumlusu sensin iblis, tanrının en gözde yarattığı olma aşkıdan dolayı kıskançlık krizine girip Havva'yı kandırmadın mı? En yüce meleken en korkunç kötüyü dönüşmesine sebep bu aşk ve onun kardeşi kıskançlık değil mi?

Peki ya kandırılan Havva'ya, kanan Adem'in aptallığı da aşkıdan değil miydi. Çok iyi bildiği doğrulardan onu ayıran sadece Havva'ya duyduğu o çılgın duygu değil miydi.

Ey Eros. Seni lanetliyorum.
Kendi oklarınla vurulup tatminsiz duygularının esiri olmanı diliyorum.

Yeter!...

Çok konuş-tun.
Unutma ev-ren kaostan doğdu çelişki, zıtlık ve karmaşa bu var oluşun özetidir.
Evrendeki canlılık ve devrim, cisimlerin birbirlerine olan manyetik etkileşiminden dolayıdır.

Sen eğer durabiliyorsan bu manyetik çekimlerden-dir, cisimlerin bir-birine duyduğu aşktandır. Aptallık etme de var oluşun temel olan is-temek elde etmek dürtülerinden kurtulmaya çalışma.

KEPEKSİZ AMA İÇİ BOŞ

Eh artık keyifle uzanıp, bir güzel güneşlenebiliriz. Ha bu arada sakın ola ki öğle sıcaklığında ve tok karnına güneşlenmeyin, narin vücudunuz zarar görebilir. Aman ha! yediklerinize de dikkat edin, kolesterol, yağlar, vs. sonra durum vahim olabilir, ona göre.

Neşe'nin kepek sorunundan toplumca kahrolduğumuz günler artık geri de kaldı. Oysa Neşe bir yanı şampuanla diğer yanı da normal sabunla yıkanmış saçlarıyla toplumsal bir mücadelenin neferiydi... Şimdilerde tatlı bir gülümseme ile hatırladığımız Neşe, bugün ne haldedir, ne yapıyordur soranımız bile yok. Vefasız bir toplum olduk vesselam. Hey gidinin Neşe'si, daha "şampuana ayrı, saç kremine ayrı zaman mı.. İkişi bir arada, yıka ve çık"ın bile olmadığı devirlerde, toplumun kepek sorunu için saçının bir yarısını şampuanla yıkayıp, bir hafta öyle dolaşıp, kepek olayını gündemimizden yok eden bilim kadını Neşe, tarih seni unutmayacak.

Bu toplumsal deney gerçekleşmeseydi sabah kahvaltılarında yediğimiz yumurtayı sadece rafadan mı, katımı olsun diye düşünecektik. Oysa ki yumurtanın bir yarısını, diş macunu ile fırçalayıp deneyler yapmayı hep ıskalayacaktık.

Günümüzün Türkiye'sinde artık bilimsel çalışmalar, deneysel araştırmalar çitanın üstüne çıktı. Etrafınıza bir bakın Okasha sarımsak yiyip bir borudan üflüyor, tabii hemşire not alıyor. Sonra kokuyu yok etmek için bir ciklet alıyor Okasha, gene üflüyor... Sonuç müsbet. Düşünebiliyor musunuz eskiden bu tip denemeler hayal bile edilemezdi.

Yıllar evvelsini hatırlarım da yok psikanalizmdi, yok Freud'du... Bir sürü kitap, sepet, işin yoksa oku dur. Eh baktım o da olmazsa aç dokuz yüz-lü telefonları Haydar Dümen'e sor... Şimdi öyle mi sokuver ağzına sopalı dondurmayı sorun halloldu,

Üstelik toplumca onun da deneyini "Maraş Usulu" yapıyoruz. Sonuç olumluysa denek tatlı iniltiler içinde "Ouh ohufs" sesler çıkartıyor. Bütün esnaf, yerel halk, apatman sakinleri, lümpen proleterya, işçi, köylü, tüm katmanlarıyla emekçi kesimlerin yüzünde tatlı bir tebessüm.. Bu bilimin zaferi.

Artık toplum bir laboratuvar ve her an yeni deneylere gebe... Toplumun bilimsel çalışmaları, yurdun üniversiteleri tarafından da canı yürekten destekleniyor. Ege Üniversitesi'nin katkıları hem öncü hem de bilimsellik açısından ayrı bir öneme haizdir. Düşünebiliyor musunuz bir toplum tuvalet temizliğinde bakterileri bilmeksizin altını temizleme gafletinde savrulup gidecekti.. Aynı şekilde bu üniversitenin Beslenme Fakültesi bildirmesiydi, bizler hala çocuk gelişiminde kornet dondurmanın faydalarını bilmeyecektik. Son günlerde bakıyorum da, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi de 150 hastasını Yataş'a yatırarak bel ağrılarını yok ediyor. Diğer 150 hastanın ise (yani Yataş olmayan yataktakiler) rahatsızlığa berdevam. Sorarım size tbbın zaferi değildir de nedir bu?

Toplumun kısa sürede geldiği noktaya dikkatinizi çekerim.. Ve bizi "kepek" konusundaki bilinçlendirme çalışmalarının yanı sıra bilim literatürüne "Saçın bir yarısını şampuanla bir yarısını sabunla yıkama" deneyi olarak geçen buluşuyla, öncü bir vazife gören Neşe'ye de buradan saygılarımı sunarım. Seni bu vatan nasıl unuttur.

Bu günler de bakıyorum da bütün fatura Banu Alkan ile Ciguli'ye çıkıyor. Neyin olacak: Tabii ki "çürüme"nin... Bir kere her ikisi de toplumun yükselen değerlerinin aynası gibi. Sorarım size Banu Alkan'da Tansu Çiller'i göremiyor musunuz? Ya Ciguli az biraz milliyetçi Ana-Sol koalisyonu değil mi?

Her ikisi de toplumu uyandırmaya çalışan gerçek sanatçılar. Bilmeden de olsa toplumsal çürütmeyi yok etmek için halkı uyuşturulmadan kurtarmaya çalışan iki insan. Aynı zamanda devrimciler de... "Hoppala" demeyin, durun bir yol da dinleyin hele, her ikisi de çelişkileri daha keskinleştirerek hayatımıza (bilmeden de olsa) bir katkıda bulunuyorlar. Daha ne yapsın adam bir konserde tam 4 kere Binnaz'ı okuyarak, ancak halkı uyandırabilirdi. Hem de kendi üzerine su petleri yeme pahasına

Kokuşmuş post modern piyesin sonu geliyor. Çürümenin suçluları faturayı Banu Alkan ve Ciguli'ye kesip kurtulamaz. Hiç olmazsa çürümeye götüren kuralları onlar koymadı, onların dikat çeken yanı bu kuralları fazla iyi oynadılar.

Banu Alkan çok doğru söylüyor.. Bu yaptıklarıyla 2000'e de damgasını vuracak. Çürümenin sosyolojik incelemesinde onlardan finali getiren kişiler diye söz edilecek hiç kuşkusuz, ama o medyanın kuklaları, yükselen değer popçuları ise tarihin çöplüğünde çürüyüp yok olurken esameleri bile okunmayacak.

Siz bakmayın Ciguli ile Banu Alkan'a bu kadar saldırılmasına, şirketleri clip tv'lere reklam versin ses seda kesilir. Aslında bütün bağırtı, çağırıtı, müzik sanayinin içinde iki yeni şirketin şarkıcıları olduklarından. Yani çürümenin mimarları, yeni çürüme öğelerinden niye bu kadar rahatsız olsunlar ki.

Bütün mesele pazar kavgası pazar..

Desen: GÜL PAMUK

EDITÖRDEN

Bu ay başı yaptığımız konular toplantısında, ülkenin en seksi kadınlarını aynı kapakta görmek istediğimi söyledim birim ekibe. Bunun olamayacağını, zira, bu kızların bir türlü dış ve iç kaskalarının bitmediğini, söz verip çekime gelmediğini, erkek arkadaşlarının bu tip çekimlere pek hoş bakmadıklarını iyi biliyordum.

Bir hayaldi aslına bakarsanız benim. Ancak, FHM'nin en iyi dergisi yapan ekip arkadaşlarım, bu hayali gerçekleştirmeyi başardılar. Kreatif yönetmenimiz, Nevzat "D'accord" Çelbican ve moda editörümüz Didem Tamar, Türkiye'nin "hayal talemini" FHM'in kapakına ve sayfalarına taşımayı başardılar. Üstelik inanılmaz güzelliğindeki çekimlerle... Kendilerini bir ay boyunca şovalyelik ünvanıyla ödüllendirdim. Bladen mükimadan ve bilmadan, ülkenin en seksi kadınlarını muhtesem bir şekilde görüntüleyen Yaser Saracoglu'nu da ayrıca kutluyorum. Belki de son dönemlerin en etkileyici kapakların yaratıcısı o oldu.

Yaz sıcaklığının baygınlık verdiği bu günlerde, ülkenin en iyi dergisi, yine ülkenin en güzel kadınlarıyla bir araya gelmişse, hayalleri gerçekleştiren FHM ailesinin sayesinde. Zor olanı çok kolaymış gibi hallediyorlar çünkü.

Kendimizi tatlı tatlı bir kenara bırakıp, gelecek ay da bunsan benzer, hatta daha da etkili bir bombamız olduğunu söyleyemede fayda var. Samimim bu kez tebrik sırası size gelecek.

Sevgiler

MANSUR FORUTAN
Genel Yayın Yönetmeni

● FHM TEMMUZ 1999

ZEKA DÜZEYİ ODA SICAKLIĞINI GEÇMEYEN YAYINLAR

ve EDİTÖR YAZILARI

FHM dergisi
Sayı Temmuz 99

Kapak sunumu
Türkiye'nin en seksi kadınları
6'LI GANYAN

Düşündük taşındık sonunda hepsini tek geçmeye karar verdik

Editör ise yazısında; 'Bu ay yaptıkları konular toplantısında ekibine, ülkenin en seksi kadınlarını aynı kapakta istediğini söylemiş. Onlar da bunun olamayacağını, zira bu kızların çış ve kakalarının bitmediğini, söz verip çekime gelmediğini falan söylemişler. Editör "bir hayaldi benimki, ancak FHM'yi ülkenin en iyi dergisi yapan ekip arkadaşlarım bu hayali gerçekleştirmeyi başardılar." Vs.vs. diye devam ediyor yazısına ve sonra da ekip arkadaşlarını 1 ay boyunca şovalyelik ünvanı ile ödüllendirdiğini söylüyor. Yazının devamı yine FHM ailesinin ne şahane bir şey olduğunu anlatmakla geçiyor.

FHM kapaklarında "çişini ve kakasını tutamayan", "6'lı ganyan" tabirinden at gibi oldukları vurgulanmak istenen, üstelik bütün bunlara rağmen seksi olduğu söylenen 6 tane mankenin fotoğrafını birlikte çekip kullanmış... Şahane olarak tabir edilen iş aslında bu. İşin aslı yazılan editör yazısından da anlaşıldığı üzere insan olarak bir kıymeti bulunmayan ama, vücut olarak değeri olan bu mankenlerin vücutlarının bikişli olarak sunumu...

Bir de sunum jargonu var ki o da ayrı bir şenlik.. Mankenler için kullanılan "çiş ve kakaları bitmiyor", bir aşağılama

içerirken bu aşağılanan kişiliklerin sahip oldukları vücutlar yüceltilerek kendilerine göre gurur duyulacak bir iş yapmış oluyorlar.. Kapaktaki "6'lı ganyan" ve "tek geçme" ise 6'sının aynı anda gösterildiğini belirtmek için kullanılan acayip zorlama bir tabir.. Bir sunum için böyle bir şekle giren abilerimiz ne yapacağımızı bilememenin ucubeliğini ancak böyle yansıtabilmişler yazıya.

FHM ailesinin hazırladığı bu sayının kıymet verdikleri 20 sayfası belli bir süre sonra birbirine yapışacak sayfalar klasmanına girecek (belki de çoktan girdi bile) ve bir kıymeti kalmayacak. Serbest atışlar direk olarak o sayfalara yönlendirilecek. Bunca övünmenin karşılığı bu aslında... Düşünsel ve eylemsel olarak atış alanına girmek.

Neyse.. Biz de kendilerini bu şahane çalışmalarını için tebrik ediyor ve kendilerini yeni milenyum şovalyeleri ünvanı ile ödüllendiriyoruz... Madalyalarını Veli Efendi'ye sipariş ettik. Bitince hemen göndereceğiz.

Son olarak biz de sizi hep tek geçtik ve geçeceğiz de.

Gelecek sayıya yine bir yayın ve editör yazısı...

Ülkemizde son bir kaç yıl içinde en çok konuşulan konulardan biri; Rock Patlaması. Yok öyle bir şey. Olup bitenler 89 - 93 arası yaşanan gerçek patlamanın güçlü bir şok dalgasından başka bir şey değil aslında. Olayı izah etmek için önce 1995'e döneceğiz, ardından 1970'e, sonra 1980'lerin ortasına dönüp günümüze gelerek izah edeceğim. Tarantino formatına yabancı olmayanlar konuyu hemen çözmüştür sanırım.

GÜVEN ERKİN ERKAL

Geçtiğimiz sayı, medyatik anlamda rock müziğinin, son bir kaç yılda aldığı buna paralel olarak ortaya çıkan yoz örnekleri bir bütün olarak hatırlayalım ve yozlaşmanın nedenlerini gözden geçirelim dedik. Bunun için son 30 yıl içinde gidip gelerek bir sürü soru daha bulacağız. Ben sadece gördüklerimi anlatıyorum. Yanıt yok.

TAHTA BAVULLARIYLA GELDİLER

Gelmeliydiler, İstanbul'un nüfusu 2 milyon olmuştur. Kent hızla büyüyordu. İnşaatlara işçi, apartmanlara kapıcı Bab-ı Ali'ye, hallere, manifaturacılar hamallar gerekiyordu.

Kendilerine köy enstitüleri bile çok görül-müş kırsalın insanları, frenleri tutmayan bir treni tıklım tıklım doldurmuş geliyordu. Çarpışmanın şiddetiyle son sürat girdikleri gardan, İstanbul'un her yanına dağılırdı.

Nigde'liler kağıt, Adanalılar kumaş, Kayseri'liler sebze hali olmak üzere çeşitli illerin yerlileri, çeşitli iş kollarını parsellediler.

Sınırlar belirlenmeye başlamıştı. Örneğin her isteyen istediği yerde hamallık bile yapamazdı. Eminönü meyve sebze hali Kayseri'lilerin kontrolindeyken Çarşamba'da kağıt toplanması işi Nigdelilerden sorulmaktaydı.

Peki bu düzen, fırsat eşitliği ortamında nasıl oluyor da "memleket tekel"ince sağlanıyor-du.

Şöyle ki; adamlarımız çifti çubuğu satıp gelirlerini yanlarına n'olur n'olmaz feodalite dediğimiz aşiret bağlarını da almışlardı.

Günümüzde de yakın çevremizde...

...Ya! bırakın çevreyi, çoğumuzun gündelik yaşamına kaçınılmaz sızan bu ilkel kabile kural-

larının farkındasınızdır herhalde! E! peki 70'le-re kadar kendisini koruyan o kent kültürü, "Ah! O eski İstanbul" ne olmuştur?

Burjuvazi ne demektir?

O da kötü bişeymiş diyorlardı.

Surlar hiç yıkılmayacak mıydı?

Ya tüm bunların 90'ların ikinci yarısında yozlaşmaya başlayan rock müzik üretimiyle ilgili neydi?

Ayna neredeydi, Moğollar nerede?..

Konuyu dağıttım galiba... Ne diyorduk? Hah! Feodalizm...

Korku, cehalet ve geçerliliğini çoktan yitirmiş törelerle sağlanan yönetim biçimi. Burada hakimiyet kayıtsız şartsız aşiret reislerindir.

İstanbul'un taşı toprağı altındı. Ama altına sahip olmak için böylesine bir hemşehri dayanışması kaçınılmaz görünüyordu.

Bu dayanışmanın günümüzde vardığı nokta ise malum; mafya. Ama delikanlı Anadolu çocuğu, ekmeğe uğruna girdiği bu içgüdüsel dayanışmada, bir mafyalaşma sürecini başlattığının farkında değildi elbet. (Komiktir, zamanın siyasetçisi ve polisi de değildir)

Şimdi "Anadolu çocuğu" büyüdü ve artık ne yaptığını farkında (ötekiler de öyle) hatta farkında olmaktan öte, kendi işini kendi yapma konusunda sağlam adımlar attı. İş "ötekiler" el ele verip sandalye sahibi olmaya kadar götürdü.

Bir kaç yıl içinde, bu insanlar, hamalı, çaycısı olduğu piyasalarda da işletmecilik olma konumuna geçtiler. Bugün Çarşamba'da kağıt toptancılarının en büyükleri olarak, bir zamanlar bölgenin hamalları olan Nigde'liler biliniyor. Bizi ilgilendirense, bu günün müzik piyasasını yönlendiren İMÇ'nin çekirdekten yetişen patronlarıdır.

YIKILMADIM AYAKTAYIM

Konuya şöyle girelim; 70'lerin sonlarına doğru, çabuk davranıp para sahibi olanlar ve kontenjan fazlası nedeniyle sürünme pozisyonuna geçenler yeni iş sahalarının açılmasını sağladı. Yani doğunun "altına hücumu" bitmeyecekti; daha çok pavyon-fedai, kahve-garson, genelev-kadın gecekondu-tuğla, suçlu-polis, Mercedes-ayrılmazdı. Filmin fon müziği de Orhan Abi'den geldi. "BATSIN BU DÜNYA"

İMÇ'nin 70'lerde piyasayı devralmaya başlayan yeni patronları, kendi beğenileri doğrultusunda (ki İstanbul'un sayıca fazla olan konuklarının ortak beğenisiydi bu) ürünlerini art arda sıralamaya başlamıştı.

Anadolu insanının "gurbet el" soundlu müzikal ihtiyacı tatmin edilmeliydi. ARABESK KÜLTÜR her yerdedi artık. Gelsin kebaplar, lahmacunlar!

HAYDARPAŞA'DAN CİNAYET MAHALİNE DÖNÜŞ

Tekrar 90'ların ortasındayız. Kargo'nun piyasaya çıkmasıyla popüler müzik piyasasında rock grupları ticari anlamda kabul görmeye başlar. Gerçek rock toplulukları ve solistlerine ulaşmakta zorluk çeken prodüktörler, halktan kabul görür rock yıldızları imal etmeye başlar. (Deminden beri bu prodüktörlerin nasıl bir alt yapıdan geldiğini sanırım anlatabildim. Eh! Okuyucu da sanırım günümüzün rock-türkü formunun nasıl tırmandığına çoktan uyanmıştır.)

Bunun için en geçerli yöntem olarak şunun uygulandığına tanık olduk. Arabest veya pop

alt yapısından gelmiş geçmiş birisine sert bir bakış ve distorsiyon yüklü gitar tonları yapıştırmak..

Bu uygulamanın adları çoktan unutulmuş örneklerini sıralayalım; Hasan, Mutfak, Tüzmen, Faruk Nafiz, şimdilerde benzer yöntemle ortaya çıkan isim malum. Sibel Tüzün.

Diğer geçerli yöntemler ise şöyle sıralanıyor:

Eski rock topluluklarından bölüp parçalayarak yeni rokçılar yaratmak (Volvox, İlegal, Süttozu)

Rock camiasının yoldan gönüllü çıkmış bildik yüzlerini imajları açısından aynen kullanıp pop star olarak sunmak (Serdar, Dr Skull, Serkan Civelek; Midas, Yamaç Alkan; Vera Lynn)

Rock altyapısından gelip popüler müzik arenasında görünen tanıkların sayısı hızla artmaktaydı. Özlem Tekin ve Şebnem Ferah rock dinleyici cephesinden mesafeli bir biçimde kabul görürken Af ve Ayna işi yüzüne gözüne bulaştırmıştı. Nuh ve Yamaç çoktan unutulmuş, Cem Bezevi ve Meltem Taşkıran gibi isimler olumlu dönüşler yapsa da geçmiş yakalarını bırakmıyordu.

Bu arada elektro gitar, stüdyolarda kanalına girmedik mikser bırakmıyordu. Ufuk, Mutfak, Kadir Tapucu yılların pop şarkıcısı Nazan Öncel ve arabeskin Kralı Orhan Gencebay...

Uzayıp giden bu listenin haddini bilen bilmeyen tüm isimleri rokçiler diye tek tek önümüze sürülüyordu.

Gelecek sayı, en parlak dönem olarak bilinen 86-93 arasında olup bitenler... Bakın burası çok keyifli işte...

BEATLES ANEKDOTLARI

ALPAY ERDEM

1962'den 70'e kadar (grubun dağıldığı yıl) çıkardıkları her parça hit olurken konserlerinde izdihamlar yaşandı. Bu arada John Lennon'un "Biz İsa'dan daha ünlü" sözleri muhafazakarları çileden çıkardı ve meydanlarda grubun plakları yakıldı. 1969'da Paul McCartney'nin Amerika'lı Yoko Ono ile evlenmesinden sonra grupta huzursuzluk başladı. Grup 70'te dağılır dağılmaz her bir üye birbirleriyle yarışmasına plak çıkardı.

George Harrison rock tarihinin ilk 3'lü albümünü yaptı ve Beatles'tan sonra "My Sweet Lord" adlı parçasıyla liste başı olan ilk Beatle oldu. Eric Clapton ile turneye çıktı. John Lennon "Plastic Ono Band" ile müzik yaptı. McCartney "McCartney" albümünü yayınladı. Ringo Starr "Beaucoups of Blues" adlı albümünü yayınladı. 9 yıl sonra 1979'da Eric Clapton'un nikah töreninde George, Paul ve Ringo sahneye çıkıp şarkı söylediler. Bu grubun yıllar sonra ilk kez bir araya geliyordu. John Lennon New York'a yerleştiği için aralarında yoku. Yeniden birleşmeleri söz konusuyken

1980'de John Lennon'un öldürülmesiyle herşey altüst oldu.

Beatles'in "Line at the BBC" albümü İngiltere listelerine 1 numaradan girdi. Anlaşılan 30 yıllık marahtan oluyormuşunuz? diye soran bir gazeteciye, John Lennon "Hayır, aldırıyoruz. Evde albümlerimiz var" diye yanıtlamış. "Ameri-

Beatles'in "ilk"leri ve "en"lerinden bazıları

Yalnızca kendi parçalarını çalıp söyleyerek ünlü olan ilk topluluk.

Tüm parçaların birbirine bağlı olduğu ilk "konsept albümü"

Sinema filmlerinde ve çizgi filmlerde oynayan ilk müzik grubu.

Çılgınlık atarak bayılanlar ilk onların konserlerinde görüldü.

Amerika'da Ed Sullivan'ın şovuna katıldıkları bir saat, New York tarihinde suç oranının en aza düştüğü bir saat.

Amerika'da 13 adet (benzeri yok) multiplatinyum albüm ödülü kazandılar.

1964 Martında Billboard listesinde ilk beş şarkı Beatles'a aitti.

Hepsi Liverpool'lu işçi çocukları olan ve banliyölerde büyüyen bu dört kişinin ortak noktaları; sahip oldukları müthiş espri yeteneğidir. Bir seferinde "Konserlerde çılgınlardan, ne söylediğinizi duyamamaktan rahatsız oluyormusunuz?" diye soran bir gazeteciye, John Lennon "Hayır, aldırıyoruz. Evde albümlerimiz var" diye yanıtlamış. "Ameri-

ka'yı nasıl buldunuz?" diye sorulunca da "Grönland'den solo dönünce" cevabını yaptırmışlar.

FREE AS A BIRD: George, Paul ve Ringo yeniden The Beatles'in tapınağı olan stüdyoya girdiklerinde tansiyon çok yükselmişti. Prodüktörler "Bir kıvılcım sıçramasın" diye az mı uğraştılar. Yoko Ono yine üs-

tün artistik yeteneği ile gerilimi yatıştırdı. "Çocuklar John demin telefon etti. Elindeki beste ilhamsızlıktan kilitlenmiş. İspanya'da bir adaya gidecekmiz. Bunun için çocuklara söyle sanki oradaymışım gibi hareket etsinler dedi" işte bu coşku ile Paul, George ve Ringo Stüdyo 2'de Beatles Antolojisi'ni doldurmaya başladılar. Tıpkı 25 yıl önceki gibi. Lennon İspanya'daydı, eşi ise stüdyoda. Zaman sanki durmuştu. Bir köşeye atılan "steinway" marka eski piyanonun tuşları ağ tutmuştu. "Hammond" marka

orgun üzerinde bir parmak toz vardı. Ringo Starr "Premier" davul setinin önüne oturup bagetleri salladığında ortalık toz duman olmuştu. Harrison elektro gitarına ilk penayı dokunduğunda kalın telden çıkan ses stüdyoya yayılmış ve eko yapmıştı. Ono ellerini çırparak "Free as a bird" dedi "Deneme bir..." Son-

ra kulaklığı kafasına geçirdi. "Başlıyor muyuz?"

İlk prova bitince davuluna son darbeyi vuran Ringo Starr ayağa fırladı: "Hey bu Allah'ın belası Beatles'ları çok andırıyor."

Hayat biz gelecek için planlar yaparken başımızdan geçenlerdir. (John Lennon)

New York valisi John Lindsay, Amerika Göçmen Bürosu'na özel bir mektup yazarak John Lennon ve Yoko Ono'nun sınır dışı edilmelerini engelledi.

1969: Beatles "Get Back" to number 1 in UK singles chart

Bir Rolling Stones Anekdodu: Carlo Little, 1960'lı yılların başında henüz tanınmayan bir rock grubu olan Rolling Stones'un davulcusuydu. "Bu grup, bu adamlarla hiç bir yere varamaz" diye düşündü ve ayrıldı. Aradan 36 yıl geçti. Bugün Rolling Stones, stadyum konserleri veriyor, Carlo ise ştadyum önünde hot dog satıyor.

Paul McCartney ile Stevie Wonder'in düet yaptığı ırçılık karşıtı "Ebony and Ivory" yi görebileceğiniz tek yer İngiltere 45'likler listesinin zirvesidir (1982).

YÜKSEK SADAKAT

Yazan: Nick Hornby, Çeviren: Turgut Berkes

"About a Boy" ve "Fever Pitch" adlı yapıtlarıyla tanınan İngiliz kült yazarı Nick Hornby'nin son romanı "High Fidelity"de 68 kuşağından bir Londra'lının işlettiği küçük plakçı dükkanı ve aşk ilişkilerinin etrafında dönen anılarını aktarıyor. The New Yorker dergisi "Bu kadar komik bir kitabın cinsellik, erkeklik, hafıza ve müzik konusunda bu kadar keskin olduğu çok nadir bir şey" demiş High Fidelity için. Turgut Berkes'in AKSAK KURBAĞA için yaptığı çevirisinden okuyoruz:

Issız adaya giderken yanımda götüreceğim, tüm zamanların en unutulmaz ilk beş ayrılığı, kronolojik sırayla:

1. Alison Ashworth, 2. Penny Hardwick, 3. Jackie Allen, 4. Charlie Nicholson, 5. Sarah Kendrew

Gerçekten en çok can yakanlar bunlardı. Kendi adını bu listede görebiliyor musun Laura? Sanırım ilk ona girersin ama ilk beşte sana yer yok; orası senin veremeyeceğin aşağılanmalar ve kalp kırıklıkları için ayrılmış bir yer. Bu belki amaçladığının ötesinde bir acımasızlık gibi geliyor, ama gerçek şu ki ikimiz de birbirimizi bedbaht edemeyecek kadar yaşlıyız, bu da iyi birşey, kötü birşey değil, o bakımdan listeye girememeni kişisel bir sorun gibi görme. O günler geçti, ve çok da iyi oldu; mutsuzluk o zamanlar çok anlamlı geliyordu. Şimdiyse sadece baktan birşey, soğuk algınlığı ya da parasızlık gibi. Beni gerçekten darmadağın etmek için çok daha önce davranmalıydın.

1. ALISON ASHWORTH (1972)

Geceleri çoğunlukla evimizin hemen köşesindeki parkta takıldık. Hertfordshire'de yaşıyordum ama İngiltere'nin herhangi bir banliyösünde yaşıyor olabilirim: o tür bir banliyö idi, o tür de bir park- evden üç dakika uzaklıkta, bir sıra dükkanın (bir VG süpermarket, gazete bayii, büfe) hemen karşısında. Çevrede coğrafi durumunuzu anlamaya yardımcı hiçbirşey yoktu: dükkanlar açıkça (ki beşbuçukta, Perşembeleri bir de, pazarları da bütün gün kapalıydılar) gazete bayii'ne girip mahalli gazete arayabilirdiniz, ama bu da fazla bir ipucu vermeyebilirdi.

Biz on iki ya da on üç yaşındaydık ve yeni yeni ironiyi keşfetmiştik ya da daha sonraları ironi olduğunu farkettiğimiz şeyi: orada paslanıp duran salıncak, atkılarınca ve diğer çocuk oyuncaklarına binmek ancak sıkılan ve ironik bir ilgisizlik ifadesiyle yapıldığı takdirde mümkündü. Bunun için ya dalgınmış gibi yapmak (ısılk çalmak, konuşmak ya da bir sigara izmariti veya kibrit kutusuna oynamak işi görüyordu) ya da tehlikeli birşeyler yapmak gerekiyordu, bu nedenle salıncaklar en yükseğe çıkınca kendimizi atar, atlı karınca en hızlı dönerken atlar ya da tahterevallili dimdik olana kadar asılı kalırdık. Bu çocuk eğlencelerinin beyninizi dağıtma olasılığı bulunduğunu kanıtlayabiliyorsanız, onlara binmek okeydi.

İş kızlara gelince ironi kalmıyordu. Ironi geliştirecek vakit bile yoktu. Bir an için, en azından bizi ilgilendirebilecek bir biçimde, var bile değildiler, sonra birden her yerdediydiler. Bir an sizin ya da bir başkasının kız kardeşi oldukları için kafalarını kırmak isterken ardından istediğiniz... aslında ardından ne istediğimizi de bilmiyorduk, ama birşey vardı, birşey. Neredeyse bir gecede tüm o kızkardeşler (henüz başka tür kız yoktu) ilginç, hatta *tedirgin* edici olmuştular.

Şimdi, daha öncesinden farklı neyimiz vardı? Çatlamış sesler, oysa çatlak bir sesin size pek yararı olmaz çekici değil, komik olursunuz. Bu arada filizlenen ergenlik kılları da sırrımızdı, bizimle donlarımız arasında, ve karşı cinsten birinin onların olmaları gereken yerde olduğunu onaylaması için yıllar geçmesi gerekecekti. Kızların ise memeleri olduğu apaçıktı, bu da yeni bir yürüme biçimi getirmişti: kollar göğüs üzerinde kavuşturulmuş, ki bu da durumu hem gizleyen hem de dikkati çeken bir duruştu. Sonra da makyaj ve parfüm, daima ucuz ve uygulamada acemice, hatta komik, ama yine de işlerin bizziz, bizim ötemizde, bizim arkamızdan gelişmekte olduğuna dair korkunç bir işaret.

Bir tanesiyle çıkmaya başladım... hayır, bu doğru değil, çünkü karar verme sürecine hiçbir katkım olmadı. O benimle çıkmaya başladı da diyemiyorum: sorun "biriyle çıkmak" deyiminde, çünkü bir tür parite ve eşitlik öneriyordu. Oysa olan David Ashworth'ün kızkardeşi Alison'ın her gece bankın orada toplanan dışı sürüden ayrılıp beni seçmesi, koltuğunun altına alması ve tahterevalliden uzağa sürmesiydi.

Bunu nasıl yaptığını hatırlamıyorum. O anda farkında olduğumu bile sanmıyorum, çünkü ilk öpüşmemiz, benim ilk öpüşmem esasında nasıl tamamen aptallaştığımızı ve nasıl olup da Alison Ashworth'le bu kadar yakınlaştığımızı kavrayamadığımızı hatırlıyorum. Hatta nasıl olup da parkın ona ait tarafına, abisinden, Mark Godfrey'den ve diğerlerinden uzağa geçtiğimizi, ya da onun grubundan nasıl ayrıldığımızı, ya da neden ağzımı onun ağzının üzerine koymam gerektiğini anlamam için yüzünü öyle eğdiğini de anlamamıştım. Olay her türlü akılcı açıklamanın dışındaydı. Ama bu olanların hepsi oldu, ve ertesi gece yeniden oldu, çoğu, ve ertesi gece yine.

Ne yaptığımı sanıyordum? O ne yaptığını sanıyordum? Şimdilerde birbirleri aynı biçimde öptüğümüz zaman, ağızlar diller filan, başka şeyler de istediğim için öpüyorum: seks, Cuma gecesi sinemaya gitmek, dostluk ve sohbet, bileşik aile ve arkadaş çevresi ağıları, hastalandığım zaman yatağıma getirilecek Lemsip'ler, plaklarını ve CD'lerim için yeni bir çift kulaklık, belki de Jack adında küçük bir oğlan ve Holly ya da Maisie adında küçük bir kız, henüz karar vermedim. Ama Alison Ashworth'den bunların hiçbirini istemiyordum. Çocuk istemiyordum, biz zaten çocuktuk, Cuma gecesi sinemaya da gitmek istemiyordum, çünkü Cumartesi sabahları gidiyorduk, Lemsip'leri de annem getiriyordu, seks bile istemi-

yordum, özellikle seks istemiyordum. Tanrım ne olur seks istemiyordum, yetmişli yılların en iğrenç ve korkunç icadı.

O halde yiyeşmenin mana ve ehemmiyeti neydi? Gerçek şu ki herhangi bir mana yoktu, sadece karanlıkta kaybolmuşluk. Bir ölçek taklit, (1972'ye geldiğinde öpüşürken gördüğüm insanlar: James Bond, Simon Templar, Napoleon Solo, Barbara Windsor ve Sid James, belki Jim Dale, Elsie Tanner, Omar Sharif ve Julie Christie, Elvis, ve annemin seyretmekten hoşlandığı, öpüşürken başlarını sağa sola hareket ettirmeyen bir alay siyah-beyaz insan) bir ölçek hormonal kölelik, bir ölçek yaş grubu baskısı (Kevin Bannister Elizabeth Barnes ile bir iki haftadır kaptırmaktaydı) ve bir ölçek kör panik... Bilinç yoktu, arzu yoktu, aşağılardan gelen yabancı ve orta derece bir hoşluk dışında zevk de yoktu. Küçük hayvancıklarımız biz, bunun anlamı hafta sonuna geldiğimizde birbirimizin t-shirtlerini yırtmak değil; sadece, benzetme yerindeyse, birbirimizin kıyını kokluyorduk, kokuyu da fazla itici bulmamıştık.

Ama dinle Laura. İlişkimizin dördüncü gecesinde parka geldim ve Alison bankta, kolunu Kevin Bannister'a dolamış oturuyordu. Hiç kimse ne Alison, ne Kevin, ne ben, ne de tahterevallili asılı duran cinsel gezeklerin hiçbirini tek bir söz etmedi. Canım yandı, ve kızardım, ve bir anda vücudumun her parçasının ayrı ayrı bilincinde olmadan nasıl yüründüğünü unuttum. Ne yapmalı? Nereye gitmeli? Kavga etmek istemiyordum, o ikisiyle orada oturmak istemiyordum, eve gitmek istemiyordum. Böylece kızlarla oğlanların arasındaki sınırı belirleyen yerdeki boş ucuz sigara paketlerine bütün gücümle yoğunlaşarak, ve yukarı, arkama, ya da sağa sola bakmadan tahterevalliden sarkan sap erkeklerin saçlarına doğru döndüm. Yarı yolda tek hatamı yaptım: durdum ve saatime baktım, o an bile ne göstermeye ya da kimi kandırmaya çalıştığımı bilmiyordum. Hangi saat on üç yaşımda bir oğlan çocuğunun aniden bir kızdan yüz çevirip oyun bahçesine dönmesine neden olabilir ki, avuçları terli, kalbi küt küt, çaresizce ağlamaya çalışarak? Kesinlikle bir Eylül sonu akşamı saat dört değil.

Mark Godfrey'den bir sigara dilendim ve gidip atlı karıncada tek başına oturdum. "Yavaşak" dedi Alison'un abisi David, tükürerek, minnettar bir ifadeyle gülümsedim.

Ve hepsi bu. Nerede daha yapmıştım? İlk gece: park, sigara, yiyeş. İkinci gece: aynen. Üçüncü gece: aynen. Dördüncü gece: sepet. Tamam, tamam. Belki işaretleri görmeliydim. Belki aramıştım. O ikinci aynen civarında ilişkimizin çıkmaza girdiğini, sorunların büyümesini göz ardı etmem sonucu onun bir başkasını aramaya başladığını farketmeliydim. Ama bana anlatmaya çalışabiliirdi! İşleri düzeltmem için bana bir iki gün verebilirdi!

Alison Ashworth'le ilişkim toplam altı saat sürmüştü (okuldan çıkışla haber alışı arasındaki iki saat çarpı üç), o bakıma ona alıştığımı, onsuz ne yapacağımı bilemediğimi söyleyemem. Aslında onunla ilgili hiçbirşey hatırlamıyorum. Siyah uzun saç? Belki. Ufak? Benden ufaktı, kesinlikle. Çekik, neredeyse uzakdoğulu gözler ve esmer ten? Bu o olabilir, başkası da olabilir. Her neyse. Ama bu listeyi kronolojik olarak değil de acı verme sırasıyla yazsaydım onu ikinci sıraya koyardım. Yaşam ilerledikçe zamanın değiştiğini, ilişkilerin daha olgun, dişilerin daha az acımasızlaştığını, derilerin kalınlaştığını, tepkilerin keskinleştiğini ve içgüdülerin geliştiğini düşünmek hoş bir şey. Ama o zamandan bu yana başıma gelen herşeyde o gecenin bir unsur var gibi; tüm diğer romantik öykülerim bu ilkinin karışmış bir versiyonu gibi. Elbette o uzun yürüyüşü bir daha asla yürümem gerekmedi, ve kulaklarım hiçbir zaman o öfkeyle yanmadı, ve alaylı bakışları ve sel gibi yükselen gözyaşlarını uzağımda tutmak için ucuz sigara paketlerini saymam gerekmedi... gerçekten değil, tam anlamıyla değil, o biçimde değil. Sadece bazen öyleymiş gibi geliyor.

2. PENNY HARDWICK (1973)

Penny Hardwick cici bir kızdı, bugünlerde cici kızlardan yanayım, oysa o zamanlar pek emin değildim. Cici bir anne babası, müstakil, bahçesi ve bir ağacı ve bir balık havuzu olan cici bir evi, cici bir saç

kesimi (sarışındı ve saçını sporcu, temiz, sağlıklı, takım kaptanı tarzı orta uzunlukta kestiriyordu), cici, gülümseyen gözleri, kapıyı çaldığım zaman kibarca gülümseyen ve istemediğimiz zaman yanımda durmayan cici bir kız kardeşi vardı. Cici ve terbiyeliydi-annem ona bayılmıştı ve okuldan her zaman cici bir karne getiriyordu. Penny'nin cici bir görüntüsü vardı, ve ilk beş pop sanatçısı Carly Simon, Carole King, James Taylor, Cat Stevens ve Elton John'du. Çoğu insan onu seviyordu. Aslında o kadar ciciydi ki elimi süt-yeninini değil altına, üstüne bile koymama izin vermiyordu, ben de bu yüzden ilişkimizi bitirdim, elbette nedenini ona söylemedim. Ağladı, ben de ondan nefret ettim, çünkü kendimi kötü hissetmemen neden oldu.

Penny Hardwick'in nasıl bir insan haline geldiğini tahmin edebiliyorum: cici bir insan. Üniversiteye gittiğini, başarılı olduğunu ve BBC için radyo yapımcılığı işi kaptığını biliyorum. Eminim parlak, ciddi fikirli, hatta bazen fazla öyle, hırslı, ama insanı kusturacak ölçüde değil; onunla çıktığımızda bu şeylerin hepsinin bir versiyonuydu ve hayatımın başka bir etabında bu erdemleri çekici bulabiliyordum. O sırada, maalesef, beni nitelikler değil, memeler ilgilendiriyordu, bu nedenle de onun bana bir yararı yoktu.

Size onunla uzun, ilginç sohbetler yaptığımızı ve tüm ergenlik çağı boyunca sıkı bir dostluğu yaşadığımızı söylemek isterdim çok hoş bir arkadaş olabilirdi ama hiç konuştuğumuzu sanmıyorum. Sinemaya gittik, partilere ve diskolara, ve güreştik. Onun yatak odasında, benim yatak odamda, onun oturma odasında, benim oturma odamda, partilerde yatak odalarında, ve partilerde oturma odalarında, ve yazın çeşitli çimenli yerlerde güreştik. Her aynı sorunun güreşini yapıyorduk. Bazen memelerine dokunmaya çalışmaktan öyle bıkiyordum ki bu kez bacaklarının arasına dokunmaya çalışıyordum, kendiyile alay etme duygusunu taşıyan bir davranış, birinden beş kaat borç isteyip, reddedilince bu kez eli istemek gibi birşey.

Okulumdaki oğlanların diğer oğlanlara sorduğu sorular (sadece oğlanların olduğu bir okul) bunlardı: "He yapıyor musun?"; "Veriyor mu?"; "Nereye kadar?"; vesaire. Bazen sorular alaylıydı ve "Hayır" yanıtı bekleniyordu: "He yapmıyorsun dimi?"; "Daha hiç meme bile ellemedin dimi?" Kızlar ise edilgen çatıyla idare ediyordu. Penny "iffetinden" söz ediyordu, elimi yüzbininci kez göğsünden uzaklaştırmak, "henüz iffetime dokunulmasını istemiyorum" diye izah ediyordu sabırla ve belki de azıcık üzüntüyle (bir gün- ama şimdi değil- iffetini teslim etmesi gerekeceğini ve bundan hiç hoşlanmayacağını anlıyor gibiydi). Hücum ve savunma, saldırı ve püskürtme... sanki memeler karşı cinsin yasadışı olarak istismak ettiği küçük emlak parselleriydi onlar bizim hakkımızı ve onları geri istiyorduk.

Allahtan karşı kampta hainler, beşinci kolcular vardı. Bazı oğlanlar kız arkadaşlarının herşeyi yapmalarına "izin" verdiği başka oğlanları tanıyordu; bazen bu kızların kendilerini sarkıntılık edilmesine yardımcı olduğu söyleniyordu. Elbette soyunacak, ya da iç çamaşırlarını çıkaracak ya da gevşetecek kadar ileri giden bir kız duyulmamıştı. Bu, işbirliği çok ileri götürmek olurdu. Anladığım kadarıyla bu kızlar sadece kendilerini daha erişilir hale getiren pozisyonları alıyordu. Clive Stevens kardeşinin kız arkadaşından takdirle bahsetmişti, "karnını içeri çekiyor filan"; bu manevaranın önemini anlamam yaklaşıp bir yılını aldı. Karnını içeri çekmenin adını hala unutmamış olmama (Judith) şaşmamak gerekir; hatta onunla tanışmak isteyen bir yanım var.

Herhangi bir kadın dergisini okursanız aynı şikayete tekrar tekrar raslarsınız o küçük oğlanlar, on ya da yirmi ya da otuz yıl sonra yataktaki berbatlırlar. "Önsevişme"ye ilgi duymazlar; karşı cinsin erojen bölgelerini uymaya yönelik hiçbir arzuları yoktur; bencil, ağgözü, kaba saba ve hamdırlar. Bu şikayetlerin biraz ironik olduğunu düşünmemek imkansız. O zamanlar tek istediğimiz şey önsevişmeydi, ve kızlar ilgilanmiyordu. Dokunulmak, okşanmak, uyarılmak, bastan çıkarılmak istemiyorlardı; dahası deneyene bir tane de geçiriyorlardı. Bu işlerde çok başarılı olmamamız pek sürpriz değil o halde. Bizlere iki ya da üç upuzun ve son derece formatif yıl boyunca gayet sert biçimde aklımıza bile getirilmemesi söylendi. On dört ile yirmi dört yaş arasında önsevişme oğlanların isteyip de kızların istemediği bir şeyken, kadınların isteyip de erkeklerin üşendiği birşeye dönüşüyor.

(Ya da böyle olduğu söyleniyor. Ben şahsen önsevişmeden hoşlanırm sanırım çoğunlukla sadece dokunmak istemiş olduğum zamanların anısı hala inanılmaz derecede taze olduğu için) İdeal çift, bana sorarsanız, *Cosmo* kadınıyla on dört yaşında bir oğlan olurdu.

Bana neden Penny Hardwick'in göğsünden bir parça kapmak uğruna bu derece gözümü kararttığımı sorsalar ne diyeceğimi bilemezdim. Aynı şekilde Penny'ye de beni durdurmak uğruna neden bu kadar gözünü kararttığı sorulsa eminim o da cevabı bulamazdı. Bu işten benim avantajı neydi? Ne de olsa herhangi bir karşılık da beklemiyordum. Neden erojen bölgelerinin uyarılmasını istemiyordum? Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, insanın isterse o ilk ergenlik kılıyla ilk kullanılmış prezervatifin arasındakı korkunç savaş alanına gömülü birçok zor soruya cevap bulabileceği.

Herhalikarda belki de elimi Penny'nin süt-yeninini altına sokmayı da o kadar istemiyordum. Belki de ona dokunmamı benden çok başkaları istiyor- du. Böylece birkaç ay Penny'le kentin bütün kanapelerinde güreştikten sonra yetmişli: bir arkadaşım, şimdi geriye bakınca akılsızca bir hareketle, bir yere varamadığımy itiraf etmişim, o da başka arkadaşlara söylemiş ve birkaç acımasız ve nahoş şakanın konusu olmuştu. Penny'yi son bir kez denedim, yatak odamda, annemle babam mahalli drama topluluğunun *Toad of Toad Hall* yorumunu seyretmek üzere belediye sarayına gitmişken; yetişkin bir kadını fena halde öfkeli edeceğim ve dehşete düşürecek ölçüde kaba kuvvete baş vurdum, ama yine de bir yere ulaşamadım, ve onu evine götürürken neredeyse hiç konuşmadık.

Tekrar çıktığımızda ona soğuk davrandım ve gecenin sonunda beni öpmek için uzanınca geri çekildim. "Ne anlama var ki?" diye sordum. "Asla bir yere varmıyor." Bir sonraki sefer onunla hala görüşmek isteyip istemediğimi sordu, başımı çevirdim. Üç aydır çıkıyorduk, dördüncü sınıf için bu bayağı yerleşik bir ilişki sayılırdı. (Hatta anne babası benim anne babamla tanışmıştı. Birbirlerini sevmişlerdi.) Ağladı, ben de beni suçlu durumuna düşürdüğü ve ilişkimizi bitirmeye zorladığı için ondan nefret ettim.

Kim isimli bir kızla çıkmaya başladım, iffetine dokunulmuş olduğunu bildiğim ve tekrar dokunulmasına itiraz etmeyeceğini varsaymakta yanılmadığım. Penny ise bizim sınıftan, hepimizin toplamından daha çok kız arkadaşı olmuş bir oğlanla, Chris Thomson'la çıkmaya başladı. Durum benim boyumun aşırıydu, onun da. Bir sabah, Penny'le son itişmemizden yaklaşık üç hafta sonra Thomson sınıfa girerek böğürdü, "Hey, Fleming, seni spastik. Bil bakalım dün gece kimi düddükledim?"

Odanın döndüğünü hissettim. "Üç ayda memelerini bile elleyemedin, ben se ilk haftada taktım!"

Ona inandım, herkes onun takıldığı herkes-ten istediği herşeyi aldığı biliyordu. Aşağılanmış, yenilmiş, ezilmişim; kendimi aptal, utacı, ve bu tatsız, azman, koca ağızlı morondan, çok, çok daha genç hissediyordum. Bu o kadar önemli olmayabilirdi. Thomson belden aşağı konularda kendisi içinde tekti ve 4-b sınıfında daha kollarını bir kızın beline bile dolamamış bir sürü küçük solucan vardı. Hatta benim tarafım, duyulmuyor olsa da, onlara inanılmaz ölçüde olgunmuş gibi geliyor olmalıydı. O kadar da rezil olmuycordum. Ama yine de ne olduğunu anlayamıyordum. Penny'deki bu değişim nasıl olagelmmişti? Penny nasıl hiçbir şey yapmayan bir kızken yapılabilecek herşeyi yapan bir kıza dönüşebilmişti? Belki de buna fazla kafayı takmamak lazımdı; kendimden başka kimse için üzülmek istemiyordum.

Sanırım Penny için işler iyi gitti, benim için de, hatta sanırım Chris Thomson bile dünyanın en kötü kişisi olmamıştır. En azından onu işyerine, bankasına ya da sigorta ofisine ya da otomobil galerisine kayarak girip, çantasını fırlattıktan sonra iş arkadaşına boğuk bir sevinçle söz konusu iş arkadaşının eşini "düddüklediğini" söylerken hayal etmek zor. (arkadaş eşini düddüklerken hayal etmek o kadar zor değil gerçi, o zamanlar bile onda bir arkadaş-eşi-düddükleyici tipi vardı.) Erkekleri tasvip etmeyen kadınlar ve tasvip edilmeyenler çok şey var-nasıl başladığımızı, ve ne kadar yol kat etmemiz gerektiğini hatırlamalı.

...devamı gelecek ay

ÇEVİRİNİN YAYIN HAKKI TURGUT BERKES'E AİTTİR.

M E K T U P

Hürel ÇOBANOĞLU

Mektuplar çizdim sana...

...Hiçbirini göndermedim. Anlamamandan korktum...

...Belki de anlamandan...

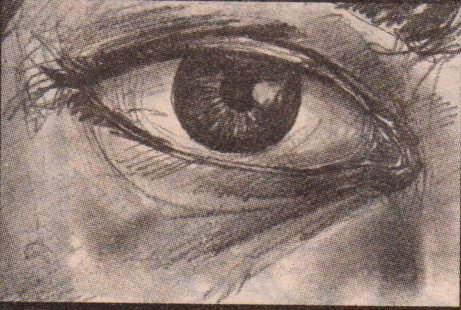
Ben yaşamdan çizerek notlar tutarken...

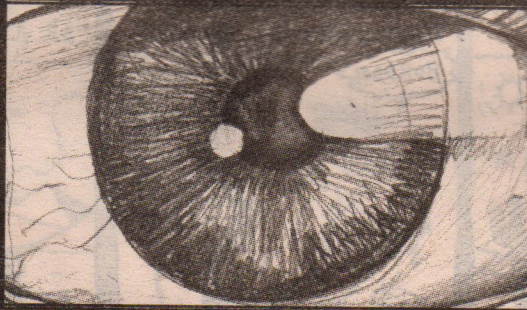
Sen yazdıklarınla yaşamdan parçalar...

...anlattığını söyledin hep...

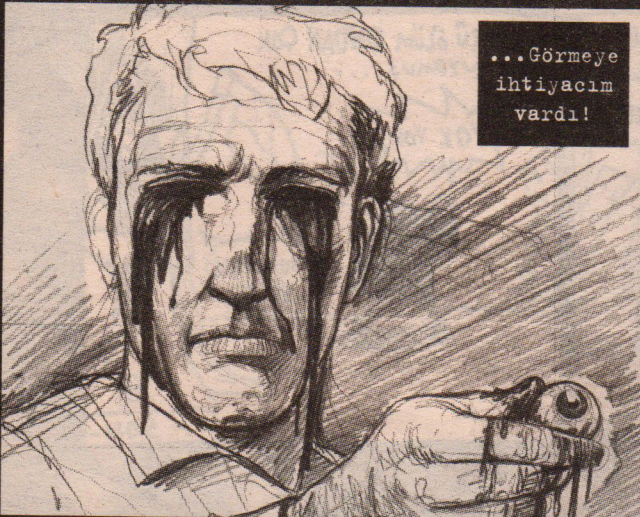
senin anlatmak için yaşamaya...

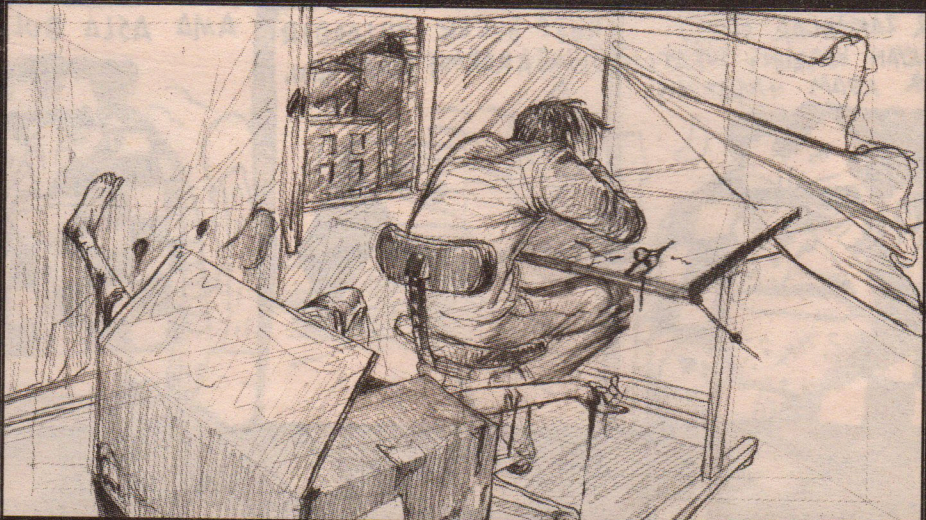
...benimse not tutmak için...

...Yalnızca...

...Görmeye
ihtiyacım
vardı!

SİSEDEN HİKAYELER

ERKAN ERTÜRK

ÖYKÜ-1-

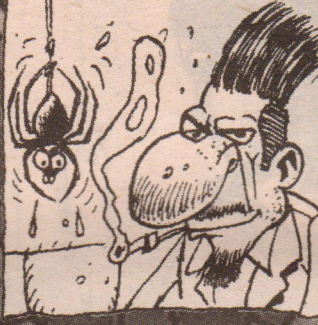
BİR ZAMANLAR ÖRÜMCEK YAŞARDI CEMŞİT DİYE

BİRDE ONUN ARKADAŞI VARDI HAMİT DİYE

NİYE DİYE SORMAYIN ARKADAŞMIŞLAR İŞTE

BE RABER GEZER HADI İÇELİM

BERA BER İÇERLERDİ GÜZELLEŞELİM

FAKAT Bİ GÜN

MERABA BEN AYÇA OTURU BİLİRMİ YİM

OTURU VERMİŞ CEMŞİTİN ÜSTÜNE.

VE HAMİT DE BAKMIŞ

DERİNLERE ÖYLECENE HEBELE HÖBBELE

ÖYKÜ-2-

BİR ZAMANLAR HAYVANLARI SEVMİYEN Bİ ADAM YAŞARMIS.

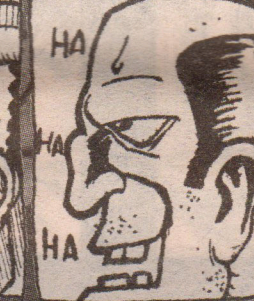
HAYVANLARI SEVMİYENİ İÇİN HEP ZEHİRLER MİŞ

SONRADA HAYVANLARA AĞLAYAN ÇOCUKLARA GÜLER MİŞ

AMA KİMSE BİLMİYORMUŞ ONUN

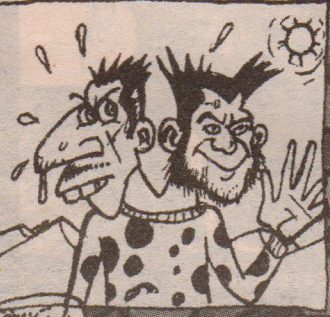

KAFASININ İÇİNDE ÖRÜMCEK BESLEDİĞİNİ.

ÖYKÜ-3-

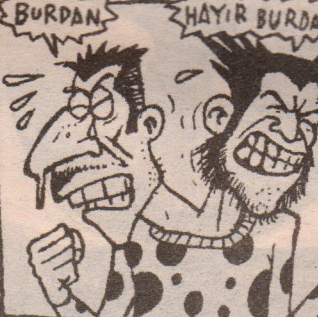
BİR ZAMANLAR TEK VÜCUTTA İKİ KİŞİ YAŞARMIS ÇÖLDE...

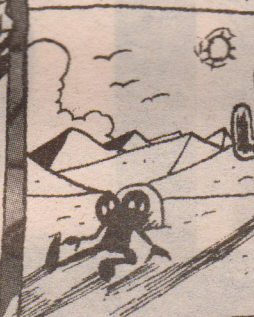
NE BİLEYİM NASIL GELMİŞLER ÇÖLDE...

AMA GİDEMEMİŞLERDE TARTIŞMAKTAN Bİ YERE BURDAN.

HEP ORDA KALMIŞLAR AYNI YERDE...

SESSİZ VE SAKİNCE

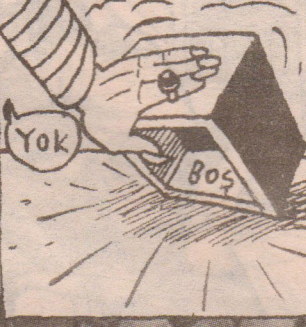

ÖYKÜ-4-

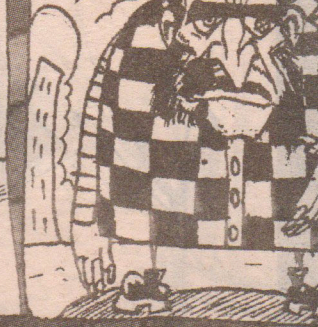
BİR ZAMANLAR ÖLÜMÜ ARAYAN KORKUNÇ SURATLI BİR ADAM YAŞARMIS.

KÖŞE BUCAK YILLARDIR ÖLÜMÜ ARAMIS ÖLMEK İÇİN.

AMA ASLA BULAMAMIS

ÇÜNKÜ ÖLÜM ONDAN ÇOK KORKUYORMUŞ...

SONUNDA GİTTİ

-SON-

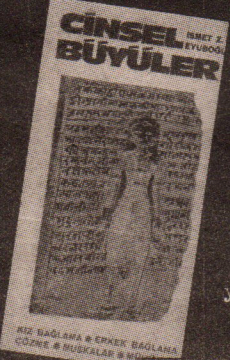

KİTAP

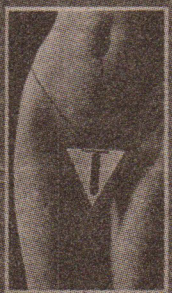
Kitap, dergi, çizgi roman, plak, kaset, CD alınır. (0212) 249.49.36

Her alanda olduğu gibi edebiyatta da düzeyli ve düzeysiz pornografik yayınlar yer almaktadır. Kapağına baktığınızda önemsemeyeceğiniz (ya da niyetinize göre ilginizi çekebilecek) iki kitap sunuyoruz sizlere. Her halikarda şaşıracağınız bu kitaplardan, erotik hikayelerin yer aldığı Kırmızı Yorgan 22 öyküden oluşuyor ve Boccaccio'dan Hemigway'e Gültén Dayıoğlu'ndan Sabahattin Ali'ye 22 önemli yazardan yapılan bir seçkidir. İkinci kitap Müstehcen ise İlhan Selçuk'tan Attila İlhan'a 15 yazarın müstehcenlik üzerine yazıları ile "Müstehcenlik nedir?" sorusuna zamanın Adalet Bakanı'ndan TBB Başkanı'na çeşitli kişilerin verdiği yanıtlardan oluşuyor. (Her iki kitap da 1975 yılında Soyut Yayınevi tarafından yayımlanmıştır)

Bir diğer ciddi araştırma İsmet Zeki Eyüboğlu tarafından yapılmış (1975 Seçme Kitaplar Yayınevi) olan Cinsel Büyüler'dir. Gücün yetmediği yerde doğaüstü güçlerden medet uman insanoğlu, dinin de yasaklamış olmasına rağmen, büyüye ve büyüözlüğe inanmaktadır. Kız bağlama, erkek bağlama - çözme büyülerinin yanı sıra muskalar ve mühürlerin bulunduğu kitabın en ilginç (!) büyüleri bir kız bağlama büyüsidir: "Kız, etek traşı olurken, kılıklardan bir tutam alınır. (Kızlar yıkanırken yanlarında her zaman başka kadınlar bulunduğundan kıl almak kolaydır) Gizlice alınan bu kılıklar üçe ayrılır. Ayaza konmuş suda yıkanır. Bu arada kırk kez ... denir. Sonra yedi kez ... denir, kılıkların üzerine üflenir. Kılıklar, kızın adı yazılı bir kağıdın üzerine konur. Kılıkların çevresine bir daire çizilip dairenin dört yanına dört vav yazılarak .. sözleri söylenir. Kağıt düzgünce katlanır, üç kat musambaya sarılır, bir yama ile musabma kuşatılıp dikilir. Bu

MÜSTEHCEN

(Herkes için bir kılavuzmuş) 8 doktor, bir profesör ve bir lokman hekim tarafından hazırlanan bir dergidir.

TENASÜL HAYATI

KRAL OEDİPUS

Thebes Kralı Laius bir kahinden gelecekte kendi çocuğu tarafından öldürüleceğini ve çocuğun karısı Jocasta ile evleneceğini öğrenir. Bu yüzden karısından uzaklaşır. Fakat Jokasta bir gün Kral Laius'u sarhoş ederek hamile kalır. Ve bir oğlu olur. Fakat çocuk doğar doğmaz kral çocuğun ayaklarını delerek onu bir dağın tepesine bırakıp ölüme terk eder.

Bebek, bir çoban tarafından kurtarılır. Çoban bebeğe Oedipus adını verir. Çoban Oedipus'u Corinth Kralı Polybus ve karısı Periboea'ya götürür. Onlar da çocukları olmadığı için Oedipus'u alıp kendi çocukları gibi büyütürler. Ve gerçeği hiç açıklamazlar.

Oedipus, genç bir adam olunca geleceğini öğrenmek amacıyla bir kahine gider. Kahin O'na kendi babasını öldürüp öz annesiyle evleneceğini ve çocukları olacağını söyler. Corinth'e geri dönmeyen Oedipus korkusundan. Ve yolculuk etmeye başlar.

Birgün bir yol ayrımında bir araba içindeki yaşlı adam ve onun hizmetkarları ile karşılaşır. Hiç biri diğerine yol vermez ve kavga çıkar. Oedipus da öfkesine yenilir ve yaşlı adamı öldürür. Kehanetin birinci bölümü böylece gerçekleşir.

Sonra Oedipus Thebes şehrine doğru ilerler. Yolda Sphinx isimli bir canavarla karşılaşır. Bu canavar bir kadının yüzüne ve gövdesine ama bir aslanın bacaklarına sahiptir. Thebes, şehrine gitmek isteyenlere bir bilmece sorar. Eğer yolcu doğru cevabı bilirse geçebilir yoksa geçemez.

Oedipus'a "Sabahları 4 ayak öğlen iki ayak ve akşam 3 ayak üzerinde giden tek bir sese sahip olan nedir?" der.

Oedipus "insan" diye cevap verir. Çünkü insanlar hayata 4 ayak üzerinde başlarlar erişkinlikte iki ayak ve yaşlılıkta bir tanesi bastonları olmak üzere üç ayak üzerinde giderler.

Oedipus bilmeceye doğru cevap verir Sphinx kendini öldürür ve Thebes şehrine varır. Burada Jokasta ile evlenip şehrin kralı olur ve böylece kehanetin ikinci bölümünde gerçekleşir.

Kral Oedipus ve Jokasta'nın 4 çocuğu olur: Eteocles, Polynices, Antigone ve Ismene.

25 yıl sonra Thebes şehrinde bir veba salgını başlar ve pek çok kişi ölür. Bu duruma çok üzülen Oedipus, Jokasta'nın erkek kardeşi Creon'u vebadan nasıl kurtulacağını sorması için bir kahine gönderir. Creon Apollo'dan bir mesaj ile geri döner. Apollo Kral Laius'un katili bulunup cezalandırılınca veba salgınının sona ereceğini söylemiştir.

Böylece Oedipus bir araştırmaya girer ve şehrin en saygı duyulan kişisi olan Teiresiasa sorar katilin kim olduğunu. Teiresias ilk başta söylemek istemese de en sonunda katilin Oedipus'un kendisi olduğunu söyler. Bu cevaba Oedipus çok sinirlenir ve adamı şehirden sürer.

Fakat yine de karısı Jokasta'ya olan biteni anlatır. Jokasta alatiye inanmaz ve kahinlerin her zaman doğruyu bilmediklerini anlatarak kendilerine söylenen kehaneti aktarır Oedipus'a. Kehanetin aksine Kral Laius'un oğlu tarafından değil bir dörtyol ağzında bir soyguncu tarafından öldürüldüğünü söyler. Ve hemen Oedipus'un aklına kendisinin 4 yol ağzında öldürdüğü yaşlı adam gelir. Fakat ertesi gün, Corinth şehrinde Oedipus'u görmeye bir ulak gelir ve Kral Polybus'un öldüğünü bildirir.

Oedipus hem sevinir hem üzülür kendi babasının doğal ölümüne ve kehanetin doğru olmadığına inanır. Fakat ulak ona Polybus'un gerçek babası olmadığını, Oedipus'u kendisine bir çobanın verdiğini söyler. Oedipus bu çobanın aynı zamanda 4 yol ağzında öldürdüğü yaşlı adamın hizmetkarlarından biri olduğunu öğrenir. Ve O'nu sorgular. Çoban Oedipus'u kendisine kehanetten korkan Jokasta'nın verdiğini ve öldürmesini istediğini söyler. Fakat iyi yürekli çoban bebeği öldürmek yerine O'nu başka bir çobana, O da Kral Polybus'a vermiştir. Hem kendisine hem de Kral Laius'a söylenen kehanetin gerçekleşmiş olduğunu anlayan Oedipus kendine lanet eder. kendi gözlerini çıkartarak kör olur ve Thebes şehrinin terk eder. Jokasta ise kendini asarak intihar eder ve böylece kaderin değiştirilemeyeceği bir kez daha kanıtlanır.

Derleyen: FBRU Y.

Sevdiğim Kadın Adları Gibi-8

— a k g ü n a k o v a —

A y ç a

sevgilin "çukolata götürelim," derken
sen "oyuncak alalım," diye tutturdun,
"nasıl olsa bi' gün bebeleri olacak di mi?"
"ya çocuk istemezlerse," dedi seninki kaşlarını kaldırarak
valla haksız da değil, baksana dünyaya neler ettiğimize
"aaa," dedin, "Necla üç çocuk istiyor,
kardeşiz büyüdü ya, yokluğunu biliyor"
her zaman böylesindir,
Kaniye Kalesi gibi savunursun düşüncelerini
"birinden biri kısır çıkarsa," diyerek bir olta daha attı karşı taraf
"O zaman evlat edinirler gül yüzlü bi' bebeyi," dedin kızgınlıkla
ve oyuncakçıya daldın tutup sevgilinin elinden
içeride kağıttan evler, ışıklı atkılarınıcalar
tavanlara asılan uçaklar ve adamın Şarlo
burnu sivilceli cadılar ve top oynayan kurbağalar
aynı rafta yan yana

lahana bebeklerin önüne gelince aralandı
çocukluğunun tül perdesi
23 Nisan'larda uçuşan çiçekli eteğin
denize girmeye çalışan daracık sokaklar
otlar üzerinde yavru bir tırtıl olarak yuvarlandığın bahçe
neyse,
babannenin ölmeden birkaç gün önce
sen uyurken yanına bıraktığı
bebeğin ikiz kardeşini görünce
yağmura durdu gözlerin
bak aramızda kalsın, ama ağlayınca Hindistan'a benziyorsun
sen benim Pakistan olduğumu biliyor musun Ayça desem
şiirin içine coğrafya girecek
adlarını sevdiğim ama görmediğim şehirler
Buenos Aires
Kopenhag
Rio de Janeiro
Lizbon ve
Semerkant girecek

ağlayınca Çaldıran Savaşı'nda yaralanan bir ata benziyorsun
sen benim Yavuz Sultan Selim'in seyisi olduğumu
biliyor musun Ayça desem
şiirin içine kanlı nalların tarihi girecek
uygarlığa ne katkısı olduğunu bilmediğim savaşlar
Dandanakan
Miryokefalon
Preveze ve
Otlukbeli girecek

ağlayınca incisini düşüren bir istiridyeye benziyorsun
sen benim gökyüzünü düşleyen bir denizyıldızlı olduğumu
biliyor musun Ayça desem
şiirin içine okyanuslar girecek
düşündükçe ürperdiğim iç denizler
mercan adaları
denizatları
ve Ferit Edgü'nün
her okuyuşumda
içimdeki taşraya
deniz kokusu taşıyan sözcükleri girecek:

"Demirlediğimiz koyların çoğunda demiri atar atmaz,
daha çıma almaya vakit bulamadan, kıçtan takma bir motorla,
genellikle iki çocuk yaklaşıp halatlarımızı alır
ve bir ağaca ya da kayaya çımamızı bağlarlar.
Sonra dönüp sorarlar;
Bir isteğiniz var mı? Su, sebze, içecek, balık....?
Bir seferinde, bir böcek istedim. Çok geçmeden getirdiler.
Bir seferinde bir abtapot istedim. İki abtapot getirdiler.
Aynı gün incir ve üzüm istedim.
Günbatımına doğru bir sepetin içinde
asma ve incir yaprakları üzerine dizilmiş
renk renk incir ve üzüm getirdiler.
Yolculuğun sonuna yaklaşmıştık.
Bir akşam vakti,
tekneye gene yaklaşıp sorduklarında,
isteyecek hiçbir şeyim yoktu.
Bir denizkızı istedim.
Gittiler ve bir daha görünmediler."

ağlayınca kumsalı içine çeken bir denizkızına benziyorsun
sen o iki çocuktan birinin ben olduğumu biliyor musun Ayça desem
şiirin içine gizli aşklar girecek
ki girmesin de
biz oyuncakçıya geri dönelim
çünkü gözyaşlarını silerken sen
toz oldu sevgilin
zil çalan maymunların arasına baktın yok,
oyuncak ayılarla oynamaya mı gitmiş, baktın yok
plastik böceklerin kutusuna baktın yok
onu ararken rastladığın
tahta atın
yelelerini okşadın ve öptün gözlerinden
"hoop n'oluyo," dedi arkandan sevgilinin sesi
"burda bi' aslan varken bi' beygire mi aşık oldun"
sıkıp dişlerini dönerken ona doğru sen
gördün sana çevrilmiş tabancayı
silah uzmanlarının titiz bir oyuncak tasarımı mı desem
şeytan bunu da doldurur mu desem
ama o
"bunu alalım Necla'lara" dedi, "plastik mermi de atıyormuş"
sırtarak ekledi, "sonra, her eve gerekli bu zamanda"

sevgili Ayça
fırlattığın tabanca yerini bulmadı ama
aşk defterinden sildin o anda hergeleyi
şimdi tahta atı armağan paketi yaptırırken yeni sevgilin için
dinliyorsun söylediklerimi

"kendisini kırmayan çocuğa aşık olur oyuncak
ve değil mi ki aşk
oyuncak sanıp koynumuza aldığımız
içi bencillik dolu bir silah"

e-mail:
akova@orion.net.tr

KANIK' SADIĞIM BİRİ

PATATESİN ORHAN VELİ'Sİ

"Huu! Huu! Patates Surat!" diye mırıldandı Arha, otların arasındaki rüzgar kadar hafif alaya bir fısıltıyla" Ursula K. Leguin'in Atuan Mezarları adlı kitabının yirmi altıncı sayfasında okuduğum bu cümle beni, 1910'lu yıllara Göztepe'deki Taş Mektep İlkokulu'na götürdü. Sarı ve toparlak suratından dolayı arkadaşlarının "patates" diye lakap taktığı çocuk canlandı gözlerimde. Kısa süre sonra büyük bir şair olan bu çocuk, elli yıl sonra, 31 Mayıs 1962'de yazdığı şu mısralarda bakın kendini neye benzetiyor:

Fasulya gibi yaşıyorum son zamanlarda

kuru fasulya gibi kuru fasulyanın pilakisi yapılır benden o da yapılmaz.

Bir başka gün, Ayşe Kulin'in Adı: Aylin romanını okurken, iki yüz onbirinci sayfadaki şu cümlelere takılıyorum: "Rahibe Nancy, bu Rus isimli kadını, hep Rus suratlı düşündü nedense. New York'a çarlık eğitime yollandığında, hastabakıcılık yaptığı üç yıl boyunca göçmenlerle çalıştı durdu. Rusların patatese burunlu fizyolojilerini "R" harfine ağırlık veren kaba aksanlarını yakından tanıyor."

Ömrünün son yıllarını Rusya'da geçiren şairimiz, çocukluğunda patates benzetilmekten mi esinlenmiştir, yoksa Ayşe Kulin'in benzetmesini onaylamak için mi kendisini çevresindekilere benzetmiştir bilinmez ama, 1956 yılının Haziran ayında, Peredelkino'da Yazar Evleri Sitesi'nde bulunan evinde, Bulgaristan'dan gelen dostu Fahri Erduç'e şunları söylemiştir: "Size birşey söyleyeyim mi, artık beni karikatürize etmek çok kolay: Bir patates al eline, yukardan iki kürdan batır, iki de aşağıdan, tamam!"

Kendisiyle böylesine dalga geçen şairimiz, Nazım Hikmet'tir. Kim bilir ömrü boyunca başka hangi lakaplar takılmıştır O'na bilinmez. Tıpkı Orhan Veli'nin lakaplarını bilmediğimiz gibi.

Bilinenlerden biri Nurullah Ataç'ın taktığı lakaptır. Bunu da Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun 1.12.1951'de Yeditepe'deki Hatıralar isimli yazısından öğreniyoruz: "Ataç Orhan'a hiç bir zaman tutmayan bir sürü isimler arar dururdu. Bunlardan bir tanesi üzerinde çok ısrar etti; ama yine olmadı: Şakuli solucan! Orhan Veli'de de kendini korumak için Nurullah Ataç yerine sadece Nuri Bey diyordu."

Lakapların dışında bir de takma isimler vardır. Mehmet Ali Sel, Orhan Veli'nin takma ismidir. Oktay Rifat, "Galiba atmaya kıyamadığı şiirlerini bu isimle yayımlardı." der. Bir de Orhan Selim vardır. O da Nazım Hikmet'in 1934'te başladığı Akşam Gazetesi'ndeki yazılarında kullandığı takma isimdir. Her ne kadar, o yıllarda Orhan Veli'nin ismi pek duyulmadıysa da Nazım Hikmet'in bir kelime oyunu yapmak istediğini uydurman çok yerinde olur.

ORHAN SELİM ORHAN SELİM ORHAN VELİ'M

"Orhan Veli ve Nazım Hikmet kavgalıdır, hatta birbirlerini sevmezler." Bu tip lafları ilk olarak kim ve neden ortaya attı, bilmiyorum. Bunlara gülüp geçmek gerekir ama, biz yine de yanıtlayalım.

İlk zamanlarda, şiir anlayışları açısından birbirlerine taş atarlardı. Mesela Nazım Hikmet, cezaevinde Memet Fuat'a yazdığı mektuplarda "Mithat Cemal ne kadar şekil prestise Orhan Veli de o kadar şekilperest, ikisi de yobaz" dediği gibi: O'nu içerik yönünden de eleştirir: "Orhan Veli'yle A. Kadir dil bakımından birbirlerine yakındırlar ve soldadırlar, lakin muhteva bakımından Orhan Veli merkezinde sağına geçmiştir. En sağda değilse de sağdadır." Orhan Veli'nin ilk şiirlerinde de bu görünür zaten.

Ama zamanla Nazım Hikmet'in fikirleri değişir. Ve Orhan Veli'nin şiirini benimser. Hatta benzer, şiirler kaleme alır. Bunun üzerine Orhan Veli de Nisan 1940'ta yayımladığı Kızılçık şiiriyle, bu değişimden duyduğu memnuniyeti dile getirir.

KURBAGA ŞİİRLERİ

SARNIÇLAR

Dipte, yosun tutan çamurlu su,
Kurbaga sesleri gece gündüz duyulan,
Sarnıçlardan yükselen genze vuran,
Acılı bir küf kokusu unutulmak...
NECATİ CUMALI

İlk yemişini bu sene verdi,
Kızılçık,
Üç tane;
Bir daha seneye beş tane verir;
Ömür çok
Bekleriz;
Ne çıkar?
İlahi kızılçık!

M. ŞEREF ÖZSOY

Orhan Veli'nin Nazım Hikmet'i sevmediğini iddia edenler, "Kuyruklu Şiir ve Cevap Nazım'a yazılmıştır" derler:

KUYRUKLU ŞİİR

Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen çiğercinin kedisi ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kapta;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün. ben kemik.

Ama seninki de kolay değil, kardeşim;
Kolay değil hani;
Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.

CEVAP

Açıktan bahsediyorsun;
Demek ki sen komünistisin.
Demek bütün binaları yakan sensin
İstanbul'dakileri sen,
Ankara'dakileri sen....
Sen ne domuzsun, sen!

"Şiirdeki çiğercinin kedisi Nazım Hikmet'tir ve Orhan Veli çiğlerden nefret ettiği gibi çiğercinin kedisinden de nefret eder."

Bunun doğru olamayacağını en önemli ispatı şiirlerin yayımlanma tarihidir. Kuyruklu şiir 15.12.1949, cevap 15.1.1950'de Yaprak Dergisi'nde yayımlanır.

Peki, siz olsanız sevmediğiniz birine böyle şiirler yazdıktan sonra, O'nun için açlık grevi yapar mıydınız?

Orhan Veli, Oktay Rifat ve Melih Cevdet, Nazım Hikmet'in hapisten kurtarılması için açlık grevi yapmış ve bu yolda yazılar yazmışlardır. Tüm bu eylemler Kudret ve Ulus gazetelerince "Vatan hainliği ve Moskova uşaklığı" olarak yorumlanmıştır. Bu tepkilere karşılık açlık grevini ikinci gün bitirip Yaprak Dergisi'nin 15.5.1950 tarihli sayısında şu yanıtı verirler: "Bir şairin öldürülmesine şair gönlümüz razı olmadığı için, sırf onu kurtarmayı istediğimizi belirtmek için iki gün aç durduk. Niyetimiz kimseyi tehdit değildi, sadece şairlik borcumuzu ödemektir. Bununla beraber fırsat düşkünlü yazar bu hareketimize siyasi bir mana vermeye kalkıştı. Bizi, yabancı ülkelerde memleketimiz aleyhinde yapılan menfi propagandalara alet olmakla suçlandılar çıktı."

Evet Orhan Veli ile Nazım Hikmet şiirleriyle çok atışmışlardır ama, atışma birbirini seven, daha da önemlisi birbirine saygı duyan iki insan arasındadır. Mesela Orhan Veli, Hürriyete Doğru şiirinde.

Görmüyor musun her yanda hürriyet;
Yelken ol, kürek ol, dümen ol, balık ol,
su ol;

Git gidebildiğin yere...

derken, Nazım Hikmet 10 yıl sonra O'na "Oğlum" diye seslenir:

Bulut mu olsam,
gemi mi yoksa
balık mı olsam,
yosun mu yoksa,
Ne o, ne o, ne o.
Deniz olunmalı oğlum,
bulutuyla gemisiyle, balığıyla, yosunuyla.

1955 yılında Budapeşte'deki Kent Radyosu'nda bir konuşma yapan Nazım Hikmet, çok seyahat ettiğini söyler. Bunun üzerine şaire şunu sorarlar: "Acaba bu sık seyahatleriniz sırasında yanınızda bulundurduğunuz kitaplar nelerdir?"

Nazım'ın yanıtı çok açıktır: "Şimdi size söyleyeyim. Mesela benim bavulumda neler var. Bir defa tabii Orhan Veli var. Öyle sanıyorum ki Orhan Veli bizim en güzel şairlerimizden biri. Çok genç öldü, yazık oldu ama, ölümsüz..."

Konuşma ilerleyince Nazım'dan birkaç Orhan Veli şiiri okumasını isterler. İlk olarak "çok sevdiğini" vurguladığı

BİLMEDİĞİNİZ BİR KURBAGA

Simone De Beauvoir sevgilisi Nelson Algren'e "timsah" derken, Algren O'nu "kurbagam" diye çağırırdı.

Sereserpe'yi okur. Şiiri bitirince şu yorumu yapar: "Ne güzel Türkçe, sonra nasıl İstanbul, nasıl İstanbul kıızı..."

Sonra Delikli Şiir, Vatan İçin, Cevap'ı okur. Son olarak "Bir tane daha okuyayım. Doyum olmuyor ki..." der ve Gelirli Şiir'i okur.

Bursa Hapishanesi'ndeyken, kendisine gönderilen kitaplardan birine hayran olur Nazım, kapağındaki resmi Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun yaptığı kitaba saatlerce bakar kalır. Öyle hayran olmuştur ki "Sakın kaybetme" notuyla birlikte kitabı oğlu Memet'e gönderir. Aradan biraz zaman geçince kitabı yeniden görme isteği basar Nazım'ı. Ve Bir Şiir Kitabının Kapak Resmi adlı şiirini yazar.

Kapak resminde Bedri Rahmi tüm hünerini şakıttıysa da Yenisi adlı bu kitabın şairi Orhan Veli de şiirlerinde en az O'nun kadar başarılıdır.

Orhan Veli öldüğü zaman hala Bursa Hapishanesi'nde yatmakta olan Nazım Hikmet'in üzüntüsü bir kat artmıştır. Bu üzüntü içindeyken 1.12.1949 tarihli Yaprak Dergisi'nde okuduğu Orhan Veli'nin Dalga isimli şiirini anımsar:

Öyle bir yerde olmalıyım,
Öyle bir yerde olmalıyım ki,
Ne karpuz kabuğu gibi
Ne ışık, ne sis, ne buğu gibi
İnsan gibi.

Yatar Bursa Kalesinde'nin son şiiri Bir Hazin Hürriyet'in Nazım'ın Bursa'da yazdığı son şiiri olduğunu iddia edebiliriz ama, bu şiirde isim vermeden andığı kişi kesinlikle Orhan Veli'dir:

Bir alet, bir sayı, bir vesile gibi değil,
İnsan gibi yaşamalıyız dersin,
büyük hürriyetinle basarlar kelepçeyi,
Yakalanmak, hapse girmek, hatta asılmak
hürriyetiyle hürsün!

Gittiği yerlerde Orhan Veli'yi tanıtmaya çalışan Nazım Hikmet 1958 yılında yazdığı Slavya Kahvesi'nde Şair Dostum Tavfer'le Yarenlik şiirinde de konuk eder sevdiği bu şairi:

Hele sabahları, hele baharda,
Pırağ şehri yaldızlı bir dumandır,
ve kızıl, kocaman bir elma gibi,
Nezval geçer taze çıkmış kabrinden,
Paramparça yüreği de elinde
ve Orhan Veli'yle karşılaşılır,
Urumeli Hisarı'ndan gelir o,
ve telli kavağa benzer. Orhan'ım
yüreği delik değişik onun da.

Nazım Hikmet, Bursa Hapishane'sinde Orhan Veli'yi düşünürken

bestelenmiş Orhan Veli şiirlerinden derlenmiş bir kaset kazanacaktır. Tel: 0212.249.49.36

16 Ağustos'ta saat 13.00'ten sonra beni arayacak ilk on kişi

Aşıyan'daki Orhan Veli heykelinin yıllar önce kaybolan martısı bir balıkçının ağına takılmış. Bunu bir tek Kanal D, haber yapmış. (Teşekkür ederim.)

KARA KUTU

Yazan: Nuh Nebi

MESUT YILMAZ

Birisi kollarımı oğuşturuyordu. Kapkara bir tünelden sıyrılır gibi, projeksiyoncu düğmeye basmış ve beni yeniden dünyaya yansıtmış gibi kendime geliyordum. Yatağın kenarına oturmıştım. Birisi kollarımı oğuşturuyordu.

Gözlerimi zar zor açtım ve karşımdaki zayıf adama odaklanmaya çalıştım. Başı eğik, kollarımı oğuşturmaya yoğunlaşmışken benim uyandığımı fark etti.

Göz göze geldik. Son derece tanıdık bir yüzdü karşımdaki, ama bir türlü çıkaramıyordum. Yandan ayrılmış alnına dökülen kaküller, çocuksu ama bol engebeli bir yüz, eğik çita gibi bir beden...

"Merhaba abi, ben Mesut Yılmaz..." dedi.

Böyle bir durumda bile sululuğu elden bırakmayacağı kanıtlamak içinmiş gibi, otomatonvari yanıtladım, "Merhaba, ben de Turgut Özal" dediğimi duydum. Güldü.

"Beni hatırlamıyormusun abi" dedi, "Dün gece sen krizdeyken hep sana masaj yaptım, bacaklarına, kollarına."

Kriz. Krizmi? Hayal meyal...

Krizmi?

"Abi görecektin halini. Çok kıvrandın. Hatırlamıyormusun?"

Ne mutlu ki hayır. Her durumda pek akli başında olan ben, acı eşliğimi aştığım anda kendimi kaybediyordum. Nasıl?

Mesut Yılmaz'ı doktorla konuşurken görüyorum. "Yeni bir hayata başlayacağım, artık insan gibi yaşamak istiyorum" gibi şeyler geveliyor. Aradan yarım saat geçmeden odamda bana "Buradan bir çıkırsa" neler yapacağını anlatıyor: "Aabi dört paket Çaynizi bööle açıyorum, içine iki de roş kıriyorum, (sağ eliyle sol koluna saplama hareketi) ve da-an!" ve zafer dolu bir edayla, marifet ya, "Günde üç kere aabi" diyor. Mesut Yılmaz yirmibeş yaşında, onaltısından beri kullanıyor. Bense gerçekten fena tırsmış, ah-lak dersi veriyorum, yapma etme oğlum yazık sana filan. Daha sonra, biraz da bu anı "görev duygusu"nun bir uzantısı, boyalı dergide Miles Davis'in eroinden nasıl kurtulduğunu anlatan bir yazı okuyorum odamda, dergiyi alıp Mesut'un odasına seyirtiyorum. Hani okusun da cesaret alsın.

Çünkü ben artık beyazdan temizlenmiş bir yavru-kurt edasıyla Mesut'un odasına giden koridoru arşın-larken Mesut Yılmaz odasında, ciddi bir iş üstünde. Yatağına oturmuş, üstü çıplak, koca bir rulo kağıt hav-luyu karelerine ayırıp dikkatle komodinin üzerine diziyor. Komodinin üzerinde ayrıca bir adet sarı Permatik jilet, ağzı kırılmış. Yavrukurt'un ifadesi yüzünde donuyor, "Abi sen odana dön, beni yalnız bırak" diyor, hafif sertçe sanki.

Gerisini geriye odamda bir anda çözülyorum. "Aman Allahım! Burası tımarhane! Burada ne işim var? Çıkarın beni buradan! Çıkarın beni!" İçimden çığlıklar yükseliyor ama sakin olmaya çalışıyorum. Biraz titrek bir sesle hemşireden doktoru çağırmasını rica ediyorum.

Doktor geliyor.

BEN : Bana başka serum takılacak mı?

DOKTOR : Hayır.

BEN : Başka ilaç vs?

DOKTOR : Hayır.

BEN : O zaman bana müsaade. Eve gitsem iyi olacak.

DOKTOR : Bir gün daha kalsanız iyi olur.

BEN : (İçimden) Muhasebe servisi eminim çok sevinir, ama... (Yüksek sesle) Ben kendimi iyi hissediyorum. Daha doğrusu, hissediyorum. Bu yüzden bu ortam bana iyi gelmiyor. Evde kendimi daha iyi hissedirim.

DOKTOR : (hala) Ortamın nesi var? Hava güzel, ortalık sakin...

BEN : Mesut Yılmaz göğsünü doğrayacak.

DOKTOR : Efendim?

BEN : Mesut Yılmaz. Benim kattaki genç ço-

cuk. Kendini jilette doğramaya hazırlanıyordu.

DOKTOR : Siz merak etmeyin, yapmaz. Ben size sakinleştirici birşey vereyim.

BEN : Sakinleştirici istemiyorum! Buradan gitmek istiyorum. Burada kendimi kötü hissediyorum.

DOKTOR : Ben size şimdi öyle birşey vereceğim ki kendinizi harika hissedeceksiniz.

Doktor haklıymış. Yani ilaç konusunda. Mesut Yılmaz konusunda ise ben haklıymışım: bu muhteşem ilacın yarattığı si-sin ardında, bir an için Mesut'u görüyorum, iki koluna hemşireler girmiş, göğsü kanlı pamuklarla kaplı. Herhalde revire götürüyorlar. Sonra karanlık iniyor.

Bir Olimpos uykusundan uyanıyorum, ağır ağır. Kendimi hiç bu kadar mükemmel hissetmedim. O kadar olağanüstü bir ferahlık var ki üstümde, "iyileşmeme" yoruyorum bu durumu. Eh, biraz da Doktorun verdiği ilacın etkisi olabilir tabii, ama Tanrım, harika hissediyorum kendimi. Harika ve aç.

Başucumda kirazlar var. Geriniyorum, Zeus gibi uzanıyorum yatağımda, hafifçe başımı çeviriyorum. Bir tünelde gibiyim, sadece önüme odaklanabiliyorum, ama bu durum beni hiç rahatsız etmiyor. Şu anda hiçbir durum beni rahatsız edemez.

Yarı el yordamı bir kaç kiraz yakalayıp ağzıma atıyorum. İnanılmaz bir lezzet. Birkaç avuç daha somuruyorum ama rahat yemiyorum, Doğrulup kiraz kasesini kucığıma alıyorum. Yatağımda oturmuş, manik bir iştahla kirazlara yumuluyorum.

Az sonra bir tuhafılık hissediyorum. Kirazlardan kırmızı sular damlıyor. Oysa Nisan ayındayız ve bu kirazlar beyaz... Eğilip dikkatle kaseye bakıyorum. Kase ağzına kadar kırmızı su dolu. Başımı geri çekip kollarıma ve kucığıma bakıyorum. Koyu kan içindeyim! Kucığım, kollarım simsiyah kan. Tünelin sol kenarında, sol kolumun ortasından fırlamış bir damardan kan püskürdüğünü görür gibi oluyorum.

Ayağa kalkıyorum. Tünel biraz genişliyor. Yerler kan! Her yer kan! Duvarlar kan! Çelik dolaplar kana boyanmış. Arkama dönüyorum, robot hareketleriyle: Yatağım sırlısklam, simsiyah, kan.

Çelik dolaplar! El izlerimi görüyorum, ellerimi kana bulayıp çelik dolaplara desenler boyadığımı görüyorum.

Küçük hafıza kırıntıları patlıyor zihnimde - hala gerçek mi emin değilim - birkaç karelik anlar, sol kolumu pistole gibi kullanarak etrafa... resim yapıyordum herhalde.

Nedense herşey çok komik geliyor, göğsümden yukarı doğru küçük kahkahalar yükselmeye başlıyor. Hemşireye sesleniyorum, sesimde aptal bir zafer ifadesi. İçerisi bir anda kıyamet günü, ciyaklayan hemşireler, etrafa komutlar havlarken bir yandan kolumdaki kopmuş serum hortumunu sökmeye çalışan doktorlar ve... dev paspaslarla teçhiz edilmiş hademeler ordu-su doluşuyor odama, yarattığım kan gölünü silip yok etmek için. Diğer hastalar geliyor.

Biraz kan, bandaj paket, taburcu oluyorum. Mesut Yılmaz sarılıp öpüyor, ucuz traş losyonunu yüzüme bulaştırıyor. Bu koku haftalarca çıkmayacak, benim için yoksunluk depresyonunun simgesi, düşkünlüğün, kaybolmuşluğun, çaresizliğin, acının kokusu.

Mesut Yılmaz, "N'olur abi" diyor, "Ziyaretime gel." O daha uzun süre burada kalacağına benziyor. Bir süre sonra bırakacaklar onu, o da mahallesine döner dönmez malı alacak. Bana söyledi, ve ona inanıyorum.

Onun döneceği tek yuva var: Eroin. Başka nereye gidebilir ki? Onaltı yaşından bu güne başka ne yaşamış ki? Dokuz yılın yarısını hastanede, diğer yarısını eroinde geçirmiş. Bari çocuğu rahat bıraksalar. Hayır, illa ki tedavi edecekler onu, topluma kazandıracaklar. Aslında torbacıyla rekabetteler.

KAYIP OTOBAN OTOSTOPÇUSU

★ Kadıköy- Eminönü motorundaydım. Kış tarafı gidip oturdum. Biraz sonra bir çift geldi biraz uzağıma oturdular. Sonra kız çantasından bir fotoğraf makinesi çıkarttı. Erkeğin fotoğrafını çekmek istedi. Buraya kadar herşey normal seyrinde gidiyordu. Ama kız fotoğraf çekmeden önce erkeğin üzerinde uzun bir hazırlık çalışmasına girdi. Bir image-marker gibi, erkeğin saçlarını düzeltti, nasıl poz vermesi gerektiğini anlattı, güneş gözlüğünü taktırdı, cep telefonu ile konuşuyormuş gibi yapmasını istedi, bu arada da eline bir sigara verdi. Bütün işlem bittikten sonra arka plana fon olarak haydarpaşa garını da alarak erkeğin fotoğrafını çekti. Daha sonra erkeğe fotoğraf makinesini verdi, kendisi erkeğin yerine oturdu ve aynı aksesuarları ve formu kullanarak o da poz verdi. Fotoğraf çekildi.

Bu poz verme kaygısı, bu kullanılan aksesuarlar, bu kız ve erkek bu fotoğrafı gösterecekleri insanlara ne türlü bir mesaj vermek istiyorlar ve bunun için neden böyle şekilden şekile giriyorlar diye bütün bunları dağınık bir şekilde düşünürken kız yanıma geldi ve kendilerinin fotoğrafını çekmemi rica etti. "Tabii" dedim ve akabin-den hemen aynı aksesuarlar kullanılarak yeni pozlar alındı ve deklansöre bastım...

★ Şehir dışına çıkıyordum. Otobüse bindim. İzmit'e yaklaştığımızda yanımda oturan adam cebinden oyuncak bir cep telefonu çıkardı. Düğmesine basarak onu tuhaf bir sesle kaldırdı ve telefonu kulağına dayayarak yüksek sesle konuşmaya başladı. Telefondaki hayali adama direktifler yağındıyordu. Çekin tahsil edilmesi gerektiğini, borsadaki hisselerinden yüzde 20'lik bir kısmın nakte çevrilip bankaya konulmasından, malların gümrükten derhal alınmasına varan uzun bir konuşma yaptı. Final'i karşısındaki hayali insana fırça çekerek yaptıktan sonra telefonu kapadı. Aynı sahneyi yine farklı konuşmalarla Eskişehir'e girmek üzereyken yaşadım. Gece saat 2 sıralarında Afyon'dan çıkarken de aynı ritüel yapıldı. Yolcuların yarısı uyuduğu diğer yarısı da uyumak üzere olduğundan adamın sesi otobüste yankılanıyordu.

Adamın bu kadar şiddetli ve yoğun olarak vermek istediği mesaj neydi?

★ Eski mahallemde yan komşumuzun bir kızı vardı. Bir gün arabasının ön konsolunda Dostoyevski'nin 'Ecinniler' kitabı ile Gary Moore'nin 'Still Got The Blues' albümünü gördüm. Şaşırdım. Çünkü popüler müzik dinleyip, bulvar gazetelerinden başka bir şey okumaz zandediyordum. İş için İstanbul dışına çıkmıştım. 1 ay sonra döndüğümde kitap ve albüm aynı yerde duruyordu. Güneşten ikisinde kapağı sararmıştı. Geldiğimin dördüncü günü arabasına binmek üzereyken onunla karşılaştım ve kitapfan ve kasetten konu açtım. Sonuç korktuğum gibiydi. Artık kitap ve kasetlerde sadece 'bir araba aksesuarı' olarak ön konsoldaki yerlerini almışlardı.

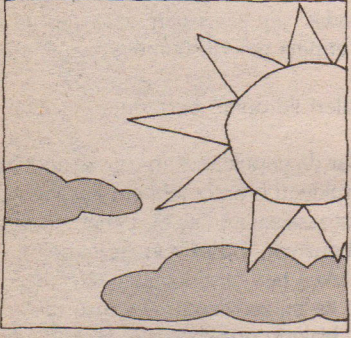
Bütün bu ikiye bölünmüş ve komplekslere ait anılarımı düşünürken kırmızı ışık yandı ve Dolmabahçe stadının önünde durdum. Yanıma bir tapir yaklaştı ve hep söylenenin aksine yani 'Bir çorba parası abi' yerine, 'Şarap alıcam abi, para çıkmadı. Çorbada seninde bi tuzun olsun' dedi. Parayı verdim ve benim için de iç dedim.

Bu anekdotlardan sonra yorum yapmak gerekiyor. Ama yorumu geçelim. Siz kendi komplekslerinize ve onu kamufle etmek için girdiğiniz şekillere bir bakın. Yorum'u orada göreceksiniz.

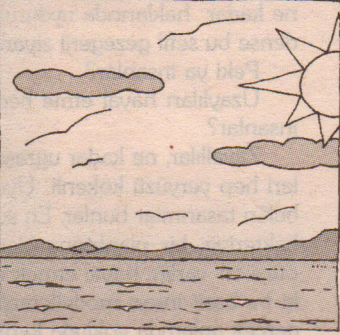
Kızgın Güneş altı hikoyeleri...

1. yüksel

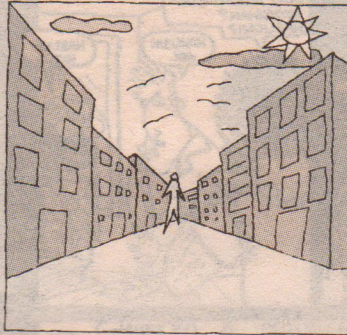
Sıcak bir pazar
günüydü

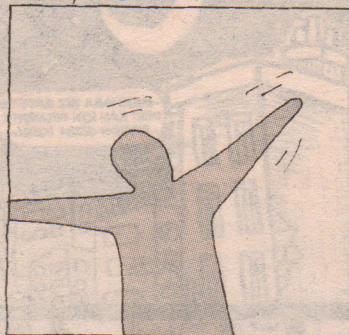
Deniz sakindi... Martılar
keyifli sıcaklığın
altında kanatlarını
ağmışlardı...

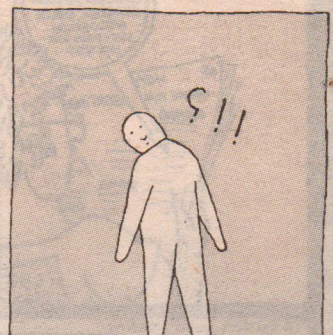
Aynı dakikalarda...
adam sokakta
yürürken

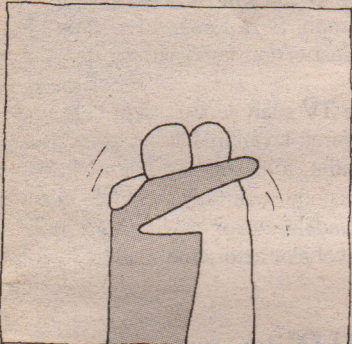
Uzun bir süredir görmedi-
ği eski bir arkadaşını
gördü...
- Akıflı...
diye seslendi...

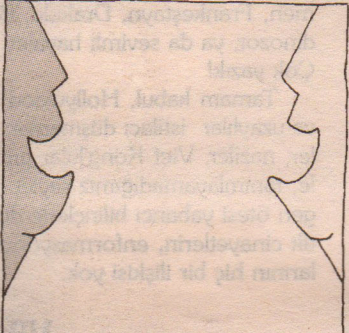
Diğeri arkasına döndü
şaşırdı...

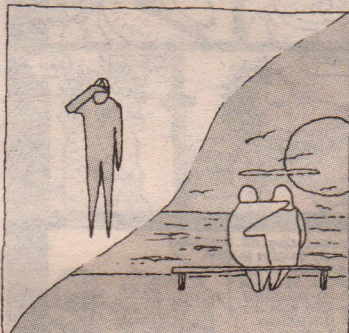
Birbirlerine
sarıldılar...

Havadan sudan konu-
şular biraz... Sonra diğeri
sordu...
- Neler yaptın görüşmeyeli?

Adam cevapverdi...
- Askere gittim... Sonra
evlendim... bir çocuğum
oldu...

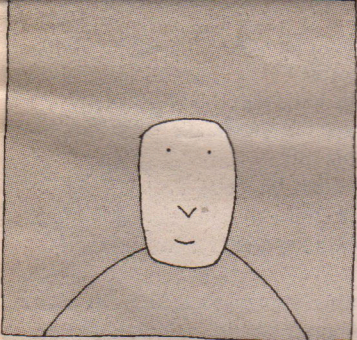
- Ama evliliği
yürüte medik...

- Ayırdık...
Mahkeme oğlanıannesine
verdi... Ayda bir
görmeğe gidiyorum...

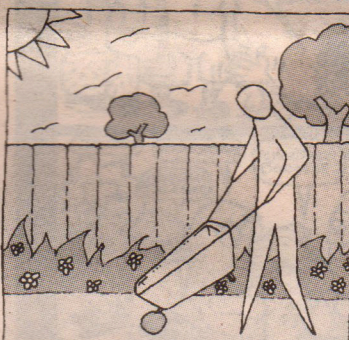
- Peki sen ne yaptın?...
diye sordu
adam diğeri
gülümseyerek...

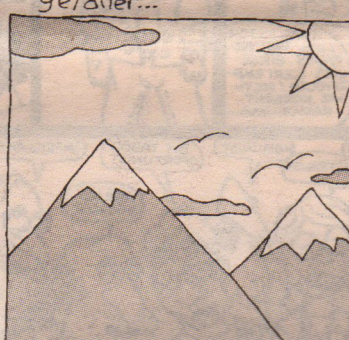
- Ben... dedi diğeri...
şehir dışında bir
ev yaptım kendime...

Yanında çok güzel bir
bahçe... Ama her şey
bittikten sonra... diye
devam etti konuşmasına...

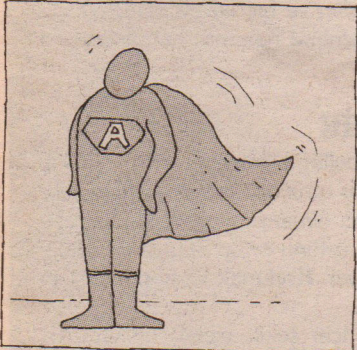
Bir gece şuradaki dağ-
ların ardından
geldiler...

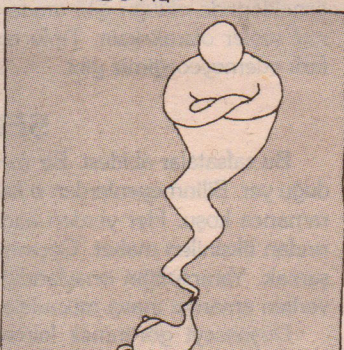
Evimi yıkıp yerine
bir şato yaptılar...

Bende sandıktan eski
kıyofetlerimi çıkardım...
Ve onlara karşı
savastım...

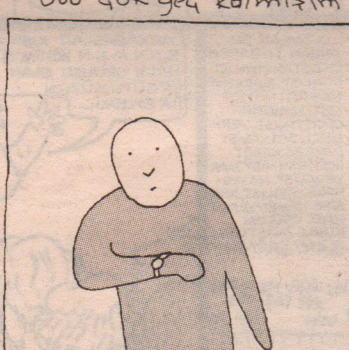
Bu mücadelede lamba-
nın cinide yardım
etti bona...

Onları yendik ve tekrar
dağların ardına
döndüler...

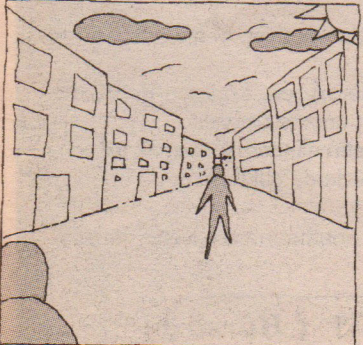
dedikten sonra saatine
baktı ve...
- Doo çok geç kalmışım

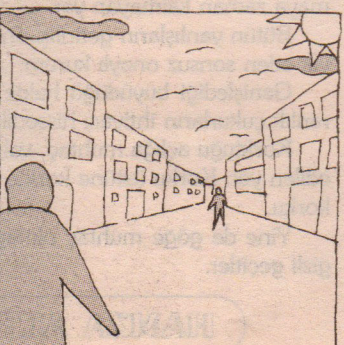
- Benim gitmem lazım
daha lambanın cinile
buluşup, yeni savunma
stratejileri belirleme-
miz lazım...

- Çünkü her an geri
gelebilirler...
diyerek oradan uzaklaştı...

Adam bir süre onun
peşinden baktı...

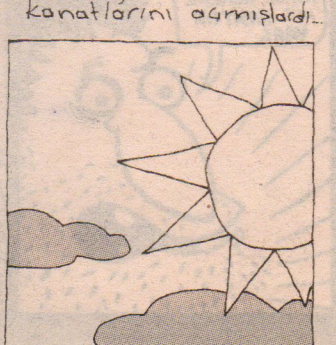
Sonra alında biriken
terleri sil-di...

Ve yürüdü...
hava çok sıcaktı...

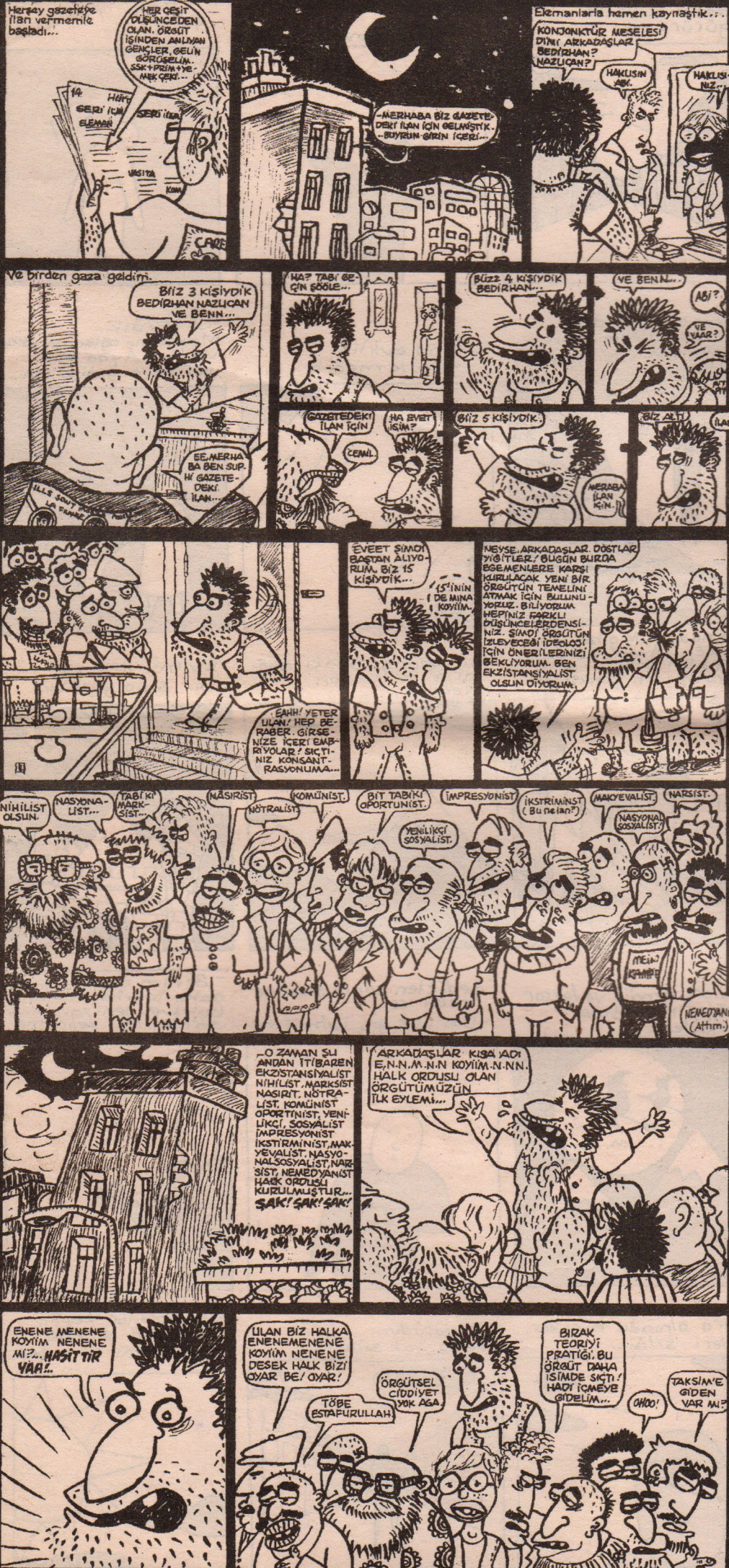

Deniz sakindi...
Ve martılar keyifli
sıcaklığın altında
kanatlarını ağmışlardı...

ÖRGÜTSEL DÖKÜMAN

- Umut SARIKAYA -

ÇAY BELLA

YA KLASİM LAR

STAR WARS

Her ne kadar olmasalar da uzaylılar yeryüzünde varlar. Bu gün kadar haklarında uydurulmadık şey kalmayan zavalılar nendense bu sefil gezegeni ziyaret etmeyi pek düşünmüyorlar.

Peki ya insanlar?

Uzaylıları hayal etme becerileri ile onları burnumza sokan insanlar?

Zavallılar, ne kadar uğraşsalar da yaptıkları tüm uzaylı modelleri hep yeryüzü kökenli. Uydurulduğu oranda tabiatla karşılığını bulan tasarımlar bunlar. En soyut tasarımları bile bir yerlerden bir bakteriye, bir planktona filan benziyor. Bizler için gezegenimiz ötesi bir varlığı hayal etmek oldukça hoş bir duyguydu. Ne yazık ki bu basit insan modelleriyle bu zedelendi. Doğrusu uzaylı gerçek anlamda yokluğa karıştı, bizlerin ona dair fikir, tasarım ve açıklamaları ile. Esrarengizliğe büründürülen her türlü doküman bu gezegen ötesi mucizevi varlıkları uzaklaştırdı bizden. Gezegen ötesi bilinçlerden söz edebilmek, onları sevgiyle algılamaya çalışmak hayal oldu. Bu gün uzaylı, bir çocuk için King Kong, Süpermen, Frankeştain, Drakula, Batman, E.T, Jurassic Park'taki bir dinazor, ya da sevimli hayalet Casper'dan farklı bir şey değildir. Çok yazık!

Tamam kabul, Hollywood ve TV silah sanayisi için çalışıyor ve uzaylılar istilacı düşmanlar olarak tasarlanabilirler, komünistler, naziler, Viet Kong'lular gibi ama, tehlikenin varlığını bilmekle, tanımlayamadığımız şeyler arasında çok fark var. Hele gezegen ötesi yabancı bilinçlerle dünyadaki moron savaşlarının, politik cinayetlerin, enformasyonun cehalet artırıcı ve yanıltıcı yollarının hiç bir ilişkisi yok.

VIVALDI

Vivaldi'nin ya da Bach'ın bir eseri ile herhangi bir fotoğrafı yan yana getirin. Bu şekilde fotoğrafa bakınmak ona sessiz sessiz bir anda bakmaktan farklı olacaktır. Bu farklılık sizin katkınızdır.

Bunun gibi sizin katkınızın olduğu bir çok yan yana getirilmiş yeni bir durum, yeni bir kurgu vardır.

Örneğin T.V. 'nin karşısında bir kanaldan diğerine geçtiğinizde son görmüş olduğunuz görüntüyü bir öncekinden anımsamaya gayret gösterdiğimiz hiç fark ettiniz mi?

Bu pek farkına varacağımız türden bir çaba değildir. Bunun gibi Vivaldi'nin eseriyle eski bir fotoğraf yan yana geldiğinde duyumsamış olduğunuz şey de gerçekte kaynağını anlayamadığımız yeni bir durumdur.

Bir gece öncesinde gördüğümüz rüyayı gün içerisinde hatırladığımızda, ona yeniden seyirci olmanın getirip şaşkınlığını yaşarız. Ama ona belli bir anlam yüklemekten kaçınırız, şöyle ya da böyle yorumlamaya kalkışmak somut bir sonuç çıkarmak ne denli rüyanın kimliğini bozar görürüz. Ama rüyanın seslendiği, söylemeye çalıştığı bir şeyin varlığını biliriz. Bu da Vivaldi ve zapping örneklerinde olduğu gibi arada kalan ve hiç adlandıramayacağımız şeyler olarak kalır. Tıpkı birdenbire rüyamızı hatırlatan şeyi fark edemeyeceğimiz gibi.

ŞEHİR

Bu safsatalar abidesi. Bir meçhulün, bilinmeyenlerin konuşulduğu yer. Bilinmeyenlerden o kadar uzak olmak için girilen kahrmanca koşu. Her yerden kaçmış olmanın atölyeleri. Hatıralarından tiksiniyen mabet. Geçmişin üstünü örtüp onunla iç içe yaşamak. Yararsızlığın onaylandığı yer. Korkmak ve korkmak için verilen amansız inatçı mücadele.

Düşünceyi görünmez kılmak için şekil, biçim, mekanizma üretilen yer. Dışında kalan her şeyi kaçılacak yer ilan eden otoriter başkan.

Hayal üstüne hayal gelişen hayalin satın alındığı ve hayal kurmaya zaman kalmayan yer.

Bütün yanlışların getirilip onaylatıldığı yer. Yeni yanlışları teşvik eden sonsuz onaylı kurum.

Genişlediği büyüdüğü halde derinleşen, körleşen dipsiz, karanlık çukurların ihtiyacı hissedilen amansız zirvalık.

Korktuğu açlığa muhtaç, vahşetin elinden kurtulmak için dua edilen yer. Korku üstüne korku, yüzlerde gülümsemeyle onarılan korku.

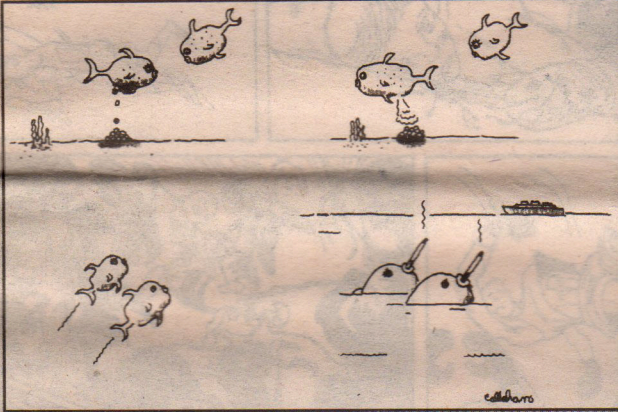
Yine de göğe muhtaç olmayı unutturan şemsiyeler, tüneller, gizli geçitler.

HAMZA ALBİN (Bursa)

PORNO TO BE WILD

VÜCUDUN HORMONAL AYUUKA ÇIKIŞININ EROTİK İLTIHA-BININ SIVILCESİNİ PATLATMAK DEĞİLDİR MASTURBASYON. O, HAYAL ETMENİN HACIVATSAL DOĞRULUĞUYLA, TELEPATİK Bİ SANAL GERÇEKLIK VE O HAYALİ, BİLİNÇALTİ BAŞKA HİÇ Bİ KARAMBOLLE FLULAŞTIRMADAN, TELEPATİYLE YANIBAŞINA İŞİN-LAMA INANCIYLA İRZİNE GEÇME BAŞARISIDIR... SEX İÇİN RUH ÇAĞIRMA UZMANLIĞI DA DİYE BİLİRİZ. KONUMUZ MASTURBAS-YON, OTUZBİR, ELLE TATMIN GİBİ İLKE BÜ TRIP DEĞİL AA-BİLER... PORNO... PORNO KLASİK EN AĞAR BEYTOFEN BES-TESİNİN NOTALARININ BAŞINA YAZILAN ALLEGRO, MODERATO, VIVAÇE VS. GİBİ Bİ STANDARTTIR. SEX MEVZUUBAHİS İSE ÜL-LA BEYTOFEN OLMASI DA ŞART DİİL... ÖRNEK OLSUN HESA-Bİ BEYTOFEN YANİ... KİMSENİN PORNOSU HEP AYNI OLMAZ... SAAT SAAT, GÜN GÜN YARATICILIĞA VE RUH HALİNE EN-DEKSLİDİR PORNO. RUH DOKTORUNUN HASTASIYLA ARASIN-DAKİ HİPOKRAT YEMİNLİ GÜZEMLİ SEX KAVGASIDIR BÜ İPNE PORNO... OLMAYANA ERGİ HAYALLERİNİN TARAFSIZ SAHADA-Kİ TAM SAHA PRES GLADYOTÖRSEL YAŞAM SAVAŞI ACIMA-SIZLIĞINDA OLMALIDIR... TARAFLARIN SUSKUNLUĞU DA, DUB-LAJ TATSIZLIĞINDA SESLERİ DE ANTI BALE ANATOMİSİNDE-Kİ YERÇEKİMİ KARŞITI VÜCUT İTİŞMELERİ DE OLAYIN NATÜ-RELLİĞİNİ ZEDELER. KAVGAYSA KAVGA, KELEBEKSİ DOKU-NUŞLARSA KELEBEKSİ DOKUNUŞLAR. HİÇ Bİ STANDART BU PORNO DENEN TATMIN CİNNETİ SENDROMLU ÜLETÜŞÜMÜN SANTRA VURUŞU OLAMAZ. YANLIIZ SALDIRGANLIK, TECAVÜZ, TACİZ, İSRAR, EŞSEKLİK PORNONUN BAŞLAMA NEDENİ OLMA-YACAK MAĞARA YAKLAŞIMLARIDIR.

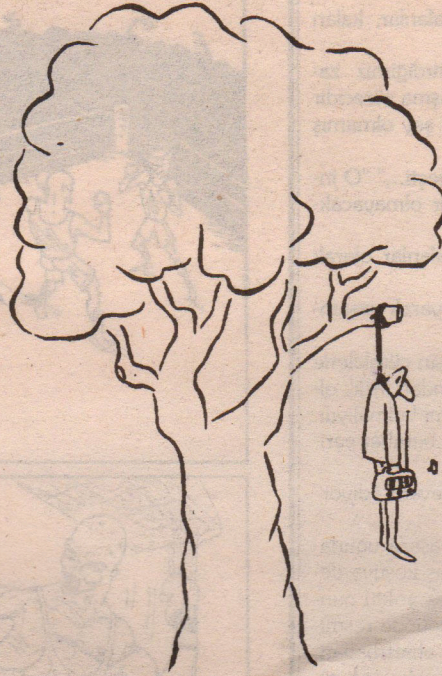
PORNO SATICILIĞI BİNBİRTÜRLÜ KAMUFLAJLA TÖM ARZ TALEP ZEVATİ TARAFINDAN, FUTURSUZ BÜ İMRENDİRME KAT-SAYISIYLA HEP PAZARDADIR... "RTÜK", "AHLAK ZABITASİ", "AA-DABİ MUŞERETORDÜNARYUS KURUMU" ÇOK MAHALLİ BÜ ZEVK DOZUNDA, YAŞ ORTALAMASI "Fİ" TAKIMLAR OLDUĞUN-DAN İSKA GEÇERLER, PIŞKINLIĞE, HOŞ GÖRÜYE VURURLAR.

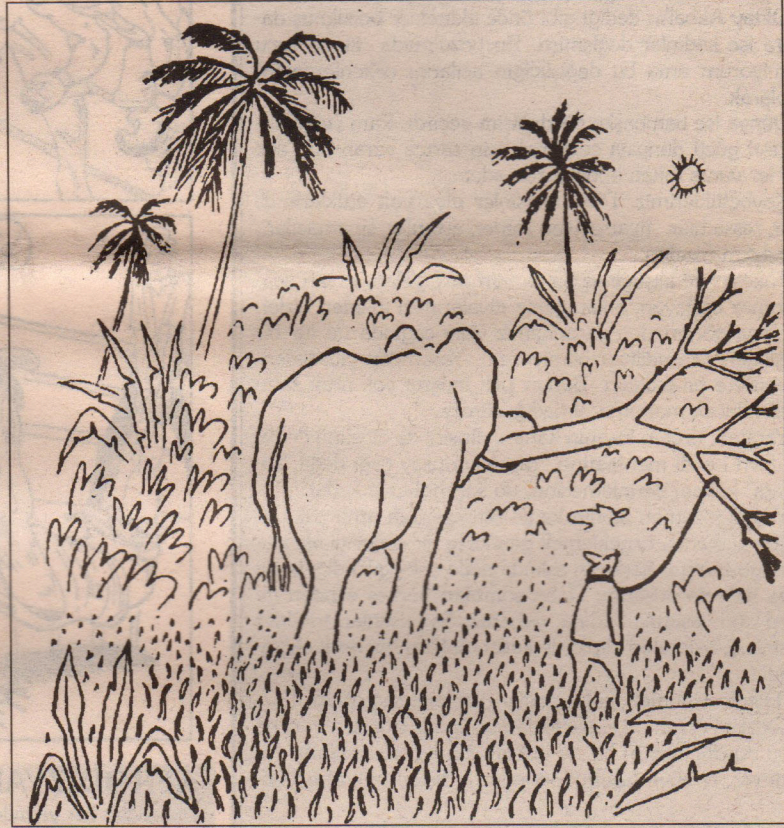
"UZUN" YOKSA MESELE YOK GÜBÜ OLAYDIR ONLARIN PORNO MÜFETTİŞLİKLERİ. DAĞATMAYALIM! KADIN EN AZ ERKEK KA-DAR HÜCUM (OFANS) OLMALIDIR... MEKAN TÜKETİLMİŞ İŞİĞİ, OKSİJENİ, EŞYASI, SESİ, SESSİZLİĞİ KOKUSU, ULAŞIMI DUYGU-LARI ADRENALİNLE BESLEYEBİLEN BÜ MEKAN OLMALI. ORA-DA GEÇİRİLECEK ZAMAN, RUTÜN HAYATTAN ÇALINAN SAAT-LER OLMALIDIR. YOKSA GERİZEKA BÜ ALMAN FİLM KOPYASI FOTOKOPİ BÜ GREKO-ROMEN SEKS EŞSEKLİĞİ OLARAK ÜD-RAK EDİLİR VE ÇÜFT BUNDAN GÖRDÜĞÜ HÖDÜKÇE ZARARIN BUNALIMIYLA, GÜZELİM SEKS HAYATINI KIYTIKIR DUBLÖRLER OLARAK MAHVEDER... (EYVAHİ BEN, BÜZ BÖYLEYİZ DİYE PA-RANOYA, PANİK YAPMA EVLAT. BUNDAN SONRASINI KURTA-RABİLİRSİN. HAYAT UZUN.. AFERİN) BÜTÖN BURAYA KADARI DÜNYA İNSANI İÇİNDİ. BU ÜLKE İNSANI (YURDUM ÜNSANI DE-SEM HOŞUNA GİDER MÜ HANZO?) SAĞLIKLI AİLE HAYATINI BENİMSEMENE HEVESLÜ, BELKİ DE ŞARTLANMIŞ Bİ YAPININ BİYOLOJİSİ İLE BÜYÜMÜŞTÜR. EŞİYLE ARASINDAKİ "CIA" SAL SİR PAYLAŞIMI SEX İÇİN EN GÜZEMLİ VİTAMİNDİR. HAYAL GÜ-CÜ SINIR TANIMAYABİLİR AMA, YURDUM KADINIYLA ERKEĞİ ARASINDAKİ SAĞLIKLI, YAKIŞIKLI, SEVGÜLÜ, SIRLI, ALINGAN CÜNSEL İLİŞKİNİN GÜZELLİĞİ. KISKANÇLIĞIN CİNNETE UZAK SEYREDEN ROTASINDA, ÜSTÖNE FİKİR POMPALAYIP, AHKAM KESMEYE CÜRET ETMİYCEK Bİ HOŞLUKTADIR UMDUĞUM KADARIYLA. SEKS KONUSUNDA CAHİL VE AÇ OLDUKLARI VAR SAYILARAK SÖMÜRÖLMENE TESLÖM OLMAK YERİNE, EŞLE-RİN, PARTNERLERİN TADI DAMAKLARINDA RUH VE BEDEN KİMYALARINI KEMENTE GELMEZ VAHŞİ ATLAR GİBİ DÖRT NA-LAMA AMA, İNSAN GİBİ TATMALARI NE KİYAK OLUR. EGÜTÖMÜN EN NET GÖSTERGESİ, GEREKTİĞİNİ HÜSSETTİĞİ ANDA BÜ İN-SANIN, UYUMSUZLUĞUNU, BOZUKLUĞUNU UZMANINA DANIŞIP TEDAVİ, TAMİR OLMA GÜDÜSÜ OLMALI AMA, O UZMAN TA-BELASI OLAN BİRİNDEN ÖTE TITREŞİMLERİ NET BİRİ DE OL-MALI. ŞİMDİ " SAVAŞMA SEVİŞ" DESEM ÇOK ESKİ MODEL HIPPI MAVRASİ GÜBÜ OLUCAK AMA ÇARESİ BÜ DİYİCEM.

Y A V U Z T A R A N

BOSC'UN BÜYÜK UMUDU

rinden birisi, şu adamın birinin kendisini asmaya çalıştığı ağacı kökünden söküp götüren fili gösteren karikatürü.. Son ve büyük umuduuydu.. Kurtuluş doğada, gerçeğin içindeydi. Bosc tabanca ile kendini vurarak çizdiği her şeyin gerçek olduğunu da ispat etti.

H E P İ M İ Z

Küçüktüm, annemin komşusunun kocası öl-düğünde. Annem ablaıla beni mevlüt'e götürdü ve hayatında belki de ilk defa o gün kü-für etmedi. Ölünün arkasında mıydık, önünde miydik, ölmek için mi yaşıyorduk. Annemin küfredmemesini gerektiren sebep neydi ?

Mevlüt boyunca kadınların birbirlerine, giz-li gizli orospu olduğunu söyledikleri kadın oda-ya girdiğinde yirmialtı yıllık hayatım boyunca göreceğim en estetik görüntünün bu olacağını bilemezdim. O çirkin yüzlü kadınlar mevlüt şe-kerini yutarken O'nun ölen adamın dostu oldu-ğu, hangi yüzle bu eve geldiği üzerine kafa yo-ruyorlardı. Ölen adamın karısı O'na şeker ik-ram etmedi. O da hiç orali değildi zaten. Bir ara otururken eteğinin açıldığını hatırlıyorum. Giydiği siyah ince çoraplar daha da güzelleştir-miştii onu. Biz de güzeldik. O'nun güzelliğini

fark ettiğimiz için. Ölen adam ve ben

Altı yaşındaydım. Orosunun ne demek ol-duğunu bilmiyordum. O çok güzeldi. Ben de orospu olmak istiyordum. Benim de siyah ince çoraplarım olsundu.

Mevlütten dönerken anneme bunu söyledi-ğimde yediğim dayak bile fikrimden vazgeçir-memiştii beni. Büyüyünce orospu olacaktım.

Şimdi bu sözümü tuttuğumu görüyorum.

Evet hepimiz orospu ruhluuz. Hepimiz porno oyuncusuyuz. Hepimiz ince çorapları-mız daha nelerimiz olsun istiyoruz. Evet onun kadar bile onurlu değiliz. Ölenlerin arkasından küfrediyoruz. Bence asıl aşık O, asıl bakire oy-du. Asıl aşkda bakirenin zaten. Şiddetini en fazla kendi içinde yaşıyan.

Altı yaşındaydım. Bir kez ölümü gördüm. Siyah ve güzel bir kadındı.

DİL R U B A (İzmir)

Yaşamdan yitirdiklerimiz. Ve ardından kalanlar, kalan tek başımıza, yalnız biz.

Bir başına kaldığımızda, sevdiklerimizi yitirdiğimiz zaman kendimizle yalnız, güçsüz olan biz. Hesaplaşma sürecidir bu bir süre sonra tekrar unutmak üzere, hiç bir şey olmaması gibi. "Ben" ve "Benlik" üzerine geçen bir süreç.

Yabancı olmadığımız, "Bir film şeridi gibi geçti...", "O ince çizgiye çok yaklaştım..." "Belki bugün yaşıyor olmayacaktır..." gibilerinden sözlerle

Şehir seleksiyonun büyük katkıları bizi kalanlar olarak ayrı kıldığı, yaşamdan yitirdiklerimiz.

Ölümü kendi ritüelinden sonrasını soyutlayarak yaşamaları fark ediyorum etrafımda.

Yaşamı tanımlayabildiğimiz gibi onu da kesin cümlelerle tarif ediyoruz sonrasında. İlkel toplumların bakışından farklı olmalı, medeni insanın bakışı elbet. Yakışan biçimi bulmalıydı.

Yakışan biçim insani değerlerini yitirmekle beraber yerini paranın alması oldu.

Yakışan biçim, "ölenle ölünmez, yaşam devam ediyor" oldu.

Yakışan biçim öleni olduğu yerde iki gözyaşıyla uğurlayıp ardına bakmadan bir sürelik yarım bırakılmış koşuya devam etmek oldu. Çok eskilere gitmeme hiç gerek yoktu bunları anlayabilmem için. Anneannem dedem öldüğünde resmi ni duvarına asmıştı. O'nun fotoğrafıyla yaşıyordu abartmadan, bir daha da evlenmemişti. Buna benzer birçok örnek vardı verilebilecek. Kimisi nerede olursa olsun sevdiği insanın ruhunun onun yaptıklarından, sevinçlerinden, üzüntülerinden, hep yanında olduğunu düşünenler... Hüzün dolu değil, yüreği buruk ama, yaşama küskün değil. Yas girdabından uzak, anılarıyla...

Oktay Akbal'ın dediği gibi önce ekmecek bozulmuş daha sonra ise kadınlar değişmişti. Bu bozulmada kimin suçu var bilmiyorum ama bu değişikliğin acılarını çekenlerdenim kuşak olarak.

Dünya ise bambaşka bir değişim geçirdi. Para ve kadınlığın cinsel gücü dünyayı çevirmek için sertçe vuran bir eldi sanki. Her vuruş tokatı andırıyordu adeta.

Kaybettiklerimiz. Düşünmesinler diye yok ettiklerimiz. Yazarlar, ressamalar, tiyatrocular, şairler, aydınlar, sinemacılar.. Yazamadığım niceleri..

Tüketmeye alıştığımız bir zaman süre gelen, sabah uyanır uyanmaz başlayan, anlattığımız rüyalarımızı tüketen bizler.

Uzayı göremeden yaşadığımız uzay çağında ne tür bir gelişmişlikten bahsediliyor bilmiyorum. Yaşamdan yitirdiklerimiz ve bizlere bıraktıkları. Bunun pek anlamı yok artık sanırım, kullanılacak malzeme olmadığı sürece.

Yaratan, üreten insanın kanını; dirisini de ölüsünü de tüketme devri kendi menfaatine. Yaşanılan uzay çağı değil "sömürü çağı" bence, derinlemesine, en son noktaya kadar.

Yaşadığı zaman adının kanal ratinglerinin artık yükseltmediği bir zamanda örneklemek gerekirse bir şarkıcıyı ele alalım. Öldüğü zaman, herkesin aslında nede çok ilgilendiği biriyim diye hayrete düşerim. Daha sonraları herkes elinden ne geliyorsa onu yaşatmak adına, yaparlar. Sağolsunlar, tribütler mi dersiniz, görüntüleri kliplerde kullanmakları mı, artık aklınıza ne gelirse.

"Ölenle ölünmez, kalan sağlar ölenlerle sağ olsun".

Gidenin yerini artık alacak kimsenin olmaması ne acı ne acı bunu düşünemeyip, bir de bunun için ağlamayanlara. Ne acı eğitimsiz, tembel, hazır konan biz gençleri fark etmeyenlere..

Sizler, bizler birbirimizin ağlayışlarına baka baka yaşlı gözlerle kendimiz ve yaşamdan yitirdiklerimiz.

Tanrılaştırma çabalarına anlam veremediğim şu zamanda bir vatan haininin bile bir süre sonra ilah yapılabileceği korkusuyla, şaşkınlık içindeyim.

Az uyuyan, benden daha fazla ter döken insanı ise takdir etmem gerektiği bilincindeyim ama neye yarar.

Yitirdiklerimizin belirlediği tarih ve bizlerin belirlediği onu anma mekanları, toplanmak ve onu yaptığı iyi şeylerle anmak. Daha sonra orada görüşebilmiş dostların hazır görüşmüşken bir yemeğe çıkıp herşeyi unutmaları.

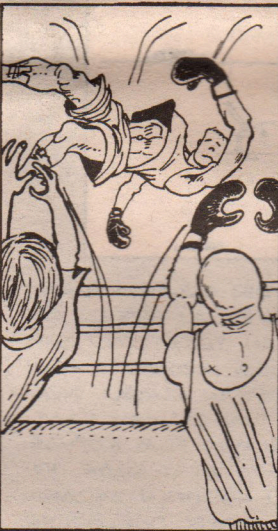
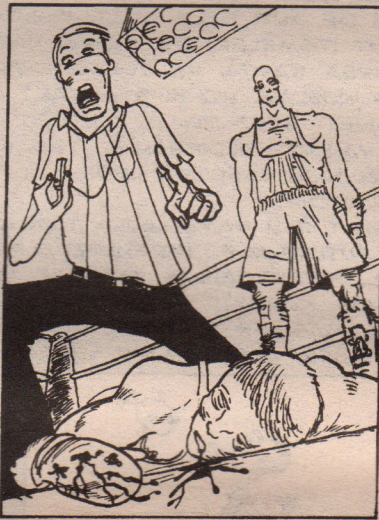
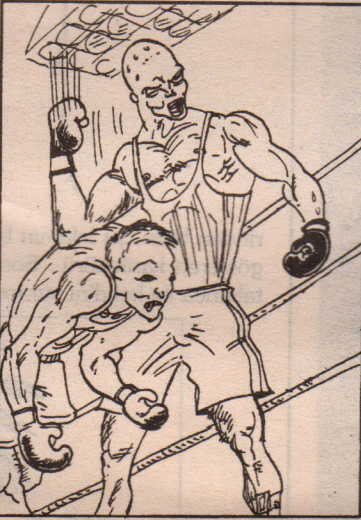
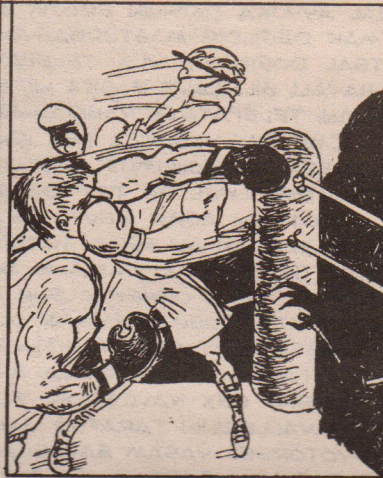
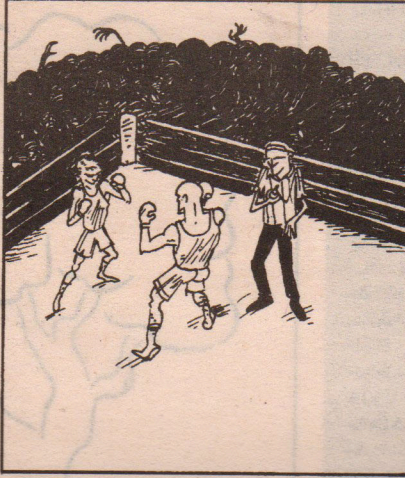
Biri eğer gerçekten hissediyor ve gerçek göz yaşları döküyorsa, işte herşey orada başlıyor ve bitiyor ozaman. Diğerleri de ağlamalı, sanki ağlamayarı sahte ilan edicekleri gibi. Yavan bir hüznün havası etrafta.

Aslında gerçek ne ölen ne de ölüye dökülen gözyaşlarında.

Gerçek bizim kendi çaresizliğimize, kendimize, hesaplaşmalarımıza ağlıyoruz. Buluşma yerlerimizi zaten biliyorsunuz. "Aramızda sizleri görmekten memnun olacağız."

BU SADECE BİR OYUN DEĞİL

UĞUR SERTÇELİK

AFRODİZYAK

Dişlediğim her yerinden sızıyorum yine sana dönüyor ağızımdaki sıvılar her keresinde biraz daha kokuyoruz. Biraz daha kargalar üşüşüyor leşimize, olan kargalara oluyor her keresinde kimse bilmiyor. Afrodizyak deyip yediğimizi. Ve yangınlar çıktığını bedenimizde

....

Ah!

Ne çok ölümler gerekli

Ne çok leş yiyiciler

Ne çok irin

Ne çok genzimizde kokular

Bu aşk eskisinden ateşli

....

Dişlediğim her yerinden akıyorum

Sana dönmek için yapıyorum bunları

Çok kötü dönmek için

Tadı kalıyor yaraların ağızımda

Yutkunuyorum.

Bu yangın sürsün diye leş gibiyim

Ağızımdan ağızına ateşlerle

Kargaları kusuyorum.

M. H. AKGÜN

ÇİĞ

Düşüyor tiner koklamış kartanesi
Gözü açık sokağa soyulmuş toprağa .
Bir ateş buğulandırıyor hakikati
Yanıyor kilitli kutularda .
Eriyip gidiyoruz işte
Şu Dörtmilyardolarlıkdünya 'da .
Dünyada , Dünyada , DÜNYA da
İnsan biraz da üşümeyi bilmeli

GÖZLERİN YAPTIRIYOR

Bilmezsın sen nasılda güzeldi
Dinlemek sessizliğini
Bakmak o nair gözlerinden Dünya' ya .
Ama taktın o karameta gözlüğü
Sen de bulandın sahtekar ifadesizliğe
Bilinçüstümkörtü yalanlara .
Biliyorum , sen de bir yıldızsın ,
Kendini hep geç anlatan .

Ah beni aydınlatan ölü ışıklar .

K. AKKARA /Gebze

TRAVMA NOTLARI

-PARA: Evrensel Olumluluk sabiti. Kendi doğası itibarıyla ait olduğu varlığı daima olumlar.

-AZİM: İnsanlığın evrimleşme süreci içerisinde, kendi yaratmış olduğu etik değerlerin zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıkmış, dikkat ve güç yoğunlaştırılabilir yeteneğidir. Etiksel olarak, dışkılanma faaliyetinin çevreden soyutlanmış bir mekanda yapılması zorunluluğu azim'in ortaya çıkışında önemli bir rol oynamıştır (bkz:İshal) Ya da, aynı faaliyetin ters simetrisi (kabız) olması durumunda yeterli düzeyde güç yoğunlaştırılması ile beton bloklarda perforasyon (tahribat) oluşturulabildiği klinik düzeyde kanıtlanmıştır.

-İNİŞ ve ÇIKIŞ: Newton fizikinde, mekanik hareketin temel önermesi, "Her inişin bir çıkışı vardır" biçiminde formüle edilmekteydi. Fakat 20. yy modern fizikinde Enstein'in özellikle ışık hızına yaklaşan hızlarda devinen nesnelerin, uzay-zaman düzlemini eğdiği ve boyutlar arası geçişler yapılabildiğini keşfedince, iniş-çıkış teorisi, "her girişin bir çıkışı vardır" biçimine dönüşmüştür.

-ZAMAN: Evrensel hep geçer.

-SAYISAL LOTO: Modern toplumlarda, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde belirtildiği gibi, her insanın şanslı olmak hakkı, saklı ve kendine özeldir. Sayısal loto, talepte bulunan herkesin bu hakkını denetlemek ve yürürlükte kalmasını sağlamakla yükümlü, bir sivil örgütlenmedir. Yalnız, bu kurumun yüklendiği misyonla, gösterdiği pratik birbiriyle çelişir.

Nitekim şans kriterleri çok yüksektir. Bir bireyin şanslı sayılabilmesi için her hafta, kurumun idari komite üyelerinin içlerinde tuttuğu 1 ve 49 arasındaki 6 sayıyı bilmeleri gerekmektedir.

Sonuçta bu kurum yalnızca, bir "yürütme" kurumu olarak kalmaktadır.

-KAPLAN: Buharlı makinelerin keşfiyle başlayan sanayi devrimi öncesi dönemde kullanılan güç birimi.

-SEPULTURA: Brezilyalı 4 matematikçinin, ihtimaliyet teorisi alanında yaptıkları büyük buluş. Bu matematikçiler, ihtimaliyet teorisinde "ve" ile kullanılan ikili permutasyonlarda, bir üçüncü olasılık yargısı olan Sepul'u keşfettiler. Teoriye göre, havaya atılan bir paranın yazı-tura gelme olasılığı yine 1/2 dir. Sepultura ise, havaya atılan paranın yere düşmemesi durumunda kabul edilmesi gereken zorunlu seçeneği anlatmaktadır.

ERGİN ALTAY

BİR ÇOCUĞU KÖYÜN İÇİNDEN ÇIKARABİLİRSİN AMA KÖYÜ ÇOCUĞUN İÇİNDEN ASLA

Çocuk kertenkeleleri çok seviyordu. Bütün gün evlerin briket duvarlarını kırıyor içinden kertenkeleleri topluyordu. Topladığı tüm kertenkeleleri küçük bir akvaryuma tikiyor onların o telaşla birbirlerini ezmelerini seyreliyordu. Kararıldı akvaryumu ağzına kadar kertenkeleyle dolduracaktı. Bu müthiş birşeydi. Ne kadar çok kertenkele olursa o kadar güzeldi.

Bir sürü, bir sürü kertenkele... Düşünmesi bile çocuğa hayranlık veriyordu. Bu gerçekten müthiş birşeydi. Harikaydı... Henüz akvaryumun tabanı dolmuştu ama bu bile çocuğa delicesine bir huzur veriyordu. Hayvanları çok seviyor onlardan çok şey öğreniyordu. Mesela tırtılların tırtıl doğurduğunu görmüştü. Hem de yüzlerce. Ana tırtılın vücudundan sanki canavar çıkarıncasına tırtıllar çıkıyordu. Böylesi bir olaya hiç bir kitapta rastlamamıştı.

O bir buluşçuydu. Kitaplara göre tırtıldan kelebek olur, kelebek yumurtlar tırtıl olurdu. Kitapların bilmediği birşey biliyordu çocuk. Tırtıldan tırtıl doğabiliyordu işte.

İlerde tüm bunları yazacak ve dünyanın en meşhur, en itibarlı insanlarından biri olacaktı. Tırtılların tırtıl doğurabildiğini tüm dünyaya gösterecekti.

Herkes de ona hayran kalacaktı.

Çocuk bir yandan bunları düşünürken bir yandan da koca bir taşı kaldırmak üzereydi. Taş yerinden kalktığında yüzlerce karınca telaş içinde kaçışmaya başladı. Gündüz sıcağında yuvaların taşın altına taşınan karınca larvalarını gördü çocuk. Onları orada bulabileceğine emindi zaten. Karıncaların larvalarını sıcağından korumak için ne zaman ne yapacaklarını gayet iyi biliyordu.

Larvaları yuvaya geri taşımak isteyen karıncaları ezdi çocuk ve tüm larvaları bir kavanoza toplamaya başladı. İş bitince de bir büyüteçle bir kaç karıncayı güneş ışınları sayesinde kavurdu.

Çok zevkliydi. Güneş büyüteçe vuruyor ve büyüteçten tek bir nokta ışın halinde hedefe vuruyor, korkunç bir sıcak yayıyordu. Bu sıcağı insan bile dayanamazdı.

Topladığı tüm larvaları akvaryuma attı çocuk. Larvaları yemek isteyen kertenkeleler birbirlerini ezdiler. Muhteşem bir görüntüyü. Akvaryumdan bir kertenkele aldı. Kopardı kuyruğunu ve akvaryuma geri attı.

Çocuk arkadaşlarının arasında en iyisiydi. O kör yılan kertenkelelerini bile keşfetmişti. Yılan gibi yol alan bu kertenkeleleri ilk gördüğünde beyni duracak gibi olmuştu. Evet bacakları vardı. Ama çok çelimsizdiler ve neredeyse hiç kullanmıyorlardı. Tüm arkadaşları ona bu kertenkeleleri nerden bulduğunu söylemesi için yalvardılar ama o hiç bir zaman söylemedi. Eğer söylese kör yılan kertenkelelerinin yok olacağından korkuyordu.

Çocuk hayvanlarını çok seviyordu. Ve hiçbirinin yok olmasına göz yumamazdı.

Çocuk annesiyle Avrupa yakasına geçti. Annesi eski bir arkadaşını ziyaret etmek istemişti. Tüm ziyaret boyunca çocuk dışarıdaydı, üniversitenin boş arazisine attı kendini. Tam 10 tane kertenkele yakaladı. Hepsini bir pet şişeye doldurdu. Annesinin arkadaş ziyareti bitip de eve geri döndüklerinde akvaryuma tam 10 tane daha kertenkele atacaktı.

Eve döndüler. Çocuk telaşla geldi içi su yerine kertenkele dolu olan akvaryumunun başına. Açtı şişenin kapağını ve boşaltmak istedi kertenkeleleri akvaryuma. Fakat tek kertenkele bile düşmüyordu şişenin içinden. Tüm kertenkeleler birbirlerine sarılmış yumak olmuşlardı. Şişenin ağzı dar geliyordu. En iyisi şişeyi ortadan ikiye kesmek diye düşündü. Kesti şişeyi ve hayvanlardan birşey daha öğrendi. Havasız kalan hayvanlar ölür ve kaskatı kesilirlerdi.

Derin bir suçluluk duydu, ağlamaya başladı. Tüm akvaryumu boşalttı bahçeye bir daha da o akvaryuma hiç bir hayvan girmedii.

Yıllar geçti çocuk büyüdü. Kadıköy hayvan dükkanlarının önünden geçerken bir şey ilişti gözüne. Akvaryumda kertenkeleler gördü. Tüm parasını verdi ve kertenkelelerin hepsini satın aldı. Moda çayırına gitti.

Ve çocukların dibine bıraktı onları. Eğer kertenkeleleri satın alıp salmasaydı hepsi ölecekti. Çünkü hayvan tüccarlarının taşları kaldırıp karınca larvaları tedarik etmeye uğraşmayacaklarını gayet iyi biliyordu.

Öldürdüğü 10 kertenkelenin yerine saydı çayıra saldıklarını. 5 kuruş parası kalmamıştı. En iyisi bir sigara yakayım dedi.

Bir sigara yaktı.

ALPAY ERDEM

Akrep iN gölgesi

COMI X

ÇIKTI!

Hemen herşeyin görüntülerle anlatıldığı bu "visüel" çağda resimli roman diliyle anlatılmış bir öykü, sinema, televizyon ve kliplerdekinden farklı olarak "uçup gitme tehlikesi" olmayan, dönüp tekrar tekrar izleyebileceğiniz görsel bir ziyafet özelliği taşımaktadır.

Bugün Hollywood Sineması'nda milyonlarca dolarlık "special effect"lerle zenginleştirilen fantastik filmlerin çoğu çizgi romanlardan kaynaklanmaktadır.

Çizgi romanın büyüdü dünyasında en gelişmiş teknolojilerle bile gerçekleştirilemeyecek efektler, hiçbir stüdyoya sığmayacak mekanlar, bilinen tüm makyaj teknikleri ve dekor uygulamalarının üstünde bambaşka bir öykü izleyebilirsiniz.

Evet... Bir süredir sizlere duyurusunu yaptığımız ve gerçekleşmesi için aylardır sürdürdüğümüz çalışmalar meyvesini veriyor; akrebin gölgesi yavaş yavaş üzerimize vurmaya başlıyor.

Bugüne kadar okuduğunuz çizgi romanların aksine, Türkiye'de ilk kez tamamı yerli çizgi romancıların ürünü olan Akrep iN Gölgesi serisi, ayrıca Amerika'da yayınlanan "illustrated magazine" türüne uygun olarak çizgi kalitesinin dışında her karesi özenle renklendirilerek hazırlanmıştır.

Unutmayın aynı anda 4 ayrı dergide 4 ayrı görsel şölen Akrep iN Gölgesiyle her ay hayrinizde...

BU GOLGE KANINIZI DONDURACAK!

HEAVY METAL DERGİSİ

Aptülka ve Arda Turaç denetiminde hazırlanan Türkiye'nin tek ve lider haftalık Heavy Metal dergisi, iki seneden bu yana her cumartesi Heavy Metal engininin derinliklerini araştırmaya devam ediyor.

MARMARİS, BOZBURUN'A
TUR
(ULAŞIM HARİÇ)

İKİ KİŞİLİK
ODA + KAHVALTI =
7.000.000 TL

14 AĞUSTOS GİDİŞ
20 AĞUSTOS DÖNÜŞ

REZERVASYON
GÜL (0542 236 23 37)

AYLIK MİZAH DERGİSİ

Soytari

2.

**SAYISI
BAYİLERDE**

AKSAK KURBAĞA
BASIN ve YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

İmtiyaz Sahibi: Ergün Gündüz

Yayın Yönetmeni: T. Yüksel

Yazı İşleri Müdürü: M. Şeref Özsoy

Pis Mutfak: Doğan Güneş, M. Şeref Özsoy, T. Yüksel

Bu sayıyı hazırlayanlar

Aptülka, Akgün Akova, Ergin Altay, + (90.212) 234 46 69
Bencem, Bitap, Turgut Berkes, Hürel + (90.212) 230 68 17
Çobanoğlu, Alpay Erdem, Güven Erkin + (90.212) 230 48 64

Erkal, Şeref Erol, Erkan Ertürk, Francis, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Aybars Gürü, Sertaç Işıkmann, Mesut Kara, Hakan Karakaşoğlu, Zekiye+Murat, M. Şeref Özsoy, Pia, Gül Pamuk, Umur Sarıkaya, Yavuz Taran, Kadir Yardımcı, Ebru Y., T. Yüksel

Bilgisayar Tasarım
Arda Turaç

Adres : Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4 80220 Pangaltı Şişli/İST

Faks:
+ (90.212) 231 17 58

E-mail : aksakkurbaga@hotmail.com

Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş.

Dağıtım : Bir-Yay A.Ş.

SİNEKLER GİBİ VİZİLDAR

(Tiyatro Oyunu)

1.Sahne
(Adam gömleğinin düğmelerini iliklerden kadın yataktaki yarı çıplak vaziyette uzanmaktadır)

1.Kadın- Nereye gidiyorsun yine gecenin bu saatinde?

Adam- Sevgilimle buluşmaya. Hem sana ne bundan. (Der ve tuvalete doğru gider)

1.Kadın- (Adamın arkasından bağırır) Ne demek "sana ne" Ben senin sevgilim.

Adam- (Tuvaletin kapısından kafasını uzatarak) Eee n'apalım yani?

1.Kadın- Çok aşağılıksın biliyor musun? Bir insan böyle göz göre göre birini aldatır mı hiç...

Adam- (İslanmış saçlarını eliyle geriye doğru tarayarak kadına yaklaşıp) Aldatmıyorum ki seni. Açık açık söylüyorum; başka biri var.

1.Kadın- (Adamın omuzlarına tutunup kulağını yaklaşıp seslenir) Peki ya o geceler boyu uyumayıp benim için yazdığın aşk şiirleri...? Bak bitanesi hala aklımda

Öyle sevdim ki seni
Öylesine sensin ki
Sinekler gibi vizıldar
Tattırdığın acılar

Adam- (Kadını iterek) Tam tahmin ettiğim gibi sana okuduklarımız arasında en kısa olanını ezberlemeye çalışmışsın. "Sinekler gibi vizıldar" ha? Peeh! Bi kere orası "Kuşlar gibi cıvılda" olacaktı. Ayrıca senin "N'apım ayol çok yazı görünce gözlerim çatallanıyor, aklım bulanıyor" gibi bahanelerle kitap okumayacağımı bildiğinden Cemal Süreya ve Ümit Yaşar'dan tırtıkladığım şiirleri sana kendi şiirlerim diye yutturuyordum.

1.Kadın- (Kadın, hani üşümüş de ısınmak istemiş gibi sağ eliyle sol pazusunu, sol eliyle sağ pazusunu sıvazlayıp odanın köşesine gider, başını öne eğip) Aman Allah'ım... Aman Allah'ım... Meğer ben ne

körmüştüm.

Adam- (Kapıyı açar) Kör değil, aptalsın. Ayrıca bırak bu Zuhal Olcay triplerini. O eşek g.tüne benzeyen dudaklarıyla bırak Zuhal Olcay, Tina Turner bile olamazsın.

1.Kadın- (Bağıarak) Defol defool!

Adam- (Açtığı kapıyı sertçe kapatır kapının yanında ki koltuğa oturur) Gitmiyorum lan!

Adam- Gidiyorum ama, sen dedin diye değil.

(Kadın hüngür hüngür ağlarken kapı kapanır, kadın daha hızlı ağlamaya başlar, artık kendinden geçmiştir)

Adam- (Kapı açılır, adam kapı aralığında kafasını uzatarak) Efendim?... Bir şey mi dedin?

1.Kadın- Ha? Yok birşey kendi kendime konuşuyorum.

Adam- Haaa. Tamam o zaman(Der ve kapıyı kapatır) (Adam diğer sevgilisinin evindedir)

2.Kadın- Neredeydin bu saate kadar?

Adam- Sevgilimdeydim. Hem sana ne bundan

2.Kadın- Ne demek "sana ne". Ben senin sevgilimim.

Adam- (Kadını iter yatağa düşen kadının yüzüne bakmayarak) Eee n'apalım yani?

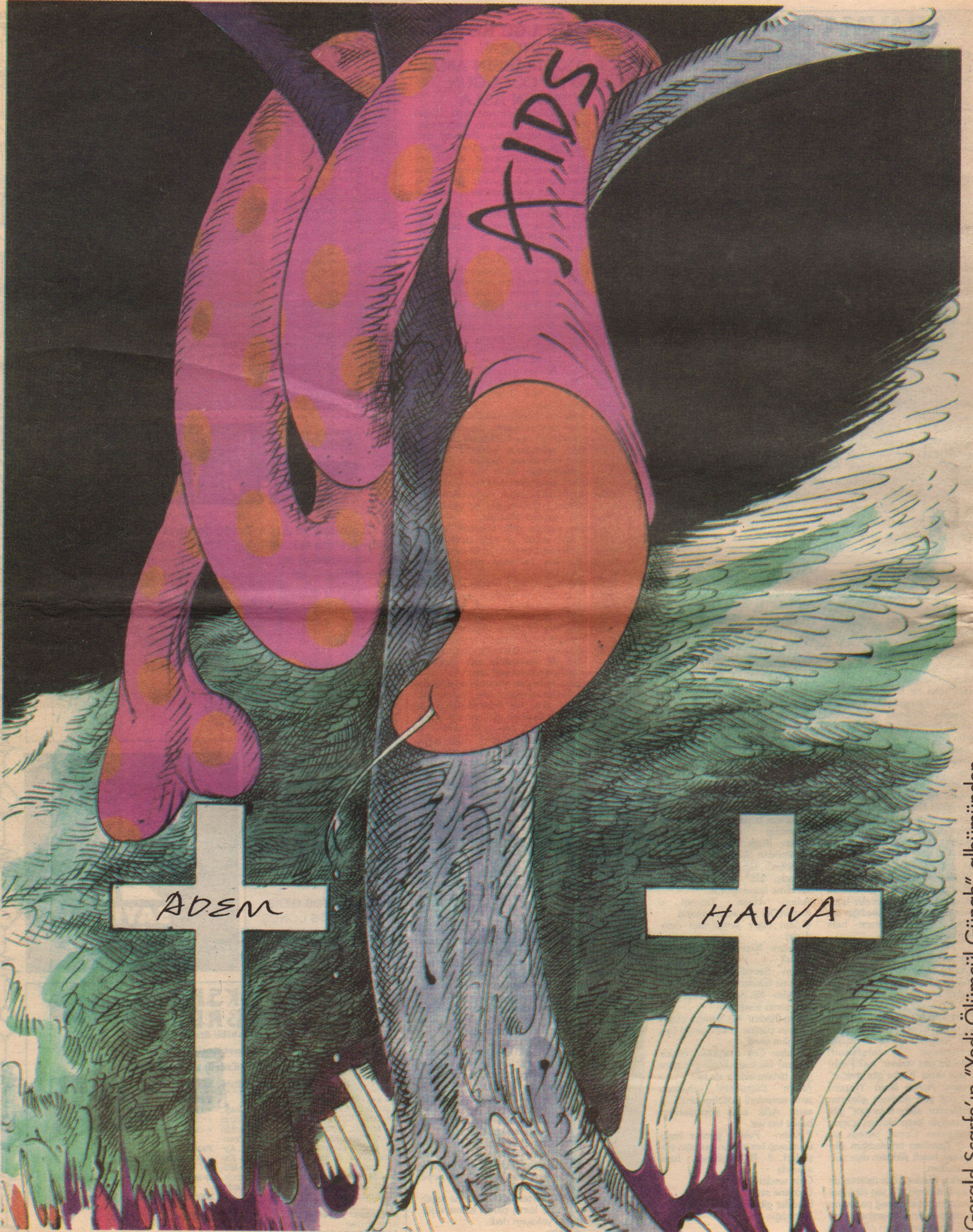
2.Kadın- Çok aşağılıksın biliyor musun? Bir insan böyle göz göre göre birisini aldatır mı hiç...

Adam- (Sigarasını yakarken umursamadan) Aldatmıyorum ki seni. Açık açık söylüyorum; başka biri var.

2.Kadın- Peki o geceler boyu uyumayıp benim için yazdığın aşk şiirleri...? Bak bitanesi hala aklımda

Öyle sevdim ki seni
Öylesine sensin ki
Sinekler gibi vizıldar
Tattırdığın acılar

Şiir:Cemal Süreya (Park)

Gerald Scarfe'in "Yedi Ölümcül Günah" albümünden

Başlangıçta bu son hazırdı